

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

17. december 2016

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF⁽¹⁾ 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2016/2285 af 12. december 2016 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018 og om ændring af forordning (EU) 2016/72 32
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286 af 15. december 2016 om fastsættelse af detaljerede regler for anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for anmodninger, som indgives af en roamingudbyder med henblik på en sådan vurdering⁽¹⁾ 46
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2287 af 16. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 431/2008 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset oksekød og gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffekød 63
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2288 af 16. december 2016 om godkendelse af piperonylbutoxid som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2289 af 16. december 2016 om godkendelse af <i>epsilon</i> -momfluorothrin som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18 ⁽¹⁾	68
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2290 af 16. december 2016 om godkendelse af pereddikesyre som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 11 og 12 ⁽¹⁾	71
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2291 af 16. december 2016 om godkendelse af L(+)-mælkesyre som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1 ⁽¹⁾	74
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2292 af 16. december 2016 om fastsættelse af et vægtet gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i Unionen og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352 ⁽¹⁾	77
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2293 af 16. december 2016 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif	79
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2294 af 16. december 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	81

AFGØRELSER

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2295 af 16. december 2016 om ændring af beslutning 2000/518/EF, 2002/2/EF, 2003/490/EF, 2003/821/EF, 2004/411/EF, 2008/393/EF, afgørelse 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU og gennemførelsesafgørelse 2012/484/EU og 2013/65/EU om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i visse lande, i henhold til artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (meddelt under nummer C(2016) 8353) ⁽¹⁾	83
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2296 af 16. december 2016 om oprettelse af en uafhængig ekspertgruppe, der udpeges som præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum	92
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2297 af 16. december 2016 om ændring af beslutning 2001/497/EF og afgørelse 2010/87/EU om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til tredjelande og registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (meddelt under nummer C(2016) 8471) ⁽¹⁾	100

RETNINGSLINJER

★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/2298 af 2. november 2016 om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2016/31)	102
★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/2299 af 2. november 2016 om ændring af retningslinje (EU) 2016/65 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2016/32)	117
★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/2300 af 2. november 2016 om ændring af retningslinje ECB/2014/31 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed (ECB/2016/33)	123

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/2284

af 14. december 2016

om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er i løbet af de seneste 20 år gjort betydelige fremskridt i Unionen med hensyn til menneskeskabte luftemissioner og luftkvalitet, navnlig gennem en målrettet EU-politik, herunder Kommissionens meddelelse af 21. september 2005 med titlen »Temastrategi for luftforurening«, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF ⁽⁴⁾ har medvirket til dette fremskridt ved at fastsætte lofter for medlemsstaternes samlede årlige emissioner af svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x), andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC) og ammoniak (NH₃) fra 2010 og frem. Resultatet er, at svovldioxidemissionerne er reduceret med 82 %, nitrogenoxidemissionerne med 47 %, emissionerne af andre flygtige organiske forbindelser end metan med 56 % og ammoniakemissionerne med 28 % i Unionen mellem 1990 og 2010. Men som angivet i meddelelsen fra Kommissionen af 18. december 2013 med titlen »Programmet ren luft i Europa« (»den reviderede temastrategi for luftforurening«) er der stadig betydelige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet.
- (2) Det bekræftes i det syvende miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾, at det langsigtede mål med Unionens politik for luft er at opnå luftkvalitetsniveauer, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet, og der opfordres med dette for øje til fuld overholdelse af gældende EU-lovgivning om luftkvalitet og til fastlæggelse af strategiske mål og aktiviteter for tiden efter 2020, en styrket indsats i områder, hvor befolkningen

⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ EUT C 415 af 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2016.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

og økosystemerne eksponeres for et højt luftforureningsniveau, samt større synergi mellem luftkvalitetslovgivningen og Unionens politikmål, der navnlig er blevet fastsat for klimaforandring og biodiversitet.

- (3) I den reviderede temastrategi for luftforurening fastsættes der nye strategiske mål for perioden frem til 2030 med henblik på at komme tættere på Unionens langsigtede mål for luftkvalitet.
- (4) Medlemsstaterne og Unionen er i færd med at ratificere De Forenede Nationers Miljøprogramms Minamata-konvention om kviksølv fra 2013, der søger at beskytte menneskers sundhed og miljøet gennem reduktion af kviksølvemissionerne fra eksisterende og nye kilder med henblik på dens ikrafttræden i 2017. Kommissionen bør overvåge indberettede emissioner fra dette forurenende stof.
- (5) Medlemsstaterne og Unionen er parter i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECEs) konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande fra 1979 (»LRTAP-konventionen«) og flere af dens protokoller, herunder protokollen angående reduktion af forsurende, eutrofierende og ozon ved jordoverfladen fra 1999, der blev revideret i 2012 (»den reviderede Göteborgprotokol«).
- (6) Hvad angår året 2020 og derefter, fastsættes der i den reviderede Göteborgprotokol nye emissionsreduktionstilsagn for hver part vedrørende svovldioxid, nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, ammoniak og fine partikler i forhold til basisåret 2005, og der opfordres til reduktion af emissionerne af sodpartikler, til indsamling og opbevaring af oplysninger om de skadelige virkninger af koncentrationer og depositioner af luftforurenende stoffer for menneskers sundhed og miljøet og til deltagelse i de virkningsrelaterede programmer under LRTAP-konventionen.
- (7) Den ordning med nationale emissionslofter, som er oprettet ved direktiv 2001/81/EF, bør derfor revideres, så den bringes på linje med Unionens og medlemsstaternes internationale tilsagn. Med henblik herpå er de nationale emissionsreduktionstilsagn for et hvilket som helst år fra 2020 til 2029 i nærværende direktiv identiske med dem, der er fastsat i den reviderede Göteborgprotokol.
- (8) Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv på en måde, der bidrager effektivt til at opnå Unionens langsigtede mål for luftkvalitet, som understøttet af Verdenssundhedsorganisationens retningslinjer, og Unionens mål om beskyttelse af biodiversitet og økosystemer ved, at niveauerne og depositionen af forsurende og eutrofierende luftforurening og luftforurening med ozon bringes ned under de kritiske belastninger og niveauer, der er fastsat i LRTAP-konventionen.
- (9) Dette direktiv bør ligeledes bidrage til på en omkostningseffektiv måde at opnå de mål for luftkvalitet, der er fastsat i EU-lovgivningen, og til at afbøde virkningerne af klimaændringer ud over at forbedre luftkvaliteten globalt og forbedre synergiene med Unionens klima- og energipolitikker og samtidig undgå overlap med eksisterende EU-lovgivning.
- (10) Dette direktiv bidrager også til at reducere de sundhedsmæssige omkostninger ved luftforurening i Unionen ved at forbedre EU-borgernes velfærd samt fremme overgangen til en grøn økonomi.
- (11) Dette direktiv bør bidrage til den gradvise reduktion af luftforurening ved at bygge på de reduktioner, som EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder, der adresserer emissioner af specifikke stoffer, har bevirket.
- (12) EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder bør effektivt levere de forventede emissionsreduktioner. Det er afgørende at identificere og reagere på ikkeeffektiv EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder på et tidligt stadium for at opnå de overordnede luftkvalitetsmålsætninger, således som det fremgår af forskellen mellem emissioner ved faktisk kørsel og testemissioner af nitrogenoxider fra Euro 6-dieselmotorer.
- (13) Medlemsstaterne bør opfylde de tilsagn om emissionsreduktion, som er fastsat i dette direktiv fra 2020 til 2029 og fra 2030 og frem. For at sikre påviselige fremskridt mod 2030-tilsagnene bør medlemsstaterne identificere vejledende emissionsniveauer i 2025, som teknisk set er opnåelige og ikke medfører uforholdsmæssigt store udgifter, og de bør bestræbe sig på at opfylde disse niveauer. Hvis emissionerne for 2025 ikke kan begrænses i overensstemmelse med det fastsatte reduktionsforløb, bør medlemsstaterne gøre rede for årsagerne til denne afvigelse samt de foranstaltninger, der vil kunne bringe medlemsstaterne tilbage på deres forløb, i deres efterfølgende rapporter, der skal udarbejdes i henhold til dette direktiv.

- (14) De nationale emissionsreduktionstilsagn, der er fastsat i dette direktiv for 2030 og frem, er baseret på de enkelte medlemsstaters anslåede reduktionspotentiale i rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening fra januar 2015, på en teknisk undersøgelse af forskellene mellem de nationale skøn og skønnene i rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening og på det politiske mål om at fastholde den samlede reduktion af virkningerne for sundheden i 2030 (sammenlignet med 2005) tættest muligt på den reduktion, der er angivet i Kommissionens forslag til dette direktiv. For at øge gennemsigtigheden bør Kommissionen offentliggøre de bagved liggende antagelser, der er anvendt i rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening.
- (15) Opfyldelsen af de nationale emissionsreduktionstilsagn bør vurderes med henvisning til den specifikke metodologiske status på det tidspunkt, hvor tilsagnet blev fastsat.
- (16) Indberetningskravene og emissionsreduktionstilsagnene bør baseres på det nationale energiforbrug og solgt brændstof. Nogle medlemsstater kan dog i henhold til LRTAP-konventionen vælge at benytte de samlede nationale emissioner beregnet på basis af den anvendte mængde brændstof i forbindelse med vejtransportsektoren som grundlag for opfyldelse. Denne mulighed bør bevares i dette direktiv for at sikre overensstemmelse mellem folkeretten og EU-retten.
- (17) For at imødegå noget af den usikkerhed, der er forbundet med at fastsætte nationale emissionsreduktionstilsagn, indeholder den reviderede Göteborgprotokol fleksibilitetsmuligheder, som bør indarbejdes i dette direktiv. Den reviderede Göteborgprotokol indeholder navnlig en mekanisme til justering af nationale emissionsopgørelser og til beregning af gennemsnitlige årlige nationale emissioner i maksimalt tre år, hvis visse betingelser er opfyldt. Fleksibilitetsmuligheder bør endvidere fastlægges i dette direktiv, hvor direktivet stiller krav om et reduktionstilsagn, der overstiger den omkostningseffektive reduktion, der er fastlagt i rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening, og også for at hjælpe medlemsstaterne i tilfælde af pludselige og ekstraordinære hændelser med tilknytning til energiproduktion eller -forsyning, forudsat at særlige betingelser er opfyldt. Anvendelsen af disse fleksibilitetsmuligheder bør overvåges af Kommissionen under hensyntagen til de retningslinjer, der er udarbejdet inden for rammerne af LRTAP-konventionen. Med henblik på vurdering af anmodninger om justeringer bør emissionsreduktionstilsagnene for perioden mellem 2020 og 2029 anses for at være blevet fastsat den 4. maj 2012, som er den dato, hvor Göteborgprotokollen blev revideret.
- (18) Hver medlemsstat bør udarbejde, vedtage og gennemføre et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening med henblik på at opfylde sit emissionsreduktionstilsagn og medvirke effektivt til virkeliggørelsen af luftkvalitetsmålsætningerne. I den forbindelse bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at reducere emissionerne, navnlig af nitrogenoxider og fine partikler, i de zoner og bymæssige områder, hvor koncentrationen af luftforurenende stoffer er særlig høj, og/eller i de zoner og bymæssige områder, som bidrager væsentligt til luftforureningen i andre zoner og bymæssige områder, herunder i nabolande. Med dette for øje bør nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening medvirke til, at de luftkvalitetsplaner, der er opstillet i henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾, bliver vellykket gennemført.
- (19) Med henblik på at reducere emissioner fra menneskeskabte kilder bør de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening overveje foranstaltninger, der gælder for alle relevante sektorer, herunder landbrug, energi, industri, vejtransport, transport ad indre vandveje, boligopvarmning og brug af mobile ikkevejgående maskiner og opløsningsmidler. Medlemsstaterne bør dog have ret til at bestemme, hvilke foranstaltninger de vil træffe for at opfylde emissionsreduktionstilsagnene fastsat i dette direktiv.
- (20) Ved udarbejdelsen af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening bør medlemsstaterne tage hensyn til bedste praksis i håndteringen af bl.a. de mest skadelige forurenende stoffer inden for dette direktivs anvendelsesområde i forhold til følsomme befolkningsgrupper.
- (21) Landbruget tegner sig for en stor del af emissioner af ammoniak og fine partikler til luften. For at reducere disse emissioner bør de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening indeholde foranstaltninger, der gælder for landbruget. Sådanne foranstaltninger bør være omkostningseffektive og baseret på konkrete oplysninger og data under hensyntagen til de videnskabelige fremskridt og tidligere foranstaltninger truffet af medlemsstaterne. Den fælles landbrugspolitik giver medlemsstaterne mulighed for at bidrage til luftkvaliteten med specifikke foranstaltninger. Fremtidige evalueringer vil give en bedre forståelse af virkningerne af disse foranstaltninger.
- (22) Forbedringer af luftkvaliteten bør opnås ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der skal indgå i de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, der finder anvendelse på langbrugssektoren, bør de sikre, at der fuldt ud tages hensyn til deres virkninger for små landbrugsbedrifter for at begrænse eventuelle yderligere omkostninger så meget som muligt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

- (23) Når visse foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, der har til formål at forebygge emissioner fra landbrugssektoren, kan komme i betragtning til finansiel støtte, navnlig foranstaltninger der træffes af landbrugsbedrifter, der kræver betydelige ændringer i fremgangsmåder eller betydelige investeringer, bør Kommissionen lette adgangen til en sådan finansiel støtte og til andre disponible EU-midler.
- (24) Med henblik på at reducere emissioner bør medlemsstaterne overveje at støtte et skift i investeringerne til rene og effektive teknologier. Innovation kan bidrage til at forbedre bæredygtighed og til at løse problemerne ved kilden ved at forbedre sektorspecifikke løsninger på udfordringerne med luftkvaliteten.
- (25) Nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, herunder den analyse, som understøtter identifikation af politikker og foranstaltninger, bør ajourføres regelmæssigt.
- (26) Med henblik på at udarbejde veldokumenterede nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og eventuelle større ajourføringer heraf bør medlemsstaterne fremlægge sådanne programmer og ajourføringer til høring blandt offentligheden og de kompetente myndigheder på alle niveauer og på et tidspunkt, hvor alle politik- og foranstaltningsmuligheder står åbne. Hvis gennemførelsen af en medlemsstats program kan indvirke på luftkvaliteten i en anden medlemsstat eller et tredjeland, bør medlemsstaten indlede høringer på tværs af grænserne i overensstemmelse med kravene i EU-retten og folkeretten, herunder UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Esbokonventionen fra 1991) og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering fra 2003.
- (27) Målet med dette direktiv er bl.a. at beskytte menneskers sundhed. Som Domstolen talrige gange har påpeget, ville det være uforeneligt med den bindende karakter, som et direktiv ifølge artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har, principielt at udelukke, at en pligt, som pålægges ved et direktiv, kan påberåbes af berørte personer. Denne betragtning gælder navnlig for et direktiv, der har som mål at kontrollere og mindske luftforureningen, og som derfor har til formål at beskytte menneskers sundhed.
- (28) Medlemsstaterne bør udarbejde og indberette nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger samt orienterende opgørelsesrapporter for alle de luftforurenende stoffer, som dette direktiv omfatter, således at Unionen kan opfylde sine indberetningsforpligtelser i henhold til LRTAP-konventionen og protokollerne dertil.
- (29) For at bevare fuld sammenhæng for Unionen som helhed bør medlemsstaterne sikre, at de nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger samt orienterende opgørelsesrapporter, som de indberetter til Kommissionen, stemmer helt overens med, hvad de indberetter i henhold til LRTAP-konventionen.
- (30) For at vurdere, om de nationale emissionsreduktionstilsagn fastlagt i dette direktiv er virkningsfulde, bør medlemsstaterne ligeledes overvåge luftforureningens virkninger for land- og vandøkosystemer og aflægge rapport om sådanne virkninger. For at sikre en omkostningseffektiv tilgang bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende de valgfrie overvågningsindikatorer, der er omhandlet i dette direktiv, og de bør sikre samordning med andre overvågningsprogrammer fastsat i henhold til relaterede direktiver og, hvis det er relevant, LRTAP-konventionen.
- (31) Et europæisk forum for ren luft, der involverer alle interessenter, herunder medlemsstaternes kompetente myndigheder på alle relevante niveauer, bør oprettes med henblik på at udveksle erfaringer og god praksis, navnlig at give input til vejledning og lette den koordinerede gennemførelse af EU-lovgivning og -politikker vedrørende forbedringen af luftkvaliteten.
- (32) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ bør medlemsstaterne sikre, at der aktivt og systematisk formidles oplysninger ad elektronisk vej.
- (33) Det er nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF ⁽²⁾ med henblik på at sikre overensstemmelse mellem nævnte direktiv og UNECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet fra 1998 (»Århuskonventionen«).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

- (34) For at tage højde for den tekniske og internationale udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af bilag I samt bilag III, del 2, og bilag IV for at tilpasse dem til udviklingen inden for rammerne af LRTAP-konventionen og for så vidt angår ændring af bilag V for at tilpasse det til den tekniske og videnskabelige udvikling og til udviklingen inden for rammerne af LRTAP-konventionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af fleksibilitetsmuligheder og nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i henhold til dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (36) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (37) Henset til arten og omfanget af de ændringer, der bør foretages i direktiv 2001/81/EF, bør nævnte direktiv erstattes, hvilket vil forbedre retssikkerheden, øge klarheden og gennemsigtigheden og forenkle lovgivningen. For at sikre kontinuitet i forbedringen af luftkvaliteten bør medlemsstaterne opfylde de nationale emissionslofter i direktiv 2001/81/EF, indtil de nye nationale emissionsreduktionstilsagn i nærværende direktiv bliver gældende i 2020.
- (38) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af luftforureningens grænseoverskridende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (39) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³⁾ har medlemsstaterne påtaget sig i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Mål og genstand

1. For at nærme sig opnåelsen af luftkvalitetsniveauer, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet, fastsætter dette direktiv emissionsreduktionstilsagn for medlemsstaternes menneskeskabte emissioner af svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x), andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC), ammoniak (NH₃) og fine partikler (PM_{2,5}) til luften, og kræver, at der udarbejdes, vedtages og gennemføres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, og at emissionerne af disse forurenende stoffer og de andre forurenende stoffer, der er omhandlet i bilag I, samt deres virkninger overvåges og indberettes.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

2. Dette direktiv bidrager også til at opnå:
- a) de mål for luftkvalitet, der er fastsat i EU-lovgivningen, og gøre fremskridt hen imod Unionens langsigtede mål om at opnå luftkvalitetsniveauer i overensstemmelse med de retningslinjer for luftkvalitet, der er offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen
 - b) Unionens mål for biodiversitet og økosystemer i overensstemmelse med det syvende miljøhandlingsprogram
 - c) forstærkede synergier mellem Unionens luftkvalitetspolitik og andre relevante EU-politikker, navnlig klima- og energipolitikker.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner af de forurenende stoffer, som er omhandlet i bilag I, fra alle kilder på medlemsstaternes område og i deres eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner.
2. Dette direktiv omfatter ikke emissioner på De Kanariske Øer, i Frankrigs oversøiske departementer, på Madeira og på Azorerne.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »emission«: udledning af et stof til atmosfæren fra en punktkilde eller en diffus kilde
- 2) »menneskeskabte emissioner«: emissioner af forurenende stoffer til luften i tilknytning til menneskelige aktiviteter
- 3) »ozonprækursorer«: nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, metan og carbonmonoxid
- 4) »luftkvalitetsmålsætninger«: de grænseværdier, målværdier og forpligtelser vedrørende eksponeringskoncentration for luftkvalitet, der er fastsat i direktiv 2008/50/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF ⁽¹⁾
- 5) »svovldioxid« eller »SO₂«: alle svovlforbindelser, der er udtrykt som svovldioxid, herunder svovltrioxid (SO₃), svovlsyre (H₂SO₄) og reducerede svovlforbindelser såsom svovlbrinte (H₂S), mercaptaner og dimethylsulfider
- 6) »nitrogenoxider« eller »NO_x«: nitrogenoxid og nitrogendioxid udtrykt som nitrogendioxid
- 7) »andre flygtige organiske forbindelser end metan« eller »NMVOC«: alle organiske forbindelser, bortset fra metan, som kan danne fotokemiske oxidanter ved at reagere med nitrogenoxider under påvirkning af sollys
- 8) »fine partikler« eller »PM_{2,5}«: partikler med en aerodynamisk diameter på 2,5 mikrometer (µm) eller derunder
- 9) »sodpartikler« eller »BC«: kulstofholdige partikler, der absorberer lys
- 10) »nationale emissionsreduktionstilsagn«: medlemsstaternes forpligtelse til reduktionen af emissioner af et stof; det angiver den emissionsreduktion, der mindst skal leveres i målkalenderåret, som en procentdel af den samlede emission i basisåret (2005)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3).

- 11) »start- og landingscyklus«: den cyklus, som omfatter taxi efter landing og før start, start, stigning, indflyvning, landing og alle andre flymanøvrer, som finder sted i en højde under 3 000 fod
- 12) »international skibsfart«: sejlads på havet og i kystfarvande med vandbårne fartøjer under ethvert flag, undtagen fiskefartøjer, med afgang fra ét lands område og ankomst til et andet lands område
- 13) »forureningskontrolzone«: et havområde, der strækker sig ud til højst 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra territorialfarvandets bredde måles, og som en medlemsstat har fastlagt for at forebygge, reducere og bekæmpe forurening fra fartøjer i overensstemmelse med gældende internationale regler og standarder
- 14) »EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder«: EU-lovgivning, som tager sigte på at reducere de emissioner af luftforurenende stoffer, der er omfattet af dette direktiv, ved at gennemføre begrænsende foranstaltninger ved kilden.

Artikel 4

Nationale emissionsreduktionstilsagn

1. Medlemsstaterne begrænser som minimum deres årlige menneskeskabte emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, ammoniak og fine partikler i overensstemmelse med de nationale emissionsreduktionstilsagn, der gælder fra 2020 til 2029 og fra 2030 og frem, jf. bilag II.
2. Uanset stk. 1 træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger med henblik på at begrænse deres menneskeskabte emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, ammoniak og fine partikler for 2025. De vejledende niveauer for disse emissioner fastsættes ved et lineært reduktionsforløb mellem de emissionsniveauer, der svarer til emissionsreduktionstilsagnene for 2020, og de emissionsniveauer, der svarer til emissionsreduktionstilsagnene for 2030.

Medlemsstaterne kan følge et ikkelineært reduktionsforløb, hvis det økonomisk eller teknisk set er mere effektivt, og forudsat at det fra 2025 gradvis nærmer sig det lineære reduktionsforløb, og at det ikke påvirker noget emissionsreduktionstilsagn for 2030. Medlemsstaterne angiver det nævnte ikkelineære reduktionsforløb og årsagerne til, at det følges, i de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, som skal forelægges for Kommissionen, jf. artikel 10, stk. 1.

Hvis emissionerne i 2025 ikke kan begrænses i overensstemmelse med det fastsatte reduktionsforløb, gør medlemsstaterne rede for årsagerne til denne afvigelse og for de foranstaltninger, der vil kunne bringe medlemsstaterne tilbage på deres forløb, i de efterfølgende orienterende opgørelsesrapporter, der skal indgives til Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 2.

3. Følgende emissioner medregnes ikke med henblik på overholdelse af stk. 1 og 2:
 - a) emissioner fra luftfartøjer, bortset fra start- og landingscyklus
 - b) emissioner fra national skibsfart til og fra de områder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2
 - c) emissioner fra international skibsfart
 - d) emissioner af nitrogenoxider og andre flygtige organiske forbindelser end metan fra aktiviteter, der er omfattet af 2014-indberetningsnomenklaturen i henhold til LRTAP-konventionen, kategori 3B (gødningshåndtering) og 3D (landbrugsjord).

Artikel 5

Fleksibilitetsmuligheder

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med bilag IV, del 4, fastsætte justerede årlige nationale emissionsopgørelser for svovldioxid, nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, ammoniak og fine partikler, hvis anvendelse af forbedrede emissionsopgørelsesmetoder, der er ajourført i overensstemmelse med den videnskabelige viden, medfører, at deres nationale emissionsreduktionstilsagn ikke kan opfyldes.

Med henblik på at fastslå, om de relevante betingelser i bilag IV, del 4, er opfyldt, anses emissionsreduktionstilsagnene for årene 2020-2029 for at være blevet fastsat den 4. maj 2012.

Fra 2025 gælder følgende yderligere betingelser for justeringer i tilfælde af, at der anvendes væsentligt anderledes emissionsfaktorer eller metoder til at bestemme emissioner fra specifikke kildekategorier i sammenligning med dem, som var forventet som et resultat af gennemførelsen af en given norm eller standard i henhold til EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder i henhold til bilag IV, del 4, punkt 1, litra d), nr. ii) og iii):

a) den pågældende medlemsstat påviser efter at have taget hensyn til resultaterne af nationale inspektions- og håndhævelsesprogrammer til overvågning af effektiviteten af EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder, at de væsentligt anderledes emissionsfaktorer ikke skyldes dets nationale gennemførelse eller håndhævelse af denne lovgivning

b) den pågældende medlemsstat har orienteret Kommissionen om den væsentlige forskel i emissionsfaktorerne, og Kommissionen undersøger i henhold til artikel 11, stk. 2, behovet for yderligere tiltag.

2. Hvis en medlemsstat i et givet år på grund af en usædvanlig kold vinter eller en usædvanlig tør sommer ikke kan opfylde sine emissionsreduktionstilsagn, kan den opfylde disse tilsagn ved at beregne gennemsnittet af sine nationale årlige emissioner for det pågældende år, det foregående år og det efterfølgende år, forudsat at dette gennemsnit ikke overstiger det nationale årlige emissionsniveau som fastsat i medlemsstatens reduktionstilsagn.

3. Hvis en medlemsstat, for hvilken et eller flere reduktionstilsagn fastlagt i bilag II er fastsat på et strengere niveau end den omkostningseffektive reduktion, der er angivet i rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening, i et givet år ikke kan opfylde de relevante emissionsreduktionstilsagn efter at have gennemført alle omkostningseffektive foranstaltninger, anses den for at opfylde dette relevante emissionsreduktionstilsagn i maksimalt fem år, forudsat at den for hvert af disse år kompenserer for denne manglende opfyldelse ved en tilsvarende emissionsreduktion for et andet forurenende stof, der er omhandlet i bilag II.

4. En medlemsstat anses for at opfylde sine forpligtelser i artikel 4 i maksimalt tre år, hvis manglende opfyldelse af dens emissionsreduktionstilsagn for de relevante forurenende stoffer skyldes en pludselig og ekstraordinær afbrydelse eller et pludseligt og ekstraordinært tab af kapacitet i forsynings- eller produktionssystemet for elektricitet og/eller varme, som ikke med rimelighed kunne have været forudset, og såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) den pågældende medlemsstat har dokumenteret, at der er gjort enhver rimelig indsats, herunder gennemførelsen af nye foranstaltninger og politikker, for at sikre opfyldelse, og at denne indsats fortsætter, således at perioden med manglende opfyldelse bliver så kort som mulig, og

b) den pågældende medlemsstat har dokumenteret, at gennemførelsen af foranstaltninger og politikker ud over dem, der er omhandlet i litra a), vil medføre uforholdsmæssigt store udgifter, i væsentlig grad bringe den nationale energisikkerhed i fare eller medføre en betydelig risiko for energifattigdom for en stor del af befolkningen.

5. Hvis en medlemsstat påtænker at anvende stk. 1, 2, 3 eller 4, underretter den Kommissionen herom senest den 15. februar i det pågældende indberetningsår. Denne underretning skal omfatte de pågældende forurenende stoffer og sektorer og, hvis oplysninger herom foreligger, omfanget af virkningerne for de nationale emissionsopgørelser.

6. Kommissionen gennemgår og vurderer med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur, om anvendelsen af en fleksibilitetsmulighed i et bestemt år opfylder de relevante betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og i bilag IV, del 4, eller, hvis det er relevant, i denne artikels stk. 2, 3 eller 4.

Finder Kommissionen, at anvendelsen af en given fleksibilitetsmulighed ikke er i overensstemmelse med de relevante betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og i bilag IV, del 4, eller i denne artikels stk. 2, 3 eller 4, vedtager den senest ni måneder fra datoen for modtagelse af den relevante rapport som omhandlet i artikel 8, stk. 4, en beslutning, hvori den underretter den pågældende medlemsstat om, at anvendelsen af denne fleksibilitetsmulighed ikke kan godkendes, og angiver årsagerne til denne afvisning. Har Kommissionen ikke gjort indsigelse inden for ni måneder fra datoen for modtagelse af den i artikel 8, stk. 4, omhandlede rapport, kan den pågældende medlemsstat anse anvendelsen af den pågældende fleksibilitetsmulighed i det pågældende år for gyldig og godkendt.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere regler for anvendelsen af de i nærværende artikels stk. 1, 2, 3 og 4 omhandlede fleksibilitetsmuligheder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17.

8. Kommission tager under udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 6 og 7 hensyn til de relevante vejledninger, der er udarbejdet inden for rammerne af LRTAP-konventionen.

Artikel 6

Nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening

1. Medlemsstaterne udarbejder, vedtager og gennemfører deres respektive nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i overensstemmelse med bilag III, del 1, for at begrænse deres årlige menneskeskabte emissioner, jf. artikel 4, og for at bidrage til at opnå dette direktivs mål, jf. artikel 1, stk. 1.

2. Når en medlemsstat udarbejder, vedtager og gennemfører programmet omhandlet i stk. 1, skal den:

- a) vurdere, i hvilket omfang de nationale emissionskilder kan forventes at have indvirkning på luftkvaliteten på dens eget og de tilstødende medlemsstaters område, idet medlemsstaten, hvis det er relevant, anvender data og metoder, der er udviklet af det europæiske program for overvågning og vurdering (EMEP) i henhold til protokollen til LRTAP-konventionen om langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa
- b) tage hensyn til, hvilket behov der er for at reducere emissionerne af luftforurenende stoffer for at opfylde luftkvalitetsmålsætningerne på dens eget område og, hvis det er relevant, i de tilstødende medlemsstater
- c) prioritere foranstaltninger til reduktion af emissionen af sodpartikler, når den træffer foranstaltninger til at opfylde sine nationale reduktionstilsagn for fine partikler
- d) sikre sammenhæng med andre relevante planer og programmer, der udarbejdes i medfør af de krav, der er fastsat i national lovgivning eller EU-lovgivning.

Med henblik på at opfylde de relevante nationale emissionsreduktionstilsagn medtager medlemsstaterne i deres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening de emissionsreducerende foranstaltninger, der er fastsat som obligatoriske i bilag III, del 2, og kan i disse programmer medtage de emissionsreducerende foranstaltninger, der er fastsat som valgfrie i bilag III, del 2, eller foranstaltninger med en tilsvarende afbødende virkning.

3. Medlemsstaterne ajourfører deres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening mindst hvert fjerde år.

4. Uanset stk. 3 skal emissionsreduktionspolitikkerne og -foranstaltningerne i de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening ajourføres inden for 18 måneder efter indgivelsen af den seneste nationale emissionsopgørelse eller nationale emissionsfremskrivning, hvis forpligtelserne i artikel 4 ifølge de indgivne data ikke er opfyldt, eller hvis der er risiko for, at de ikke opfyldes.

5. Medlemsstaterne hører offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/35/EF og de kompetente myndigheder, som i kraft af deres specifikke ansvar inden for miljøområderne luftforurening, luftkvalitet og forvaltning på ethvert niveau må forventes at blive berørt af gennemførelsen af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, om deres udkast til nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og alle væsentlige ajourføringer, inden disse programmer bliver endelige.

6. Når det er relevant, skal der afholdes grænseoverskridende høringer.

7. Kommissionen støtter udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, hvis det er relevant, via udveksling af god praksis.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 for at ændre dette direktiv for så vidt angår tilpasningen af bilag III, del 2, til udviklingen, herunder den tekniske udvikling, inden for rammerne af LRTAP-konventionen.

9. Kommissionen kan fastlægge retningslinjer for udarbejdelse og gennemførelse af nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening.

10. Kommissionen præciserer ligeledes ved gennemførelsesretsakter formatet af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17.

Artikel 7

Finansiel støtte

Kommissionen bestræber sig på at lette adgangen til eksisterende EU-midler i overensstemmelse med de retlige bestemmelser, der regulerer disse midler, med henblik på at støtte de foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde dette direktivs mål.

Disse EU-midler omfatter nuværende og fremtidige tilgængelige midler fra bl.a.:

- a) rammeprogrammet for forskning og innovation
- b) de europæiske struktur- og investeringsfonde, herunder relevante midler fra den fælles landbrugspolitik
- c) instrumenter til finansiering af miljø- og klimaindsatsen såsom LIFE-programmet.

Kommissionen vurderer muligheden for at oprette en kvikskranke, hvor enhver interesseret part nemt kan efterse, hvilke EU-midler der er disponible til projekter, der adresserer problemer vedrørende luftforurening, og procedurerne for adgang dertil.

Artikel 8

Nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger og orienterende opgørelsesrapporter

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører årligt nationale emissionsopgørelser for de forurenende stoffer i bilag I, tabel A, i overensstemmelse med kravene deri.

Medlemsstaterne kan udarbejde og årligt ajourføre nationale emissionsopgørelser for de forurenende stoffer i bilag I, tabel B, i overensstemmelse med kravene deri.

2. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører hvert fjerde år lokalitetsmæssigt disaggregerede nationale emissionsopgørelser og opgørelser for store punktkilder og hvert andet år nationale emissionsfremskrivninger for de forurenende stoffer i bilag I, tabel C, i overensstemmelse med kravene deri.

3. Medlemsstaterne udarbejder en orienterende opgørelsesrapport, der skal ledsage de nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger, jf. stk. 1 og 2, i overensstemmelse med kravene i bilag I, tabel D.

4. Den orienterende opgørelsesrapport fra medlemsstater, der benytter en fleksibilitetsmulighed i henhold til artikel 5, skal for det pågældende år indeholde de oplysninger, som viser, at anvendelsen af den pågældende fleksibilitetsmulighed opfylder de relevante betingelser i artikel 5, stk. 1, og bilag IV, del 4, eller, hvis det er relevant, i artikel 5, stk. 2, 3 eller 4.

5. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører de nationale emissionsopgørelser (herunder, hvis det er relevant, justerede nationale emissionsopgørelser), nationale emissionsfremskrivninger, lokalitetsmæssigt disaggregerede nationale emissionsopgørelser, opgørelser for store punktkilder og de ledsagende orienterende opgørelsesrapporter i overensstemmelse med bilag IV.

6. Med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur udarbejder og ajourfører Kommissionen hvert år EU-dækkende emissionsopgørelser og en orienterende opgørelsesrapport samt hvert andet år EU-dækkende emissionsfremskrivninger og hvert fjerde år lokalitetsmæssigt disaggregerede EU-dækkende emissionsopgørelser og EU-dækkende opgørelser for store punktkilder for de forurenende stoffer, der er omhandlet i bilag I, på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre dette direktiv for så vidt angår tilpasningen af bilag I og IV til udviklingen, herunder den tekniske og videnskabelige udvikling, inden for rammerne af LRTAP-konventionen.

Artikel 9

Overvågning af virkningerne af luftforurening

1. Medlemsstaterne sikrer, at negative virkninger af luftforurening på økosystemer overvåges på basis af et netværk af overvågningssteder, der er repræsentative for deres typer af ferskvandsøkosystemer, naturlige og seminaturlige økosystemer og skovøkosystemer, ved hjælp af en omkostningseffektiv og risikobaseret tilgang.

Med henblik herpå koordinerer medlemsstaterne med andre overvågningsprogrammer, der er oprettet i henhold til EU-lovgivningen, herunder direktiv 2008/50/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾, og, hvis det er relevant, LRTAP-konventionen og benytter, hvis det er relevant, data indsamlet i henhold til disse programmer.

Medlemsstaterne kan for at opfylde kravene i denne artikel benytte de valgfrie overvågningsindikatorer, der er opført i bilag V.

2. Metoderne fastlagt i LRTAP-konventionen og dens manualer for de internationale samarbejdsprogrammer (ICP) kan anvendes i forbindelse med indsamling og indberetning af oplysningerne angivet i bilag V.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre dette direktiv for så vidt angår tilpasningen af bilag V til den tekniske og videnskabelige udvikling og til udviklingen inden for rammerne af LRTAP-konventionen.

Artikel 10

Indberetning fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne indgiver deres første nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening til Kommissionen senest den 1. april 2019.

Hvis et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening ajourføres efter artikel 6, stk. 4, indgiver den pågældende medlemsstat det ajourførte program til Kommissionen inden for to måneder.

Kommissionen undersøger de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og ajourføringer heraf i lyset af kravene i artikel 4, stk. 2, og artikel 6.

2. Medlemsstaterne indgiver deres nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger, lokalitetsmæssigt disaggregerede nationale emissionsopgørelser, opgørelser for store punktkilder og orienterende opgørelsesrapporter omhandlet i artikel 8, stk. 1, 2 og 3, og, hvis det er relevant, i artikel 8, stk. 4, til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur i overensstemmelse med indberetningsdatoerne i bilag I.

Indberetningen skal stemme overens med indberetningen til LRTAP-konventionens sekretariat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

3. Kommissionen gennemgår med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur og i samråd med medlemsstaterne dataene i de nationale emissionsopgørelser i det første indberetningsår og herefter regelmæssigt. Denne gennemgang omfatter følgende:

- a) kontroller med henblik på at verificere de rapporterede oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed
- b) kontroller med henblik på at identificere tilfælde, hvor opgørelsesdata udarbejdes på en måde, der er uforenelig med kravene fastsat i folkeretten, navnlig i henhold til LRTAP-konventionen
- c) hvis det er relevant, beregning af de resulterende nødvendige tekniske ændringer i samråd med den pågældende medlemsstat.

Hvis den pågældende medlemsstat og Kommissionen ikke kan opnå enighed om nødvendigheden eller om indholdet af de tekniske ændringer, jf. litra c), vedtager Kommissionen en beslutning, hvori de tekniske ændringer, som den pågældende medlemsstat skal anvende, fastsættes.

4. Medlemsstaterne indberetter følgende oplysninger som omhandlet i artikel 9 til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur:

- a) overvågningsstedernes beliggenhed og de tilhørende indikatorer, der anvendes til overvågning af virkningerne af luftforurening, senest den 1. juli 2018 og derefter hvert fjerde år, og
- b) de i artikel 9 omhandlede overvågningsdata senest den 1. juli 2019 og derefter hvert fjerde år.

Artikel 11

Rapporter fra Kommissionen

1. Kommissionen aflægger senest den 1. april 2020 og derefter hvert fjerde år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af dette direktiv, herunder en vurdering af, hvorledes det bidrager til opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i artikel 1, herunder:

- a) fremskridt hen imod:
 - i) de vejledende emissionsniveauer og emissionsreduktionstilsagn som omhandlet i artikel 4 og, hvis det er relevant, årsagerne til en eventuel manglende opfyldelse
 - ii) luftkvalitetsniveauer, der er i overensstemmelse med de retningslinjer for luftkvalitet, der er offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen
 - iii) Unionens mål for biodiversitet og økosystemer i overensstemmelse med det syvende miljøhandlingsprogram
- b) identifikation af yderligere foranstaltninger, der er nødvendige på EU- og medlemsstatsplan for at opnå de mål, der er omhandlet i litra a)
- c) anvendelsen af EU-midler til at støtte de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opfylde målene i dette direktiv
- d) resultaterne af Kommissionens undersøgelse af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og ajourføringer heraf i henhold til artikel 10, stk. 1, tredje afsnit
- e) en evaluering af de sundhedsmæssige, miljømæssige og socioøkonomiske virkninger af dette direktiv.

2. Hvis det fremgår af rapporten, at den manglende opfyldelse af de vejledende emissionsniveauer og emissionsreduktionstilsagn som omhandlet i artikel 4 kunne skyldes en ineffektiv EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder, herunder dens gennemførelse på medlemsstatsplan, undersøger Kommissionen, hvis det er relevant, om der er behov for yderligere tiltag, idet der også tages hensyn til gennemførelsens følger for de enkelte sektorer. Hvis det er relevant, fremsætter Kommissionen lovgivningsforslag, herunder ny lovgivning om kontrol med luftforureningskilder, for at sikre opfyldelsen af tilsagnene i dette direktiv.

Artikel 12

Europæisk forum for ren luft

Kommissionen opretter et europæisk forum for ren luft med henblik på at give input til vejledning og lette den koordinerede gennemførelse af EU-lovgivning og -politikker vedrørende forbedring af luftkvaliteten og samle alle interessenter, herunder medlemsstaternes kompetente myndigheder på alle relevante niveauer, Kommissionen, industrien, civilsamfundet og det videnskabelige samfund med regelmæssige mellemrum. Det europæiske forum for ren luft skal udveksle erfaringer og god praksis, herunder om emissionsreduktioner fra boligopvarmning og vejtransport, som kan informere og forbedre de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og deres gennemførelse.

Artikel 13

Evaluerings

1. På grundlag af de rapporter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, gennemgår Kommissionen dette direktiv senest den 31. december 2025 med henblik på at sikre fremskridt i retning af at opnå de mål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, navnlig ved at tage højde for de videnskabelige og tekniske fremskridt og gennemførelsen af EU-klima- og energipolitikker.

Hvis det er relevant, forelægger Kommissionen lovgivningsforslag til emissionsreduktionstilsagn for perioden efter 2030.

2. For så vidt angår ammoniak vurderer Kommissionen i sin gennemgang navnlig:

- a) den seneste videnskabelige dokumentation
- b) ajourføringer af UNECEs Guidance Document on Preventing and Abating Ammonia Emissions from Agricultural Sources fra 2014 (»Ammonia Guidance Document«) ⁽¹⁾ og UNECEs Framework Code for Good Agricultural Practice for Reducing Ammonia Emissions ⁽²⁾ som senest revideret i 2014
- c) ajourføringer af de bedste tilgængelige teknikker som defineret i artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽³⁾
- d) miljøvenlige landbrugsforanstaltninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

3. På grundlag af de indberettede nationale emissioner af kvikksølv vurderer Kommissionen deres indvirkning på opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, overvejer foranstaltninger med henblik på reduktion af disse emissioner og forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag.

Artikel 14

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF aktiv og systematisk formidling til offentligheden af følgende oplysninger ved at offentliggøre dem på et offentligt tilgængeligt websted:

- a) de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og ajourføringer heraf
- b) de nationale emissionsopgørelser (herunder, når det er relevant, de justerede nationale emissionsopgørelser), de nationale emissionsfremskrivninger, de orienterende opgørelsesrapporter og yderligere rapporter og oplysninger, som er indgivet til Kommissionen i medfør af artikel 10.

⁽¹⁾ Beslutning 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Beslutning ECE/EB.AIR/127, punkt 36e.

⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

2. Kommissionen sikrer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ aktiv og systematisk formidling til offentligheden af EU-dækkende emissionsopgørelser og -fremskrivninger samt orienterende opgørelsesrapporter på et offentligt tilgængeligt websted.
3. Kommissionen offentliggør på sit websted:
 - a) de bagvedliggende antagelser, der for hver medlemsstat er taget hensyn til ved fastsættelsen af deres nationale emissionsreduktionspotentialer, og som blev anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af rapport nr. 16 om temastrategien for luftforurening
 - b) listen over relevant EU-lovgivning om kontrol med luftforureningskilder, og
 - c) resultaterne af den i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, omhandlede undersøgelse.

Artikel 15

Samarbejde med tredjelande og samordning inden for internationale organisationer

Unionen og medlemsstaterne deltager, hvis det er relevant, og med forbehold af artikel 218 i TEUF i bilateralt og multilateralt samarbejde med tredjelande og samordning inden for relevante internationale organisationer, såsom De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), UNECE, De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), herunder gennem udveksling af oplysninger, om teknisk og videnskabelig forskning og udvikling med sigte på at forbedre grundlaget for at fremme emissionsreduktioner.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 8, artikel 8, stk. 7, og artikel 9, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 31. december 2016. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6, stk. 8, artikel 8, stk. 7, og artikel 9, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 8, artikel 8, stk. 7, og artikel 9, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

*Artikel 17***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af luftkvalitetsudvalget nedsat ved artikel 29 i direktiv 2008/50/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

*Artikel 18***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

*Artikel 19***Ændring af direktiv 2003/35/EF**

I bilag I til direktiv 2003/35/EF tilføjes følgende litra:

- »g) Artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (*).

(*) EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1.«

*Artikel 20***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2018.

Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 10, stk. 2, senest den 15. februar 2017.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 21***Ophævelse og overgangsbestemmelser**

1. Direktiv 2001/81/EF ophæves med virkning fra den 1. juli 2018.

Uanset første afsnit:

- a) finder artikel 1 og 4 i og bilag I til direktiv 2001/81/EF stadig anvendelse indtil den 31. december 2019
- b) ophæves artikel 7 og 8 i og bilag III til direktiv 2001/81/EF den 31. december 2016.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

2. Indtil den 31. december 2019 kan medlemsstaterne anvende artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv i forbindelse med emissionslofterne i artikel 4 i og bilag I til direktiv 2001/81/EF.

*Artikel 22***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft den 31. december 2016.

*Artikel 23***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
I. KORČOK
Formand

BILAG I

OVERVÅGNING OG INDBERETNING AF EMISSIONER TIL LUFTEN

Tabel A

Krav til indberetning af årlige emissioner, jf. artikel 8, stk. 1, første afsnit

Element	Forurenende stof	Tidsserie	Indberetningsdato
Samlede nationale emissioner, opgjort for kildekategorier ifølge indberetningsnomenklaturen ⁽¹⁾ ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — tungmetaller (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ (PAH i alt ⁽⁵⁾ , benzo(a)pyren, benzo(b)fluoranthren, benzo(k)fluoranthren, indeno(1,2,3-cd)pyren, dioxiner/furoner, PCB ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Årligt, fra 1990 til indberetningsåret minus 2 (X — 2)	15. februar ⁽⁹⁾
Samlede nationale emissioner, opgjort for kildekategorier ifølge indberetningsnomenklaturen ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ og, hvis data foreligger, BC	Årligt, fra 2000 til indberetningsåret minus 2 (X — 2)	15. februar ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Indberetningsnomenklatur i henhold til LRTAP-konventionen.

⁽²⁾ Naturlige emissioner indberettes i overensstemmelse med metoderne fastlagt i LRTAP-konventionen og EMEP/EEA-vejledningen om opgørelse af emissioner af luftforurenende stoffer. De medregnes ikke i de samlede nationale emissioner og skal indberettes særskilt.

⁽³⁾ Cd (cadmium), Hg (kviksølv), Pb (bly).

⁽⁴⁾ POP (persistente organiske miljøgifte).

⁽⁵⁾ PAH (polycykliske aromatiske hydrocarboner).

⁽⁶⁾ PCB (polychlorbiphenyler).

⁽⁷⁾ HCB (hexachlorbenzen).

⁽⁸⁾ »PM₁₀»: partikler med en aerodynamisk diameter på 10 mikrometer (µm) eller derunder.

⁽⁹⁾ Genfremsendelse som følge af fejlretning skal ske senest inden for fire uger, og der skal gøres tydeligt rede for ændringerne.

Tabel B

Krav til indberetning af årlige emissioner, jf. artikel 8, stk. 1, andet afsnit

Element	Forurenende stof	Tidsserie	Indberetningsdato
Samlede nationale emissioner, opgjort for kildekategorier ifølge indberetningsnomenklaturen ⁽¹⁾	— tungmetaller (As, Cr, Cu, Ni, Se og Zn samt forbindelser heraf) ⁽²⁾ — TSP ⁽³⁾	Årligt, fra 1990 (2000 for TSP) til indberetningsåret minus 2 (X — 2)	15. februar

⁽¹⁾ Naturlige emissioner indberettes i overensstemmelse med metoderne fastlagt i LRTAP-konventionen og EMEP/EEA-vejledningen om opgørelse af emissioner af luftforurenende stoffer. De medregnes ikke i de samlede nationale emissioner og skal indberettes særskilt.

⁽²⁾ As (arsen), Cr (chrom), Cu (kobber), Ni (nikkel), Se (selen), Zn (zink).

⁽³⁾ TSP (svævestøv).

Tabel C

Krav til indberetning af emissioner og fremskrivninger, jf. artikel 8, stk. 2

Element	Forurenende stof	Tidsserie/målår	Indberetningsdato
Nationale kvadratnetsaggregerede data for emissioner, opgjort for kildekategorier (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — tungmetaller (Cd, Hg, Pb) — POP (PAH i alt, HCB, PCB, dioxiner/furaner) — BC (hvis data foreligger)	Hvert fjerde år for indberetningsåret minus 2 (X — 2) fra 2017	1. maj ⁽¹⁾
Store punktkilder (LPS), opgjort for kildekategorier (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — tungmetaller (Cd, Hg, Pb) — POP (PAH i alt, HCB, PCB, dioxiner/furaner) — BC (hvis data foreligger)	Hvert fjerde år for indberetningsåret minus 2 (X — 2) fra 2017	1. maj ⁽¹⁾
Fremskrevne emissioner, ifølge aggregeret indberetningsnomenklatur	— SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC, PM_{2,5} og, hvis data foreligger, BC	Hvert andet år for fremskrivningsårene 2020, 2025, 2030 og om muligt 2040 og 2050 fra 2017	15. marts

⁽¹⁾ Genfremsendelse som følge af fejlretning skal ske inden for fire uger, og der skal gøres tydeligt rede for ændringerne.

Tabel D

Krav til årlig indsendelse af orienterende opgørelsesrapport, jf. artikel 8, stk. 3

Element	Forurenende stof	Tidsserie/målår	Indberetningsdato
Orienterende opgørelsesrapport	— SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — tungmetaller (Cd, Hg, Pb) og BC — POP (PAH i alt, benzo(a)pyren, benzo(b)fluoranthren, benzo(k)fluoranthren, indeno(1,2,3-cd)pyren, dioxiner/furaner, PCB, HCB) — hvis data foreligger, tungmetaller (As, Cr, Cu, Ni, Se og Zn samt forbindelser heraf) og TSP	Alle år (som anført i tabel A, B og C)	15. marts

BILAG II

NATIONALE EMISSIONSREDUKTIONSTILSAGN

Tabel A

Emissionsreduktionstilsagn for svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x) og andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC). Reduktionstilsagnene har året 2005 som basisår og finder for vejtransport anvendelse på emissioner beregnet på basis af solgt brændstof (*).

Medlemsstat	SO ₂ -reduktion sammenlignet med 2005			NO _x -reduktion sammenlignet med 2005			NMVOC-reduktion sammenlignet med 2005		
	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030
Belgien	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bulgarien	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Tjekkiet	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Danmark	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Tyskland	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Estland	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Grækenland	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Spanien	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Frankrig	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Kroatien	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Irland	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Italien	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Cypern	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Letland	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Litauen	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luxembourg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Ungarn	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Malta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Nederlandene	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Østrig	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Polen	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Medlemsstat	SO ₂ -reduktion sammenlignet med 2005			NO _x -reduktion sammenlignet med 2005			NMVOC-reduktion sammenlignet med 2005		
	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030
Portugal	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Rumænien	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Slovenien	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slovakiet	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finland	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Sverige	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Det Forenede Kongerige	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU-28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) De medlemsstater, der kan vælge at anvende de samlede nationale emissioner beregnet på basis af den anvendte mængde brændstof som grundlag for opfyldelse i henhold til LRTAP-konventionen, kan bevare denne mulighed med henblik på at sikre overensstemmelse mellem folkeretten og EU-retten.

Tabel B

Emissionsreduktionstilsagn for ammoniak (NH₃) og fine partikler (PM_{2,5}). Reduktionstilsagnene har året 2005 som basisår og finder for vejtransport anvendelse på emissioner beregnet på basis af solgt brændstof (*).

Medlemsstat	NH ₃ -reduktion sammenlignet med 2005			PM _{2,5} -reduktion sammenlignet med 2005		
	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030
Belgien	2 %		13 %	20 %		39 %
Bulgarien	3 %		12 %	20 %		41 %
Tjekkiet	7 %		22 %	17 %		60 %
Danmark	24 %		24 %	33 %		55 %
Tyskland	5 %		29 %	26 %		43 %
Estland	1 %		1 %	15 %		41 %
Grækenland	7 %		10 %	35 %		50 %
Spanien	3 %		16 %	15 %		50 %
Frankrig	4 %		13 %	27 %		57 %
Kroatien	1 %		25 %	18 %		55 %
Irland	1 %		5 %	18 %		41 %
Italien	5 %		16 %	10 %		40 %
Cypern	10 %		20 %	46 %		70 %
Letland	1 %		1 %	16 %		43 %

Medlemsstat	NH ₃ -reduktion sammenlignet med 2005			PM _{2,5} -reduktion sammenlignet med 2005		
	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030	Hvert enkelt år i perioden 2020-2029		Hvert enkelt år fra 2030
Litauen	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxembourg	1 %		22 %	15 %		40 %
Ungarn	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nederlandene	13 %		21 %	37 %		45 %
Østrig	1 %		12 %	20 %		46 %
Polen	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugal	7 %		15 %	15 %		53 %
Rumænien	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenien	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovakiet	15 %		30 %	36 %		49 %
Finland	20 %		20 %	30 %		34 %
Sverige	15 %		17 %	19 %		19 %
Det Forenede Kongerige	8 %		16 %	30 %		46 %
EU-28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) De medlemsstater, der kan vælge at anvende de samlede nationale emissioner beregnet på basis af den anvendte mængde brændstof som grundlag for opfyldelse i henhold til LRTAP-konventionen, kan bevare denne mulighed med henblik på at sikre overensstemmelse mellem folkeretten og EU-retten.

BILAG III

INDHOLDET I NATIONALE PROGRAMMER FOR BEKÆMPELSE AF LUFTFORURENING, JF. ARTIKEL 6 OG 10

DEL 1

Mindsteindhold i nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening

1. De første nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, der er omhandlet i artikel 6 og 10, skal mindst indeholde følgende:
 - a) den nationale politikramme for luftkvalitet og luftforurening, som programmet er udarbejdet inden for, herunder:
 - i) politikprioriteterne og deres sammenhæng med prioriteterne på andre relevante politikområder, herunder klimaområdet og, når det er relevant, landbrug, industri og transport
 - ii) fordelingen af opgaver mellem nationale, regionale og lokale myndigheder
 - iii) de fremskridt, som de aktuelle politikker og foranstaltninger har ført til med hensyn til at reducere emissioner og forbedre luftkvaliteten, og det omfang, hvori nationale forpligtelser og EU-forpligtelser er overholdt
 - iv) den forventede videre udvikling, forudsat at allerede vedtagne politikker og foranstaltninger videreføres uændret
 - b) de politikmuligheder, der har været overvejet med henblik på at opfylde emissionsreduktionstilsagnene for perioden mellem 2020 og 2029 og for 2030 og frem og de mellemliggende emissionsniveauer fastsat for 2025, og med henblik på at bidrage til en yderligere forbedring af luftkvaliteten, samt en analyse af disse muligheder, herunder analysemetoden; om muligt disse politikkers og foranstaltningers enkeltvis eller samlede indvirkning på emissionsreduktion, luftkvalitet og miljøet og den dertil knyttede usikkerhed
 - c) de foranstaltninger og politikker, der agtes vedtaget, herunder en tidsplan for vedtagelse, gennemførelse og revurdering heraf, samt de ansvarlige kompetente myndigheder
 - d) hvis det er relevant, en redegørelse for årsagerne til, at de vejledende emissionsniveauer for 2025 ikke kan overholdes uden foranstaltninger, der medfører uforholdsmæssigt store udgifter
 - e) hvis det er relevant, en opgørelse over anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i artikel 5 og eventuelle miljømæssige konsekvenser som følge af en sådan anvendelse
 - f) en vurdering af, hvordan bestemte politikker og foranstaltninger sikrer sammenhæng med planer og programmer på andre relevante politikområder.
2. De i artikel 6 og 10 omhandlede ajourføringer af det nationale program for bekæmpelse af luftforurening skal mindst indeholde følgende:
 - a) en vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af programmet, reduktionen af emissioner og reduktionen af koncentrationer
 - b) enhver væsentlig ændring i den politiske baggrund, vurderingerne, programmet eller tidsplanen for gennemførelsen deraf.

DEL 2

Emissionsreducerende foranstaltninger, jf. artikel 6, stk. 2, andet afsnit

Medlemsstaterne tager hensyn til de relevante retningslinjer i Ammonia Guidance Document og anvender den bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med direktiv 2010/75/EU.

A. Foranstaltninger til bekæmpelse af emission af ammoniak

1. Medlemsstaterne udarbejder en national vejledende kodeks for god landbrugspraksis for bekæmpelse af emissioner af ammoniak, der tager hensyn til UNECEs Framework Code for Good Agricultural Practice for Reducing Ammonia Emissions fra 2014 og mindst indeholder følgende punkter:
 - a) kvælstofforvaltning under hensyntagen til hele kvælstofkredsløbet

- b) strategier for fodring af husdyr
 - c) lavemissionsteknikker til udbringning af staldgødning
 - d) lavemissionssystemer til oplagring af staldgødning
 - e) lavemissionsstaldsystemer
 - f) muligheder for at begrænse ammoniakemissioner fra brug af mineralske gødninger.
2. Medlemsstaterne kan med udgangspunkt i principperne fastsat i UNECEs Guidance Document on Nitrogen Budgets ⁽¹⁾ udarbejde et nationalt kvælstofbudget for at overvåge ændringer i det samlede tab af reaktivt kvælstof fra landbruget, herunder ammoniak, dinitrogenoxid, ammonium, nitrat og nitrit.
3. Medlemsstaterne forbyder brug af ammoniumcarbonatgødninger og kan reducere emissioner af ammoniak fra uorganiske gødninger ved at anvende følgende tilgange:
- a) at erstatte ureabaserede gødninger med ammoniumnitratbaserede gødninger
 - b) hvis der fortsat anvendes ureabaserede gødninger, at benytte metoder, som er påvist at reducere ammoniakemissioner med mindst 30 % i forhold til brug af referencemetoden i vejledningen om ammoniak
 - c) at fremme udskiftning af uorganiske gødninger med organiske gødninger og, hvor uorganiske gødninger fortsat anvendes, at udbringe dem i takt med afgrødens eller græsarelets forventede behov for kvælstof og fosfor, idet der samtidig tages hensyn til den mængde næringsstoffer, der allerede findes i jorden, og til næringsstoffer fra andre gødninger.
4. Medlemsstaterne kan reducere emissionen af ammoniak fra staldgødning ved at anvende følgende tilgange:
- a) at reducere emissionerne fra udbringning af gylle og fast staldgødning på dyrkede arealer og græsarealer ved hjælp af metoder, der reducerer emissionerne med mindst 30 % i forhold til referencemetoden i vejledningen om ammoniak, under overholdelse af følgende betingelser:
 - i) kun at udbringe staldgødning og gylle i takt med afgrødens eller græsarelets forventede behov for kvælstof og fosfor, idet der samtidig tages hensyn til den mængde næringsstoffer, der allerede findes i jorden, og til næringsstoffer fra andre gødninger
 - ii) ikke at udbringe staldgødning og gylle, når det pågældende areal er vandmættet, oversvømmet, frosset eller snedækket
 - iii) at udbringe gylle på græsarealer gennem slangeudlægning eller ved nedfældning i jorden
 - iv) at arbejde staldgødning og gylle, der udbringes på dyrkede arealer, ned i jorden inden fire timer efter udbringningen
 - b) at reducere emissionerne fra udendørs opbevaring af staldgødning uden for stalde ved at anvende følgende tilgange:
 - i) for gylletanke, der opføres efter den 1. januar 2022, at anvende lavemissionslagersystemer eller -teknikker, som det er påvist reducerer ammoniakemissioner med mindst 60 % i forhold til referencemetoden i vejledningen om ammoniak, og for bestående gylletanke med mindst 40 %
 - ii) at overdække møddinger
 - iii) at sikre, at bedrifterne har tilstrækkelig opbevaringskapacitet til mødding til, at udbringning af staldgødning kan begrænses til de perioder, hvor det er hensigtsmæssigt for afgrødernes vækst
 - c) at reducere emissionerne fra stalde ved hjælp af systemer, som det er påvist reducerer ammoniakemissionerne med mindst 20 % i forhold til referencemetoden i vejledningen om ammoniak
 - d) at reducere emissionerne fra staldgødning ved hjælp af lavproteinfodringsstrategier, som det er påvist reducerer ammoniakemissionerne med mindst 10 % i forhold til referencemetoden i vejledningen om ammoniak.

⁽¹⁾ Beslutning 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Emissionsreducerende foranstaltninger til bekæmpelse af emissioner af fine partikler og sodpartikler

1. Medlemsstaterne kan forbyde afbrænding af landbrugshøstaffald og hugstaffald i det fri, jf. dog bilag II om krydsoverensstemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.

Medlemsstaterne skal overvåge og håndhæve gennemførelsen af ethvert forbud, der indføres i overensstemmelse med første afsnit. Enhver undtagelse fra et sådant forbud skal være begrænset til forebyggende programmer, der tilsigter at undgå ukontrollerede skovbrande, bekæmpe skadedyr eller beskytte biodiversiteten.

2. Medlemsstaterne kan udarbejde en national vejledende kodeks for god landbrugspraksis for korrekt forvaltning af høstaffald på grundlag af følgende tilgange:

- a) forbedring af jordens struktur ved nedpløjning af høstaffald
- b) bedre teknikker til nedpløjning af høstaffald
- c) alternative anvendelser af høstaffald
- d) forbedring af jordens næringsstofstatus og struktur ved nedpløjning af staldgødning svarende til den optimale plantevækst, således at afbrænding af staldgødning (møg og halmstrøelse) undgås.

C. Forebyggelse af indvirkning på små landbrug

Når medlemsstaterne træffer foranstaltningerne i punkt A og B, sikrer de, at deres indvirkning på små landbrug og mikrolandbrug tages fuldt ud i betragtning.

Medlemsstaterne kan eksempelvis undtage små landbrug og mikrolandbrug fra foranstaltningerne, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt på baggrund af de gældende reduktionstilsagn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

BILAG IV

METODER TIL UDARBEJDELSE OG AJOURFØRING AF NATIONALE EMISSIONSOPGØRELSESRAPPORTER OG
-FREMSKRIVNINGER, ORIENTERENDE OPGØRELSESRAPPORTER OG JUSTEREDE NATIONALE
EMISSIONSOPGØRELSESRAPPORTER, JF. ARTIKEL 5 OG 8

For de forurenende stoffer, der er omhandlet i bilag I, skal medlemsstaterne udarbejde nationale emissionsopgørelser, justerede nationale emissionsopgørelser, hvis det er relevant, nationale emissionsfremskrivinger, lokalitetsmæssigt disaggregerede nationale emissionsopgørelser, opgørelser for store punktkilder og orienterende opgørelsesrapporter ved hjælp af de metoder, som parterne i LRTAP-konventionen har vedtaget (EMEP-retningslinjerne for indberetning), og de bedes følge den EMEP/EEA-vejledning om opgørelse af emissioner af luftforurenende stoffer (EMEP/EEA-vejledning), der henvises til deri. Derudover skal de supplerende oplysninger, navnlig de aktivitetsdata, som er nødvendige for vurdering af de nationale emissionsopgørelser og -fremskrivinger, udfærdiges i overensstemmelse med samme retningslinjer.

Anvendelsen af EMEP-retningslinjerne for indberetning berører ikke de yderligere ordninger, der er fastsat i dette bilag, og heller ikke kravene til indberetningsnomenklatur, tidsserier og indberetningsdatoer i bilag I.

DEL 1

Årlige nationale emissionsopgørelser

1. Nationale emissionsopgørelser skal være transparente, sammenhængende, sammenlignelige, fuldstændige og nøjagtige.
2. Emissioner fra fastlagte hovedkategorier skal beregnes i overensstemmelse med metoderne i EMEP/EEA-vejledningen og med det formål at anvende en metode på niveau 2 eller bedre (mere detaljeret).

Medlemsstaterne kan benytte andre videnskabeligt funderede og forenelige metoder til at udarbejde nationale emissionsopgørelser, hvis disse metoder fører til mere nøjagtige skøn end standardmetoderne fastsat i EMEP/EEA-vejledningen.

3. For så vidt angår emissioner fra transport beregner og indberetter medlemsstaterne emissioner, som er i overensstemmelse med nationale energibalancer, der indberettes til Eurostat.
4. Emissioner fra vejtransport beregnes og indberettes på basis af solgt brændstof ⁽¹⁾ i den pågældende medlemsstat. Derudover kan medlemsstaten også indberette emissioner fra vejtransport baseret på den anvendte mængde brændstof eller antallet af tilbagelagte kilometer i medlemsstaten.
5. Medlemsstaterne indberetter deres årlige nationale emissioner i den relevante enhed, der er præciseret i LRTAP-konventionens indberetningsnomenklatur.

DEL 2

Nationale emissionsfremskrivinger

1. Nationale emissionsfremskrivinger skal være transparente, sammenhængende, sammenlignelige, fuldstændige og nøjagtige, og blandt de indberettede oplysninger skal der mindst være følgende:
 - a) en klar angivelse af de vedtagne og planlagte politikker og foranstaltninger, der indgår i fremskrivingerne
 - b) hvis det er relevant, resultaterne af følsomhedsanalyser udført i forbindelse med fremskrivingerne
 - c) en beskrivelse af metoder, modeller, bagvedliggende antagelser og centrale input- og outputparametre.
2. Fremskrivinger af emissioner skal estimeres og aggregeres i relevante kildesektorer. Medlemsstaterne forelægger en fremskriving »med foranstaltninger« (vedtagne foranstaltninger) og, hvis det er relevant, en fremskriving »med supplerende foranstaltninger« (planlagte foranstaltninger) for hvert forurenende stof i overensstemmelse med retningslinjerne fastsat i EMEP/EEA-vejledningen.

⁽¹⁾ De medlemsstater, der kan vælge at anvende de samlede nationale emissioner beregnet på basis af den anvendte mængde brændstof som grundlag for opfyldelse i henhold til LRTAP-konventionen, kan bevare denne mulighed med henblik på at sikre overensstemmelse mellem folkeretten og EU-retten.

3. Nationale emissionsfremskrivninger skal stemme overens med den årlige nationale emissionsopgørelse for år X — 3 og med fremskrivninger, der er indgivet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽¹⁾.

DEL 3

Orienterende opgørelsesrapport

De orienterende opgørelsesrapporter udarbejdes i overensstemmelse med EMEP-retningslinjerne for indberetning og indberettes ved anvendelse af skemaet for opgørelsesrapporter deri. Opgørelsesrapporterne skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) beskrivelser, henvisninger og kildeinformation for specifikke metoder, antagelser, emissionsfaktorer og aktivitetsdata samt begrundelse for valget af dem
- b) en beskrivelse af de nationale hovedkategorier af emissionskilder
- c) oplysninger om usikkerheder, kvalitetssikring og verifikation
- d) en beskrivelse af de institutionelle ordninger for udarbejdelse af opgørelser
- e) genberegninger og planlagte forbedringer
- f) hvis det er relevant, oplysninger om anvendelsen af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, 2, 3 og 4
- g) hvis det er relevant, oplysninger om årsagerne til, at der afviges fra det reduktionsforløb, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, samt de foranstaltninger, der vil kunne bringe medlemsstaten tilbage på forløbet
- h) et resumé.

DEL 4

Justering af nationale emissionsopgørelser

1. Når en medlemsstat foreslår at justere sin nationale emissionsopgørelse i henhold til artikel 5, stk. 1, skal dens forslag herom til Kommissionen mindst indeholde følgende understøttende dokumentation:
- a) bevis for, at det eller de pågældende nationale emissionsreduktionstilsagn er overskredet
 - b) bevis for, hvor meget justeringen af emissionsopgørelsen reducerer overskridelsen og bidrager til opfyldelse af det eller de pågældende nationale emissionsreduktionstilsagn
 - c) et skøn over, om og hvornår det eller de pågældende nationale emissionsreduktionstilsagn ventes at blive opfyldt, når der tages udgangspunkt i nationale emissionsfremskrivninger uden justeringen
 - d) bevis for, at justeringen kan henføres under ét eller flere af nedenstående tre tilfælde. Der kan, hvis det er relevant, henvises til eventuelle tidligere justeringer:
 - i) i tilfælde af nye kategorier af emissionskilder:
 - bevis for, at den nye kategori af emissionskilder er anerkendt i den videnskabelige litteratur og/eller i EMEP/EEA-vejledningen
 - bevis for, at kildekategorien ikke fremgik af den relevante tidligere nationale emissionsopgørelse på det tidspunkt, hvor emissionsreduktionstilsagnet blev fastsat
 - bevis for, at emissionerne fra en ny kildekategori er medvirkende til, at medlemsstaten ikke kan opfylde sine emissionsreduktionstilsagn, understøttet af en detaljeret beskrivelse af den metode, de data og de emissionsfaktorer, der har ført til denne konklusion

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- ii) i tilfælde af brug af væsentligt anderledes emissionsfaktorer til at bestemme emissioner fra specifikke kildekategorier:
 - en beskrivelse af de oprindelige emissionsfaktorer, herunder en detaljeret beskrivelse af det videnskabelige grundlag, som emissionsfaktoren er afledt ud fra
 - bevis for, at de oprindelige emissionsfaktorer blev anvendt til at fastsætte emissionsreduktionerne på det tidspunkt, hvor reduktionerne blev fastsat
 - en beskrivelse af de ajourførte emissionsfaktorer, herunder detaljerede oplysninger om det videnskabelige grundlag, som emissionsfaktoren er afledt ud fra
 - en sammenligning af skøn over emissionerne foretaget på baggrund af de oprindelige og de ajourførte emissionsfaktorer, således at det påvises, at ændringen i emissionsfaktorerne er medvirkende til, at medlemsstaten ikke kan opfylde sine reduktionstilsagn
 - rationalet for at beslutte, om ændringen i emissionsfaktorerne er væsentlig
 - iii) i tilfælde af brug af væsentligt anderledes metoder til at bestemme emissioner fra specifikke kildekategorier:
 - en beskrivelse af den oprindeligt anvendte metode, herunder detaljerede oplysninger om det videnskabelige grundlag, som emissionsfaktorerne er afledt ud fra
 - bevis for, at den oprindelige metode blev anvendt til at fastsætte emissionsreduktionerne på det tidspunkt, hvor reduktionerne blev fastsat
 - en beskrivelse af den ajourførte metode, herunder en detaljeret beskrivelse af det videnskabelige grundlag eller den videnskabelige reference, den er afledt ud fra
 - en sammenligning af skøn over emissionerne foretaget på baggrund af den oprindelige og den ajourførte metode, således at det påvises, at ændringen af metode er medvirkende til, at medlemsstaten ikke kan opfylde sit reduktionstilsagn
 - rationalet for at beslutte, om ændringen af metode er væsentlig.
2. Medlemsstaterne kan forelægge de samme understøttende oplysninger for justeringsprocedurer, der bygger på lignende forudsætninger, forudsat at hver medlemsstat forelægger de påkrævede individuelle landespecifikke oplysninger, som er fastsat i punkt 1.
3. Medlemsstaterne skal genberegne justerede emissioner for så vidt muligt at sikre sammenhæng i tidsserierne i alle de år, hvor justeringen eller justeringerne anvendes.
-

BILAG V

VALGFRIE INDIKATORER MED HENBLIK PÅ OVERVÅGNING AF VIRKNINGERNE AF LUFTFORURENING, JF. ARTIKEL 9

- a) for ferskvandsøkosystemer: konstatering af de biologiske skaders omfang, herunder skader på følsomme receptorer (mikrofyter, makrofyter og diatoméer), samt tab af fiskebestande eller hvirvelløse dyr:

hovedindikatoren syreneutraliserende evne (ANC) og de supplerende indikatorer surhedsgrad (pH), opløst sulfat (SO_4), nitrat (NO_3) og opløst organisk kulstof:

prøvetagningshyppighed: fra årligt (i søer om efteråret, når springlaget destabiliseres) til månedligt (vandløb).

- b) for terrestriske økosystemer: vurdering af jordens surhedsgrad, næringsstofftab fra jorden, jordens kvælstofstatus og -balance samt tab af biodiversitet:

- i) hovedindikatoren jordens surhedsgrad: andelen af ombyttelige basekationer (basemætningen) og ombyttelig aluminium i jorden:

prøvetagningshyppighed: hvert tiende år

supplerende indikatorer: pH samt jordens koncentration af sulfat, nitrat, basekationer og aluminium:

prøvetagningshyppighed: hvert år (hvis det er relevant)

- ii) hovedindikatoren udvaskning af nitrat fra jorden ($\text{NO}_{3,\text{leach}}$):

prøvetagningshyppighed: hvert år

- iii) hovedindikatoren kulstof/kvælstof-forholdet (C/N-forholdet) og den supplerende indikator kvælstof i alt i jorden (N_{tot}):

prøvetagningshyppighed: hvert tiende år

- iv) hovedindikatoren næringsstofbalancen i nåle/blade (N/P, N/K, N/Mg):

prøvetagningshyppighed: hvert fjerde år.

- c) for terrestriske økosystemer: vurdering af ozons skade på vegetationens vækst og biodiversiteten:

- i) hovedindikatoren vegetationens vækst og skader på nåle/blade og den supplerende indikator kulstofflux (C_{flux}):

prøvetagningshyppighed: hvert år

- ii) hovedindikatoren overskridelse af fluxbaserede kritiske niveauer:

prøvetagningshyppighed: hvert år i vækstsæsonen.

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2001/81/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1, og stk. 2, litra c), d) og e)	Artikel 2
Artikel 3, litra e)	Artikel 3, nr. 1)
—	Artikel 3, nr. 2), 3), 4), 5), 8), 9), 12) og 13)
Artikel 3, litra i)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 3, litra k)	Artikel 3, nr. 7)
Artikel 3, litra h)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 3, litra g)	Artikel 3, nr. 11)
Artikel 4	Artikel 4, stk. 1 og 2
Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 4, stk. 3
—	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2 og 5-10
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 3 og 4
—	Artikel 7
Artikel 7, stk. 1	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2-4
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 5
Artikel 7, stk. 3	Artikel 8, stk. 6
Artikel 7, stk. 4	Artikel 8, stk. 7
—	Artikel 9
Artikel 8, stk. 2	Artikel 10, stk. 1
Artikel 8, stk. 1	Artikel 10, stk. 2
—	Artikel 10, stk. 3 og 4
Artikel 9	Artikel 11
—	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 6, stk. 4	Artikel 14, stk. 1
Artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 3	Artikel 14, stk. 2 og 3
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 13, stk. 3	Artikel 16
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 17

Direktiv 2001/81/EF	Nærværende direktiv
Artikel 14	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 8, stk. 1, og bilag III	Bilag I
Bilag I	Bilag II
—	Bilag III, V og VI
Bilag III	Bilag IV

Kommissionens erklæring om revisionen af methanemissioner

Efter Kommissionens opfattelse findes der vægtige luftkvalitetsrelaterede argumenter for løbende at overvåge udviklingen mht. methanemissioner i medlemsstaterne for at mindske ozonkoncentrationer i EU og fremme en mindskelse af methanemissioner på internationalt plan.

Kommissionen bekræfter, at den på grundlag af de indberettede nationale emissioner påtænker yderligere at vurdere methanemissionernes konsekvenser for opfyldelsen af de mål, der er fastsat i NEC-direktivets artikel 1, stk. 2, og den vil overveje foranstaltninger med henblik på at mindske disse emissioner og i givet fald forelægge et lovforslag til formålet. Kommissionen vil i sin vurdering inddrage en række igangværende undersøgelser på dette område, der forventes afsluttet i 2017, samt udviklingen på internationalt plan på området.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2285

af 12. december 2016

om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018 og om ændring af forordning (EU) 2016/72

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽¹⁾ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitikens mål som fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (4) Fiskerimulighederne for dybhavsarter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 ⁽²⁾ fastsættes hvert andet år.
- (5) De samlede tilladte fangstmængder »TAC'er« bør fastsættes på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringsen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte rådgivende råd.
- (6) Fiskerimulighederne bør fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler og principper, f.eks. FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande ⁽³⁾, og de detaljerede forvaltningsprincipper, som er fastlagt i FAO's internationale retningslinjer af 2008 for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav, i henhold til hvilke navnlig lovgiver bør være mere forsigtig, hvis oplysningerne er

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

⁽³⁾ Aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. At der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, bør ikke bruges som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

- (7) I den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og fra STECF konkluderes det, at de fleste dybhavsbestande stadig ikke udnyttes på et bæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling af bestandene.
- (8) På baggrund af rådgivningen fra ICES bør TAC'en for spidstandet blankesten ændres i de nordvestlige farvande, således at TAC'en udelukkende gælder for bifangster.
- (9) De relevante områder inden for Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), som grænser op til ICES-underområde IX, er mængdemæssigt væsentlige fangstområder for spidstandet blankesten. Eftersom ICES-data for disse tilstødende områder er ufuldstændige, bør TAC'en fortsat kun omfatte ICES-underområde IX. Med henblik på forberedelse af fremtidige forvaltningsbeslutninger bør der imidlertid fastsættes bestemmelser for rapportering af data for disse tilstødende områder.
- (10) ICES foreslår, at der indtil 2020 ikke bør tages fangster af orange savbug. Der er tidligere blevet fastsat TAC'er for orange savbug (med en TAC-værdi på nul siden 2010). Det bør forbydes at fiske efter, beholde om bord, omlade eller lande denne art, eftersom bestanden er nedfisket og ikke er i bedring. ICES gør opmærksom på, at der ikke er foregået direkte EU-fiskeri efter orange savbug i det nordøstlige Atlanterhav siden 2010.
- (11) Ifølge rådgivningen fra ICES viser begrænsede observationer om bord på fartøjer, at procentdelen af nordlig skolæst har udgjort mindre end 1 % af de rapporterede fangster af almindelig skolæst. Med udgangspunkt heri anbefaler ICES, at der ikke bør være noget direkte fiskeri efter nordlig skolæst, og at bifangster bør fratrækkes TAC'en for almindelig skolæst med henblik på at mindske potentialet for fejlrapportering af arter mest muligt. ICES angiver, at der er betydelige forskelle, dvs. på mere end en størrelsesorden (mere end ti gange), mellem de relative mængder af almindelig skolæst og nordlig skolæst, der rapporteres om i de officielle landinger og de observerede fangster samt i videnskabelige undersøgelser i de områder, hvor der i øjeblikket fiskes efter nordlig skolæst. Der foreligger meget begrænsede data for denne art, og en del af de rapporterede landingsdata anses af ICES for at være berørt af fejlrapportering af arter. Som følge heraf er det ikke muligt at opstille en nøjagtig historisk fangstopgørelse for nordlig skolæst. Derfor bør enhver bifangst af nordlig skolæst i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning begrænses til 1 % af hver medlemsstats kvote og fratrækkes denne kvote.
- (12) ICES anbefaler, at direkte fangster af dybhavshajer bør fastsættes til nul. ICES gør dog også opmærksom på, at de gældende restriktive fangstbegrænsninger fører til fejlrapporteringer vedrørende uundgåelige bifangster af dybhavshajer. Navnlig indebærer det direkte ikkeindustrielle dybhavsfiskeri efter sort sabelfisk ved anvendelse af langliner uundgåelige bifangster af dybhavshajer, som i dag smides døde over bord. I lyset heraf og med henblik på at indsamle videnskabelige oplysninger om dybhavshajer bør der på forsøgsbasis indføres en restriktiv tilladt bifangst for 2017 og 2018, hvormed begrænsede landinger af uundgåelige bifangster af dybhavshajer i direkte ikkeindustrielle dybhavsfiskeri efter sort sabelfisk, der anvender langliner, tillades. Langliner er anerkendt som et selektivt fiskeredskab i sådant ikkeindustrielt fiskeri. De berørte medlemsstater bør udvikle regionale forvaltningsforanstaltninger for fiskeri efter sort sabelfisk og specifikke dataindsamlingsforanstaltninger for dybhavshajer for at sikre nøje overvågning af disse bestande. Fastsættelse af en tilladt EU-bifangst for dybhavshajer i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde V, VI, VII, VIII og IX, i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde X, og i EU-farvande i CECAF 34.1.1, 34.1.2 og 34.2 berører ikke princippet om relativ stabilitet for så vidt angår dybhavshajer i nævnte områder.
- (13) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 847/96 ⁽¹⁾ bør det fastsættes, for hvilke bestande de deri fastsatte foranstaltninger skal gælde. Der bør anvendes præventive TAC'er på bestande, hvor der ikke foreligger nogen videnskabelig vurdering af fiskerimulighederne vedrørende det år, for hvilket der skal fastsættes TAC'er; der bør anvendes analytiske TAC'er i alle andre tilfælde. I lyset af rådgivningen fra ICES og STECF bør dybhavsbestande, for hvilke der ikke foreligger videnskabelig vurdering af de relevante fiskerimuligheder, omfattes af præventive TAC'er.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

- (14) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 847/96 indgav Portugal den 15. september 2016 en anmodning til Kommissionen om at forhøje TAC'en (2016) for ansjos i ICES-underområde IX og X og i EU-farvande i CECAF 34.1.1 til 15 000 ton. ICES bekræftede i sin rådgivning af 21. oktober 2016 den usædvanligt gode status for ansjosbestanden, og at fangster på 15 000 ton i 2016 kan anses for at være bæredygtige. Rådets forordning (EU) 2016/72 ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Fiskerimulighederne for ansjos i ICES-underområde IX og X og i EU-farvande i CECAF 34.1.1, der er fastsat i forordning (EU) 2016/72, anvendes fra den 1. januar 2016. Ændringsbestemmelserne i nærværende forordning bør også finde anvendelse fra denne dato. En sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft berører ikke retssikkerhedsprincippet eller princippet om berettiget forventning, idet de pågældende fiskerimuligheder er forhøjet i forhold til de muligheder, der er fastsat i forordning (EU) 2016/72.
- (16) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2017. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter for 2017 og 2018 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer efter fiskebestande af visse dybhavsarter i EU-farvande og i visse andre farvande, hvor der er behov for fangstbegrænsninger.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »EU-fiskerfartøj«: et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- b) »EU-farvande«: farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
- c) »samlet tilladt fangstmængde« (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand
- d) »kvote«: en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
- e) »internationale farvande«: farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion.

2. I denne forordning forstås ved følgende områder:

- a) »ICES-områder« (ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ⁽²⁾
- b) »CECAF-områder« (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2016/72 af 22. januar 2016 om fastsættelse for 2016 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om ændring af forordning (EU) 2015/104 (EUT L 22 af 28.1.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

Artikel 3

TAC'er og tildelinger

TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fiskerfartøjer i EU-farvande eller i visse andre farvande og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, der funktionelt er knyttet dertil, hvor det er relevant, er anført i bilaget.

Artikel 4

Særlige bestemmelser om fordelingen af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹⁾
- c) omfordelinger i henhold til artikel 10, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 ⁽²⁾
- d) yderligere landinger i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96
- e) tilbageholdte mængder i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
- f) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

2. Medmindre andet er anført i bilaget til nærværende forordning, finder artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendelse på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, samt artikel 4 i nævnte forordning finder anvendelse på bestande, der er underlagt en analytisk TAC.

Artikel 5

Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis fangsterne er taget af fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

Artikel 6

Forbud

Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande orange savbug (*Hoplostethus atlanticus*) i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

Artikel 7

Dataindberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, som er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 8

Ændring af forordning (EU) 2016/72

I bilag IA til forordning (EU) 2016/72 affattes oplysningerne i tabellen for ansjos i ICES-underområde IX, X og i EU-farvande i CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411) således:

Art: Ansjos <i>Engraulis encrasicolus</i>		Område: IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411)
Spanien	7 174	
Portugal	7 826	
Unionen	15 000	
TAC	15 000	Præventiv TAC

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017. Artikel 8 anvendes dog fra den 1. januar 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2016.

På Rådets vegne

G. MATEČNÁ

Formand

BILAG

Medmindre andet er angivet, er henvisningerne til fiskeriområder henvisninger til ICES-områder.

DEL 1

Definition af arter og artsgrupper

1. På listen i del 2 i dette bilag er fiskebestandene anført i alfabetisk rækkefølge efter arternes latinske navne. Dybhavshajer er dog placeret i begyndelsen af listen. Med henblik på denne forordning findes nedenfor en sammenlignende oversigt over almindeligt anvendte navne og latinske navne:

Almindeligt anvendt navn	Alfa-3-kode	Videnskabeligt navn
Sort sabelfisk	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Berycider	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Almindelig skolæst	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Nordlig skolæst	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Spidstandet blankesten	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Almindelig skælbrosme	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. I denne forordning forstås ved »dybhavshajer«: arterne i den følgende liste:

Almindeligt anvendt navn	Alfa-3-kode	Videnskabeligt navn
Kattehajarter	API	<i>Apristurus</i> spp.
Kravehaj	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Ru pighaj	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Portugisisk fløjls haj	CYO	<i>Centroscyrnus coelolepis</i>
Langsnudet pighaj	CYP	<i>Centroscyrnus crepidater</i>
Fabricius' sorthaj	CFB	<i>Centrosyllium fabricii</i>
Almindelig næbhaj	DCA	<i>Deania calcea</i>
Chokoladehaj	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Lyshaj	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Sorthaj	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Rødhaj	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Seksgættet haj	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Spidsfinnet trekanthaj	OXN	<i>Oxyrinotus paradoxus</i>
Hajen Scymnodon ringens	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Grønlandshaj	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

DEL 2

Årlige fiskerimuligheder (i ton levende vægt)

Art:	Dybhavshajer		Område:	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII, VIII og IX (DWS/56789-)
År	2017	2018		
Unionen	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Præventiv TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke	

⁽¹⁾ Kun for bifangster i langlinefiskeri efter sort sabelfisk. Direkte fiskeri er ikke tilladt.

Art:	Dybhavshajer		Område:	EU-farvande og internationale farvande i X (DWS/10-)
År	2017	2018		
Portugal	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unionen	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Præventiv TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke	

⁽¹⁾ Kun for bifangster i langlinefiskeri efter sort sabelfisk. Direkte fiskeri er ikke tilladt.

Art:	Dybhavshajer, <i>Deania hystricosa</i> og <i>Deania profundorum</i>		Område:	Internationale farvande i XII (DWS/12INT-)
År	2017	2018		
Irland	0	0		
Spanien	0	0		
Frankrig	0	0		
Det Forenede Kongerige	0	0		
Unionen	0	0		
TAC	0	0	Præventiv TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke	

Art:	Dybhavshajer	Område:	EU-farvande i CECAF 34.1.1, 34.1.2 og 34.2 (DWS/F3412C)
-------------	--------------	----------------	---

År	2017	2018
Unionen	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾

Præventiv TAC
Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96
anvendes ikke

⁽¹⁾ Kun for bifangster i langlinefiskeri efter sort sabelfisk. Direkte fiskeri er ikke tilladt.

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II, III og IV (BSF/1234-)
-------------	--	----------------	---

År	2017	2018
Tyskland	3	3
Frankrig	3	3
Det Forenede Kongerige	3	3
Unionen	9	9
TAC	9	9

Præventiv TAC

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII og XII (BSF/56712-)
-------------	--	----------------	---

År	2017	2018
Tyskland	34	30
Estland	17	15
Irland	84	74
Spanien	168	148
Frankrig	2 362	2 078
Lettland	110	97
Litauen	1	1
Polen	1	1
Det Forenede Kongerige	168	148
Andet	9 ⁽¹⁾	8 ⁽¹⁾
Unionen	2 954	2 600
TAC	2 954	2 600

Analytisk TAC

⁽¹⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt under denne kvote.

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX og X (BSF/8910-)	
År	2017	2018			
Spanien	10	9			
Frankrig	26	23			
Portugal	3 294	2 965			
Unionen	3 330	2 997			
TAC	3 330	2 997		Analytisk TAC	
Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i CE- CAF 34.1.2 (BSF/C3412-)	
År	2017	2018			
Portugal	2 488	2 189			
Unionen	2 488	2 189			
TAC	2 488	2 189		Præventiv TAC	
Art:	Berycider <i>Beryx</i> spp.		Område:	EU-farvande og internationale farvande i III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (ALF/3X14-)	
År	2017	2018			
Irland	9	9			
Spanien	63	63			
Frankrig	17	17			
Portugal	182	182			
Det Forenede Kon- gerige	9	9			
Unionen	280	280			
TAC	280	280		Analytisk TAC	

Art:	Almindelig skolæst <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II og IV (RNG/124-)
År	2017	2018		
Danmark	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Tyskland	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Frankrig	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾		
Det Forenede Kongerige	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Unionen	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Præventiv TAC	

⁽¹⁾ Direkte fiskeri efter nordlig skolæst er ikke tilladt. Bifangster af nordlig skolæst (RHG/124-) fratrækkes denne kvote. De må ikke overstige 1 % af kvoten.

Art:	Almindelig skolæst <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i III (RNG/03-)
År	2017	2018		
Danmark	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Tyskland	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Sverige	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unionen	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC	

⁽¹⁾ Der må ikke fiskes direkte efter almindelig skolæst i ICES-område IIIa.

⁽²⁾ Direkte fiskeri efter nordlig skolæst er ikke tilladt. Bifangster af nordlig skolæst (RHG/03-) fratrækkes denne kvote. De må ikke overstige 1 % af kvoten.

Art:	Almindelig skolæst <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII (RNG/5B67-)	
År	2017	2018			
Tyskland	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Estland	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Irland	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Spanien	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Frankrig	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Litauen	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Polen	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Det Forenede Kongerige	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Andet	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾			
Unionen	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
TAC	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 10 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV (RNG/*8X14- efter almindelig skolæst; RHG/*8X14- for bifangster af nordlig skolæst).

⁽²⁾ Direkte fiskeri efter nordlig skolæst er ikke tilladt. Bifangster af nordlig skolæst (RHG/5B67-) fratrækkes denne kvote. De må ikke overstige 1 % af kvoten.

⁽³⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt.

Art:	Almindelig skolæst <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV (RNG/8X14-)	
År	2017	2018			
Tyskland	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Irland	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Spanien	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Frankrig	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Letland	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Litauen	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Polen	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Det Forenede Kongerige	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
Unionen	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			
TAC	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾			Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 10 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI, VII (RNG/*5B67- efter almindelig skolæst; RHG/*5B67- for bifangster af nordlig skolæst).

⁽²⁾ Direkte fiskeri efter nordlig skolæst er ikke tilladt. Bifangster af nordlig skolæst (RHG/8X14-) fratrækkes denne kvote. De må ikke overstige 1 % af kvoten.

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VI, VII og VIII (SBR/678-)
År	2017	2018		
Irland	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Spanien	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾		
Frankrig	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾		
Det Forenede Kongerige	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾		
Andet	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Unionen	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		
TAC	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		Analytisk TAC

⁽¹⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt under denne kvote.

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i IX ⁽¹⁾ (SBR/09-)
År	2017	2018		
Spanien	137 ⁽²⁾	130 ⁽²⁾		
Portugal	37 ⁽²⁾	35 ⁽²⁾		
Unionen	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		
TAC	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		Analytisk TAC

⁽¹⁾ Fangster i GFCM-område 37.1.1 skal dog rapporteres (SBR/F3711). Fangster i CECAF-område 34.1.11 skal dog rapporteres (SBR/F34111).

⁽²⁾ Maksimalt 8 % af denne kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VI, VII og VIII (SBR/*678-).

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i X (SBR/10-)
År	2017	2018		
Spanien	5	5		
Portugal	507	507		
Det Forenede Kongerige	5	5		
Unionen	517	517		
TAC	517	517		Analytisk TAC

Art:		Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II, III og IV (GFB/1234-)
År	2017	2018		
Tyskland	9	8		
Frankrig	9	8		
Det Forenede Kongerige	15	13		
Unionen	33	29		
TAC	33	29	Analytisk TAC	

Art: Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i V, VI og VII (GFB/567-)
År	2017	2018
Tyskland	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
Irland	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾
Spanien	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾
Frankrig	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾
Det Forenede Kongerige	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾
Unionen	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾
TAC	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾
		Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 8 % af denne kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VIII og IX (GFB/*89-).

Art:	Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VIII og IX (GFB/89-)
År	2017	2018		
Spanien	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾		
Frankrig	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾		
Portugal	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unionen	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		
TAC	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾	Analytisk TAC	

⁽¹⁾ Maksimalt 8 % af denne kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i V, VI og VII (GFB/*567-).

Art: Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i X og XII (GFB/1012-)	
År	2017	2018	
Frankrig	9	8	
Portugal	40	36	
Det Forenede Kon- gerige	9	8	
Unionen	58	52	
TAC	58	52	Analytisk TAC

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2286**af 15. december 2016****om fastsættelse af detaljerede regler for anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for anmodninger, som indgives af en roamingudbyder med henblik på en sådan vurdering****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen ⁽¹⁾, særlig artikel 6d, stk. 1,

efter høring af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 bør en roamingudbyder ikke pålægge de indenlandske detailpriser noget yderligere tillæg for roamingkunder i andre medlemsstater, hverken for foretagne eller modtagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-SMS'er eller anvendte regulerede dataroamingtjenester, herunder MMS-beskeder, dog med forbehold af en »politik om rimeligt forbrug«. Denne bestemmelse finder anvendelse fra 15. juni 2017, forudsat at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages i forlængelse af forslaget om engrosmarkedet for roaming, som henvist til i artikel 19, stk. 2, i denne forordning, er trådt i kraft inden denne dato.
- (2) I forordning (EU) nr. 531/2012 fastsættes det, at en roamingudbyder under særlige og ekstraordinære omstændigheder kan anmode sine nationale tilsynsmyndigheder om tilladelse til at pålægge sine roamingkunder et tillæg. Alle sådanne anmodninger om tilladelse skal ledsages af alle de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere, at udbyderen uden et detailroamingtillæg ikke er i stand til at dække sine omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester, og at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel således undermineres.
- (3) For at sikre en ensartet anvendelse af alle de politikker, der tager sigte på at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af roamingtjenester (»politik om rimeligt forbrug«) og af tilladelser til at pålægge tillæg på tværs af Unionen, er det nødvendigt at fastsætte detaljerede regler for anvendelsen af politikkerne om rimeligt forbrug, for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for den anmodning, der indgives af en roamingudbyder til vurdering.
- (4) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 er formålet med en politik om rimeligt forbrug at forebygge roamingmisbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske takst, som f.eks. brugen af disse tjenester til andet end periodiske rejser, eksempelvis ved permanent at anvende disse tjenester. Gennemførelsesforanstaltningerne bør sikre, at roamingudbydere ikke udnytter muligheden for at anvende en roamingpolitik om rimeligt forbrug til andre formål til ulempe for roamingkunder, der foretager periodiske rejser.
- (5) I forbindelse med afskaffelsen af detailroamingtillæg i Unionen kommer de samme prisvilkår til at gælde for brugen af mobiltjenester, når der roames i udlandet i Unionen, som når man er hjemme (dvs. i det land, hvor kunden har sit mobilabonnement). Der tages i forordning (EU) nr. 531/2012 sigte på at afskaffe forskellen mellem indenlandske priser og roamingpriser, når der i perioder rejses i Unionen, hvilket fører til gennemførelsen af »roaming til hjemmetakst«. Det er imidlertid ikke meningen, at reglerne skal muliggøre permanent roaming

⁽¹⁾ EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10.

i Unionen, dvs. en situation, hvor en kunde i en medlemsstat, som har høje indenlandske priser for mobiltjenester, køber tjenester fra en operatør i en anden medlemsstat, som har lave indenlandske priser for mobiltjenester, og hvor kunden normalt hverken bor eller har faste forbindelser til, som medfører hyppige og længerevarende ophold i sidstnævnte medlemsstat, med henblik på at roame permanent i førstnævnte medlemsstat.

- (6) Permanent anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til gældende indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser vil sandsynligvis fordreje konkurrencen, sætte et opadgående pres på indenlandske priser på hjemmemarkederne og true investeringsincitamenter på markeder i både ind- og udland. På besøgte markeder vil besøgte operatører skulle konkurrere direkte med indenlandske tjenesteudbydere fra andre medlemsstater, hvor priser, omkostninger, lovgivnings- og konkurrencevilkår kan være meget forskellige, og på grundlag af engrosroamingvilkår, der er fastsat tæt på omkostningerne med det ene formål at lette periodisk roaming. For hjemoperatøren kan permanent brug af indenlandske priser under roaming medføre, at der nægtes adgang til engrosroamingtjenester, eller at disse begrænses af besøgte operatører, eller at hjemoperatøren udbyder begrænsede indenlandske mængder eller opkræver højere indenlandske priser, hvilket påvirker hjemoperatørens evne til at betjene sine normale indenlandske kunder både hjemme og i udlandet.
- (7) Det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser på grundlag af tydelige og generelt anvendelige principper, som kan omfatte de mange og varierede periodiske rejsemønstre, som roamingkunder udviser, for at sikre at politikker om rimeligt forbrug ikke fungerer som en hindring for, at sådanne kunder fuldt ud kan nyde godt af »roaming til hjemmetakst«. For at sikre, at roamingudbyderen anvender politikken om rimeligt forbrug, bør en kunde normalt anses for at foretage periodiske rejser til udlandet inden for Unionen, hvis kunden normalt opholder sig i roamingudbyderens medlemsstat eller har faste forbindelser til denne medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold på denne medlemsstats område, og kunden forbruger regulerede detailroamingtjenester i alle andre medlemsstater.
- (8) I forordning (EU) nr. 531/2012 fastsættes det, at enhver politik om rimeligt forbrug skal give roamingudbyderens kunder mulighed for at forbruge mængder af regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris, som er i overensstemmelse med deres respektive indenlandske pris- og abonnementsvilkår.
- (9) Nærværende forordning bør ikke hæmme roamingudbyderes mulighed for at tilbyde og roamingkunders mulighed for at vælge en alternativ roamingtakst, jf. artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012, som kan inkludere aftalte anvendelsesvilkår, der falder uden for politikken for rimeligt forbrug, jf. denne forordning.
- (10) For at sikre, at detailroamingtjenester ikke udsættes for misbrug eller unormal anvendelse, som ikke vedrører periodiske rejser uden for kundens bopælsland eller en medlemsstat, som kunden har faste forbindelser til, hvilket medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, kan roamingudbydere have behov for at fastslå, hvor roamingkunderne har deres sædvanlige opholdssted, eller om der er tale om faste forbindelser. Under hensyntagen til de former for dokumentation, som er sædvanlige i de respektive medlemsstater, og til den oplevede risiko for misbrug eller unormal anvendelse, bør roamingudbyderen være i stand til at fremlægge et rimeligt bevis for kundens opholdssted under de nationale tilsynsmyndigheders tilsyn for så vidt angår proportionaliteten af den samlede dokumentationsbyrde og rimeligheden heraf i en national sammenhæng. En sådan dokumentation for individuelle brugere kan omfatte en erklæring fra kunden, fremlæggelse af et gyldigt dokument, der bekræfter kundens bopælsmedlemsstat, angivelse af kundens postadresse eller faktureringsadresse for andre tjenester, der udbydes i roamingudbyderens medlemsstat, en erklæring om indskrivning på en videregående uddannelse på fuld tid, bevis for optagelse på en lokal valgliste eller for betaling af lokale skatter eller kopskatter. For erhvervskunder kan en sådan dokumentation omfatte dokumentation for den juridiske enheds hjemsted eller etablering, for enhedens faktiske udførelse af dens økonomiske aktiviteter eller det primære sted, hvor de medarbejdere, der bruger et bestemt sim-kort, udfører deres opgaver. Faste forbindelser til en medlemsstat, der medfører hyppige og længerevarende ophold på medlemsstatens område, kan hidføre fra et varigt fuldtidsansættelsesforhold, som f.eks. det grænsearbejdere har, varige kontraktuelle forhold, der medfører en lignende grad af fysisk tilstedeværelse for en selvstændig, deltagelse i fuldtidsstudier, der kræver jævnligt fremmøde, eller fra andre situationer, som f.eks. dem der omfatter udstationerede arbejdstagere eller pensionister, når de medfører et lignende niveau af ophold i området.

- (11) Roamingudbydere bør begrænse anmodninger om dokumentation til normalt bosiddende og personer med stabile forbindelser til medlemsstaten, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, efter indgåelsen af en aftale til situationer, hvor indsamling af oplysninger til fakturering synes at tyde på misbrug eller unormal anvendelse, som ikke vedrører periodiske rejser. Det bevis, der anmodes om, bør kun omfatte, hvad der er strengt nødvendigt og proportionelt for at bekræfte kundens tilknytning til roamingudbyderens medlemsstat. Kunder bør ikke pålægges dokumentationskrav for at bekræfte overholdelse af betingelserne i politikken om rimeligt forbrug, hvis disse omstændigheder ikke er til stede. Der bør i særdeleshed ikke pålægges krav om gentagne fremsendelser af en sådan dokumentation, hvis de ikke er baseret på en risikovurdering af sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse.
- (12) For at gøre det muligt for kunderne at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris, som er i overensstemmelse med de respektive indenlandske pris- og abonnementsvilkår, bør roamingudbyderen som hovedregel ikke pålægge mængden af mobiltjenester, der er tilgængelige for roamingkunder, en begrænsning, der adskiller sig fra den indenlandske begrænsning, når kunden periodisk rejser inden for Unionen. Indenlandske begrænsninger bør omfatte enhver politik om rimeligt forbrug for så vidt angår indenlandsk brug af pris- og abonnementsvilkår.
- (13) I forbindelse med visse indenlandske pris- og abonnementsvilkår, der i det efterfølgende er beskrevet som åbne datapakker, kan dataforbruget være ubegrænset, eller der kan være inkluderet datamængder til en lav indenlandsk enhedspris i forhold til den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012. Hvis der ikke findes nogen begrænsning for ekstraordinære mængder i forbindelse med sådanne åbne datapakker, er der større sandsynlighed for, at det er denne type pris- og abonnementsvilkår, og ikke andre, der bliver udsat for organiseret gensalg til personer, som ikke er bosiddende i eller har faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold heri. Endvidere kan denne type misbrug eller unormal anvendelse af åbne datapakker under roaming medføre, at disse forsvinder fra de indenlandske markeder, eller at der pålægges begrænsninger på roaming med disse pris- og abonnementsvilkår til ulempe for indenlandske brugere, hvilket ikke er formålet med forordning (EU) nr. 531/2012. Denne risiko er væsentlig mindre for taleopkald og SMS-tjenester, eftersom disse er udsat for en højere grad af fysisk og tidsmæssig begrænsning, og de faktiske forbrugsmønstre har været stabile eller faldende over de seneste år. Dette berører ikke de erhvervsdrivendes ret til at træffe foranstaltninger til at håndtere meget atypiske brugsmønstre for tale- eller SMS-roamingtjenester som følge af svigagtig adfærd. Selv om det er nødvendigt at indføre yderligere garantier, som sikrer mod denne øgede risiko for misbrug af regulerede detaildataroamingtjenester til den gældende indenlandske detailtakst for åbne datapakker, bør indenlandske kunder, der periodisk rejser inden for Unionen, imidlertid være i stand til at forbruge detailmængder af disse tjenester i et omfang, der svarer til to gange den mængde, der kan købes op til engrosdataroamingloftet for et beløb, der er lig med den overordnede indenlandske detailpris uden moms for mobiltjenestekomponenten i de indenlandske pris- og abonnementsvilkår for hele den pågældende faktureringsperiode. Disse udgør mængder, som er i overensstemmelse med de indenlandske pris- og abonnementsvilkår, eftersom de er tilpasset den indenlandske detailpris i de pågældende indenlandske pris- og abonnementsvilkår, og de kan anvendes i forbindelse med åbne datapakker, herunder når de er sammensat med andre detailmobiltjenester. Anvendelsen af en multiplikator på to afspejler hensigtsmæssigt det forhold, at operatører ofte forhandler engrosdataroamingpriser under de gældende lofter, og at forbrugerne ofte ikke anvender hele den datamængde, der er med i deres pris- og abonnementsvilkår. I denne forbindelse vil kundegennemsigtheden blive sikret i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 531/2012, ifølge hvilken roamingudbyderen sender en meddelelse til roamingkunden, når den gældende rimelige forbrugsmængde af regulerede dataroamingtjenester er fuldt opbrugt, og hvor det pristillæg, der opkræves for roamingkundens yderligere forbrug af regulerede dataroamingtjenester, oplyses.
- (14) For at nedbringe risikoen for at forudbetalte abonnementer, som ikke medfører nogen langsigtet forpligtelse, alene anvendes til permanent roaming, bør roamingudbyderen som alternativ til at bede om dokumentation for kundens opholdssted eller faste forbindelse til udbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, kunne begrænse brugen af regulerede detaildataroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris for et forudbetalt abonnement til datamængder, som kan købes op til engrosdataroamingloftet, for det pengebeløb uden moms, der er tilgængeligt på det forudbetalte abonnement på det tidspunkt, hvor roamingforbruget foretages.
- (15) Roamingudbyderen bør være i stand til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser. Samtidig bør roamingkunderne beskyttes mod enhver foranstaltning, der kan påvirke deres mulighed for at anvende regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser, mens de rejser i et andet EU-land. Foranstaltninger til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser bør være enkle og gennemsigtige, og de bør nedbringe administrative byrder for roamingkunder samt overdrevne og unødvendige underretninger. I tråd med kravet om ophold i eller faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, bør de indikatorer, der underbygge

sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse, være baseret på objektive indikatorer, som hidrører fra trafikmønstre, der viser, at kunden ikke primært opholder sig i roamingudbyderens land, eller at der primært anvendes indenlandske mobiltjenester. Sådanne objektive indikatorer skal pr. definition fastsættes over en vis periode. En sådan periode bør være tilstrækkeligt lang (minimum fire måneder) til at roamingkunden kan forbruge detailroamingtjenester til indenlandske priser, mens denne foretager forudsigelige former for periodiske rejser i Unionen. Indikatorer for tilstedeværelse i roamingudbyderens land bør ikke rammes negativt af utilsigtet roaming i grænseområder. I denne henseende bør situationen med både utilsigtede roamere og grænsearbejdere tages i betragtning ved at det ansues, at et log-on på roamingudbyderens net et hvilket som helst tidspunkt på en given dag påviser en dag med indenlandsk tilstedeværelse ved anvendelsen af de objektive indikatorer. I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 531/2012 bør roamingudbydere også sørge for tilstrækkelig information med henblik på at bemyndige deres kunder til aktivt at forhindre utilsigtet roaming. Ophold og forbrug uden for Unionen bør ikke have en negativ påvirkning af roamingkunders mulighed for at anvende roaming til hjemmetakst i Unionen, eftersom disse ikke kan betragtes som risikoindikatorer, der tyder på, at kunden udnytter roaming til den gældende indenlandske detailpris i roamingudbyderens medlemsstat til andre formål end periodiske rejser i Unionen. I den forbindelse bør ophold og forbrug regnes som foretaget indenlandsk i forbindelse med anvendelsen af de objektive indikatorer. Roamingudbyderen kan også anvende andre former for tydelige beviser på misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser, som f.eks. det forhold, at et abonnement næsten ikke anvendes i roamingudbyderens medlemsstat, men snarere under roaming, eller at flere abonnementer anvendes af den samme bruger under roaming.

- (16) I henhold til bestemmelserne i forordning (EU) nr. 531/2012 om sikring af gennemsigtighed ved brug af roamingtjenester og på linje med reglerne om aftaler i den elektroniske kommunikationssektor, skal kontraktbestemmelser, der fastsætter en politik om rimeligt forbrug, kommunikeres klart til kunden, inden de træder i kraft. En roamingudbyders politikker om rimeligt forbrug bør i henhold til denne forordning anmeldes til den nationale tilsynsmyndighed af roamingudbyderen.
- (17) Behandling af trafikdata og lokaliseringsdata er underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁽¹⁾. Artikel 6 giver roamingudbyderen mulighed for at behandle de trafikdata, som er nødvendige for debitering og afregning af samtrafik over for kunden. Roamingudbyderens anvendelse af foranstaltninger til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser bør ikke føre til lagring og automatisk behandling af identificerbare personlige kundeoplysninger, herunder trafikdata og lokaliseringsdata, som ikke har forbindelse til eller står i forhold til målet om at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse.
- (18) Roamingudbydere bør være i stand til at opdage og forebygge, at tredjeparter i strid med aftalevilkårene på engros- og detailsalgsniveau udnytter »roaming til hjemmetakst« til at foretage prisarbitrage med henblik på at opnå en økonomisk fordel gennem salg til kunder, som normalt ikke har bopæl i eller faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat. Hvis operatøren med objektive og veldokumenterede beviser konstaterer et systematisk misbrug, bør operatøren anmelde de beviser, der dokumenterer den systematiske misbrug, til den nationale tilsynsmyndighed sammen med de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende aftale, senest når foranstaltningerne er trådt i kraft.
- (19) I specifikke tilfælde, hvor operatøren har veldokumenterede beviser for en bestemt roamingkundes forbrugsmønster, der påviser sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser, bør operatøren på trods af dokumentation for ophold i eller faste forbindelse til medlemsstaten fremlagt af kunden advare kunden om risikoen for, at der kan påløbe et roamingtillæg. De objektive kriterier, der kan anvendes som indikatorer, der dokumenterer sandsynlighed for misbrug eller unormal anvendelse bør på forhånd være fastsat i detaljer i aftalen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- (20) Roamingudbyderens mulighed for at pålægge et tillæg berører ikke eventuelle proportionelle foranstaltninger, der kan træffes i henhold til national lovgivning, og som er i overensstemmelse med EU-retten, såfremt kunden aktivt har afgivet urigtige oplysninger, med henblik på at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende aftale.
- (21) Roamingudbydere, som har en politik om rimeligt forbrug, bør indføre gennemsigtige, enkle og effektive procedurer med henblik på at imødekomme klager fra kunder i forbindelse med anvendelsen af deres politik. I henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 bør roamingkunder under alle omstændigheder have adgang til et kompetent udenretligt tvistbilægelsesorgan, som retfærdigt og hurtigt skal afgøre uløste tvister mellem kunder og roamingudbydere, der hidrører fra anvendelsen af en politik om rimeligt forbrug, jf. artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2009/136/EF ⁽²⁾.
- (22) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal de nationale tilsynsmyndigheder nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug for at sikre, at indenlandske udbydere anvendelse af en politik om rimeligt forbrug ikke hindrer kundernes adgang til »roaming til hjemmetakst«. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konstaterer, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i roamingforordningen, har den nationale tilsynsmyndighed beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt bringes til ophør.
- (23) Denne forordning bør ikke berøre eksisterende rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten eller til national ret, som er i overensstemmelse med EU-retten. Det gælder navnlig slutbrugeres ret til at benytte mobile elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i alle medlemsstater, uanset deres nationalitet eller bopælssted i Unionen, alle nationale regler, der kræver fremlæggelse af et identitetsbevis eller anden dokumentation for at erhverve et sim-kort eller på anden vis abonnerer på sådanne net eller tjenester, eventuelle nationale foranstaltninger vedrørende opretholdelse af kontinuiteten af tjenesteydelsen eller af taletidskort med et bestemt nummer eller sim-kort, samt retten for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med national ret med henblik på at bekæmpe svig.
- (24) Eftersom roamingforbrugsmønstre forandrer sig i løbet af et år, bør anmodninger om tilladelse til at pålægge roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel vurderes på grundlag af datatrafik for mindst 12 måneder. Roamingudbyderen bør for at beregne trafikmængden over et år også have mulighed for at fremvise trafikprognoser. Prognoserne bør være baseret på faktiske data, som f.eks. faktiske data for roamingforbrug, fremskrivninger af faktisk indenlandsk forbrug i forhold til roamingforbrug, fremskrivninger af faktisk roamingforbrug hos en betydelig undergruppe af roamingkunder, der anvender pris- og abonnementsvilkår for roaming til hjemmetakst, til alle roamingkunder, der er omfattet af roaming til hjemmetakst, i henhold til artikel 6a i forordning (EU) nr. 531/2012. Når de vurderer forskellige ansøgers anmodninger om pålægge roamingtillæg, bør de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at de forudsætninger, som hver ansøger lægger til grund for de prognosticerede mængder, er konsekvente under hensyntagen til relevante forskelle i kommerciel positionering og kundebaser.
- (25) Eventuelle oplysninger om omkostninger og indtægter, der understøtter anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel, bør være baseret på regnskaber, som kan være justeret for prognoser af trafikmængden. Afvigelser fra prognoser af omkostninger på grundlag af regnskaber bør kun være tilladte, hvis de understøttes af beviser for finansielle forpligtelser, som udbyderen allerede havde påtaget sig, da anmodningen blev indgivet.
- (26) Der bør fastsættes en harmoniseret metode til at fastsætte omkostninger og indtægter fra levering af detailroamingtjenester med henblik på at sikre en konsekvent vurdering af anmodningerne om tilladelse til at pålægge et tillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51), (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

- (27) Bestemmelserne vedrørende regulerede detailroamingtjenester omfatter to generelle kategorier af omkostninger: omkostningerne til køb af engrosroamingadgang fra besøgte net for ubalanceret trafik og andre roamingspecifikke omkostninger. I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 er omkostningerne til køb af engrosroamingadgang fra besøgte net for ubalanceret trafik omfattet af de faktiske engrosroamingtakster, hvor roamingudbyderens udgående roamingtrafik overstiger dennes indgående roamingtrafik. For roamingudbydere, der køber engrosadgang indenlandsk fra en anden roamingudbyder (såsom virtuelle mobilnetudbydere) kan omkostninger for engrosroamingadgang være højere for førstnævnte end for sidstnævnte, når den indenlandske værtsnetudbyder afkræver den roamingudbyder, der køber indenlands engrosadgang, en højere engrospris for roamingadgang end den, der er sikret af besøgte netværksoperatører for sig selv og/eller levering af relaterede tjenesteydelser. En sådan høj omkostning for engrosadgang til roamingtjenester kan gøre roamingudbydere, der køber indenlandsk engrosadgang, mere tilbøjelige til at søge om tilladelse til at anvende et roamingtillæg og de nationale tilsynsmyndigheder skal tage behørigt hensyn til dette aspekt i forbindelse med gennemgangen af sådanne ansøgninger.
- (28) Andre roamingspecifikke omkostninger forbundet med levering af regulerede detailroamingtjenester er de samme for levering af roamingtjenester inden for Unionen og i ikke-EU-lande, og nogle er også de samme for levering af engros- og detailroamingtjenester. I forbindelse med en anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel bør disse fællesudgifter afsættes til levering af detailroamingtjenester inden for Unionen, og for de omkostninger, som er de samme for levering af detail- og engrosroamingtjenester, skal dette foregå i overensstemmelse med det generelle forhold mellem indtægterne for indgående og udgående roamingtjenester.
- (29) Omkostningerne til levering af regulerede detailroamingtjenester kan også beregnes som omfattende en andel af de fællesomkostninger, som er opstået i forbindelse med levering af detailmobiltjenester generelt, forudsat at beregningen afspejler samme forhold som anvendes i beregningen af indtægterne fra levering af alle andre detailmobiltjenester.
- (30) I forbindelse med fastsættelsen af indtægterne fra levering af regulerede detailroamingtjenester bør anmodninger om tilladelse til at pålægge et tillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel tage hensyn til alle detailindtægter, som faktureres direkte for levering af detailmobiltjenester med originering i en besøgt medlemsstat, som f.eks. indtægter fra trafik, der overskrider mængderne i eventuelle politikker om rimeligt forbrug, eller fra andre regulerede roamingtjenester samt eventuelle andre takster pr. enhed eller andre betalinger forårsaget af anvendelsen af detailmobiltjenester i en besøgt medlemsstat.
- (31) Eftersom regulerede detailroamingtjenester leveres i henhold til gældende indenlandske vilkår, bør de anses for at generere en del af indtægterne fra faste periodiske omkostninger til levering af indenlandske detailmobiltjenester. Der bør derfor tages hensyn hertil, når anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel vurderes i henhold til den metode, der er fastsat i nærværende forordning. Indtægter fra hver enkelt detailmobiltjenester bør fordeles på grundlag af en fordelingsnøgle, der afspejler forholdet mellem forskellige mobiltjenester vægтет i henhold til den gennemsnitlige engrosroamingtakst pr. enhed.
- (32) Eventuelle detailroamingnettofortjenester, som er resultatet af fradrag af omkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester fra tilsvarende indtægter, bør mindst være negative svarende til et beløb, som skaber en risiko for en mærkbar effekt på den indenlandske prisudvikling, og dette bør anses for at underminere bæredygtigheden af operatørens indenlandske afregningsmodel. En negativ detailroamingnettofortjeneste fra levering af andre mobiltjenester bør mindst repræsentere en mærkbar andel af de samlede indtægter før skat, afskrivninger og nedskrivninger, og dette bør anses for at udgøre en sådan risiko.
- (33) Selv om detailroamingnettofortjenesten udgør en mærkbar del af den samlede fortjeneste fra levering af andre mobiltjenester, kan specifikke omstændigheder, som f.eks. konkurrenceniveauet på det indenlandske marked eller den anmodende roamingudbyders specifikke karakter, stadig udelukke en risiko for en mærkbar effekt på den indenlandske prisudvikling.

- (34) Roamingudbyderen bør i sin anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel give et estimat af de tab, der skyldes levering af »roaming til hjemmetakst« og tilsvarende situationer, hvor der pålægges et tillæg til at dække disse tab under hensyntagen til de gældende maksimale engrostatkter.
- (35) Det bør være muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at give tilladelse til at pålægge et roamingtillæg på den første dag, hvor der ansøges om at pålægge et detailroamingtillæg i Unionen, i henhold til forordning (EU) nr. 531/2012. I den forbindelse kan udvekslinger mellem en roamingudbyder, der overvejer at indgive en sådan ansøgning, og den nationale tilsynsmyndighed samt fremsendelse af oplysninger og relevant dokumentation påbegyndes før denne dato.
- (36) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal tilladelsen til at pålægge et roamingtillæg gives af en national tilsynsmyndighed for en periode på 12 måneder. Roamingudbyderen skal for at forny tilladelsen ajourføre oplysningerne og indsende dem til den nationale tilsynsmyndighed hver 12. måned, jf. artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012.
- (37) I lyset af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at føre nøje tilsyn med anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og foranstaltninger til at sikre, at afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, samt deres pligt til at rapportere årligt til Kommissionen om anvendelsen af de relevante bestemmelser, bør det i forordningen fastsættes, hvilket minimum af oplysninger, der skal indsamles og sendes til Kommissionen, så den kan overvåge anvendelsen af forordningen.
- (38) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal Kommissionen regelmæssigt vurdere gennemførelsen af retsaktens i lyset af markedsudviklingen.
- (39) Kommunikationsudvalget har ikke afgivet nogen udtalelse.
- (40) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Følgelig bør forordningen fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig for så vidt angår retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ytringsfrihed og frihed til at oprette og drive egen virksomhed. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾, direktiv 2002/58/EF, som ændret ved direktiv 2006/24/EF ⁽²⁾ og direktiv 2009/136/EF, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾. Tjenesteudbydere skal navnlig sikre, at eventuel behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning skal være nødvendig og stå i forhold til det tilstræbte mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFDELING I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Forordningen fastsætter detaljerede regler, der skal sikre konsekvent gennemførelse af en politik om rimeligt forbrug, som roamingudbydere må anvende på forbrug af regulerede detailroamingtjenester leveret til den gældende indenlandske detailpris i henhold til artikel 6b i forordning (EU) nr. 531/2012.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2. I den fastlægges detaljerede regler om:
 - a) roamingudbyderes anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel
 - b) den metode, som nationale tilsynsmyndigheder skal anvende ved vurdering af, om en roamingudbyder har konstateret, at den er ude af stand til at dække sine omkostninger til levering af regulerede roamingtjenester med det resultat, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel undermineres.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i forordning (EU) nr. 531/2012.
2. Endvidere forstås ved:
 - a) »faste forbindelser« til en medlemsstat: ophold på medlemsstatens område, der hidrører fra et varigt fuldtidsansættelsesforhold, som f.eks. det grænsearbejdere har, fra varige kontraktuelle forhold, der medfører en lignende grad af fysisk tilstedeværelse for en selvstændig, fra deltagelse i fuldtidsstudier, der kræver jævnligt fremmøde, eller fra andre situationer, som f.eks. dem der omfatter udstationerede arbejdstagere eller pensionister, når de medfører et lignende niveau af ophold i området
 - b) »detailmobiltjenester«: offentlige mobilkommunikationstjenester leveret til slutbrugere, herunder taletelefoni-, SMS- og datatjenester
 - c) »åben datapakke«: pris- og abonnementsvilkår for levering af en eller flere detailmobiltjenester, som ikke begrænser den mængde af detailmobildatatjenester, der er inkluderet i pakken mod betaling af en fast periodisk afgift, eller for hvilke den indenlandske enhedspris på detailmobildatatjenester, som udregnes ved at dividere de samlede indenlandske detailpriser uden moms for mobiltjenester for hele faktureringsperioden med den samlede detailmobildatamængde, der er tilgængelig i den pågældende medlemsstat, er lavere end den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012
 - d) »forudbetalte pris- og abonnementsvilkår«: pris- og abonnementsvilkår, hvorpå detailmobiltjenester leveres mod modregning i det beløb, som kunden har gjort tilgængeligt for udbyderen pr. enhed, forud for forbrug, og hvorfra kunden kan trække sig uden noget strafgebyr, når det tilgængelige beløb er opbrugt eller forældet
 - e) »besøgt medlemsstat«: en medlemsstat, som er en anden end den, hvor roamingkunden har sin indenlandske udbyder
 - f) »fortjeneste på mobiltjenester«: indtægter før renter, skat, nedskrivninger og afskrivninger fra salg af mobiltjenester, som ikke er detailroamingtjenester leveret inden for Unionen, hvilket ekskluderer omkostninger og indtægter fra detailroamingtjenester
 - g) »koncern«: en modervirksomhed og alle de datterselskaber, der er underlagt dennes kontrol, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

AFDELING II

POLITIK OM RIMELIGT FORBRUG

Artikel 3

Grundlæggende principper

1. En roamingudbyder leverer regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser til sine roamingkunder, som normalt er bosiddende i roamingudbyderens medlemsstat, eller har faste forbindelser hertil, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, og som periodisk rejser i Unionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

2. Alle roamingudbyderes politikker om rimeligt forbrug, som har til formål at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester, er underlagt betingelserne i artikel 4 og 5, og politikkerne sikrer, at alle roamingkunder af denne type har adgang til regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser under rejser i Unionen på samme betingelser som i deres hjemland.

Artikel 4

Rimeligt forbrug

1. I forbindelse med enhver politik om rimeligt forbrug kan roamingudbyderen bede sine kunder om at fremlægge bevis for, at de normalt er bosiddende i roamingudbyderens medlemsstat, eller for andre faste forbindelser hertil, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område.

2. Med forbehold af eventuelle gældende indenlandske mængdebegrænsninger skal roamingkunden, hvis denne har en åben datapakke, når kunden foretager periodiske rejser i Unionen, kunne forbruge en mængde detaillataroamingtjenester til indenlandsk detailpris, der mindst svarer til to gange den mængde, der fås ved at dividere den samlede indenlandske detailpris uden moms på den åbne datapakke, svarende til hele faktureringsperioden, med den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012.

I tilfælde af salg af detailmobiltjenester i en pakke med andre tjenester eller terminaler fastsættes den samlede indenlandske detailpris for en datapakke i forbindelse med artikel 2, stk. 2, litra c), og dette stykke ved at tage prisen uden moms for separat salg af komponenten for mobile detailtjenester i betragtning, hvis disse er tilgængelige, eller for salg af sådanne tjenester med samme karakteristika for sig selv.

3. I tilfælde af forudbetalte pris- og abonnementsvilkår kan roamingudbyderen — som alternativ til kravene i en politik om rimeligt forbrug i stk. 1 — begrænse forbruget af detaillataroamingtjenester inden for Unionen til indenlandsk detailpris til mindst den mængde, der opnås ved at dividere det samlede tilbageværende tilgængelige beløb uden moms, som kunden allerede havde indbetalt til udbyderen, da roamingperioden begyndte, med den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012.

4. I forbindelse med behandling af trafikdata i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/58/EF kan roamingudbyderen for at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester leveret til gældende indenlandske detailpriser anvende fair, rimelige og proportionelle kontrolmekanismer baseret på objektive indikatorer, der afspejler den risiko for misbrug eller unormal anvendelse, som omfatter mere end periodiske rejser i Unionen.

De objektive indikatorer kan omfatte foranstaltninger til at fastslå, om kunder har mere indenlandsk forbrug end roamingforbrug, eller om de primært har ophold i udbyderens medlemsstat eller andre medlemsstater i Unionen.

For at sikre at roamingkunder, der foretager periodiske rejser, ikke udsættes for overdrevne eller unødvendige underretninger, jf. artikel 5, stk. 4, skal roamingudbydere, der anvender foranstaltninger til at fastslå risikoen for misbrug eller unormal anvendelse af roamingtjenester tage kumulativt hensyn til indikatorer for ophold i og forbrug, og det i et tidsrum på mindst fire måneder.

Roamingudbyderen skal i aftalerne med roamingkunder specificere, hvilke detailmobiltjeneste eller -tjenester forbrugsindikatoren vedrører og observationsperiodens mindstevarethed.

Hovedsageligt indenlandsk forbrug eller roamingkundens hovedsagelige ophold i udbyderens medlemsstat i den definerede observationsperiode betragtes som bevis for, at der ikke er tale om misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester.

I forbindelse med andet, tredje og femte afsnit regnes alle dage, hvor roamingkunden er logget på det indenlandske net, for dage hvor kunden har ophold i medlemsstaten.

Andre objektive indikatorer for risikoen for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester leveret til gældende indenlandske detailpriser omfatter kun:

- a) lang tids inaktivitet for et givet sim-kort forbundet primært, men ikke udelukkende, med roaming
- b) den samme brugers abonnering på og successiv brug af flere sim-kort, mens der roames.

5. En roamingudbyder kan straks træffe forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre overholdelse af alle betingelserne i den underliggende kontrakt, hvis den med objektive og veldokumenterede beviser konstaterer, at en række sim-kort er blevet mål for organiseret gensalg til personer, som ikke har ophold i eller har stabile forbindelser til en detailroamingudbyders medlemsstat med hyppige og længerevarende ophold til følge, med henblik på at muliggøre forbrug af regulerede detailroamingtjenester leveret til den gældende indenlandske detailpris til andre formål end periodiske rejser.

6. Roamingudbyderen overholder direktiv 2002/58/EF, direktiv 95/46/EF og de nationale gennemførelsesforanstaltninger, samt forordning (EU) 2016/679, når den handler i henhold til denne afdeling.

7. Nærværende forordning finder ikke anvendelse på politikker om rimeligt forbrug defineret i kontraktvilkårene for alternative roamingtakster, jf. artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012.

Artikel 5

Gennemsigtighed og tilsyn med politikker om rimeligt forbrug

1. Hvis en roamingudbyder anvender en politik om rimeligt forbrug, vedlægger den aftaler med roamingkunder alle betingelser og vilkår forbundet med politikken, herunder eventuelle kontrolmekanismer anvendt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4. Som en del af en politik om rimeligt forbrug indfører roamingudbyderen gennemsigtige, enkle og effektive procedurer med henblik på at imødekomme klager fra kunder i forbindelse med anvendelsen af en politik om rimeligt forbrug. Dette berører dog ikke roamingkundernes ret, jf. artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, til at benytte sig af gennemsigtige, enkle, retfærdige og hurtige udenretlige tvistbilæggelsesprocedurer etableret i roamingudbyderens medlemsstat i henhold til artikel 34 i direktiv 2002/22/EF. En sådan klagemekanisme og tvistbilæggelsesprocedurer skal give roamingkunden mulighed for at fremlægge bevis for, at denne ikke anvender regulerede detailroamingtjenester til andre formål end periodiske rejser, som opfølgning på en underretning, jf. stk. 3, første afsnit.

2. En politik om rimeligt forbrug anmeldes i henhold til denne forordning til den nationale tilsynsmyndighed af roamingudbyderen.

3. Hvis der er objektive og veldokumenterede beviser, som er baseret på de objektive indikatorer, der er henvist til i artikel 4, stk. 4, der tyder på en risiko for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester inden for Unionen til indenlandske priser hos en bestemt kunde, skal roamingudbyderen underrette kunden om det konstaterede adfærdsmønster, som tyder på forekomsten af en sådan risiko, inden den pålægger noget tillæg i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012.

I sager, hvor en sådan risiko hidrører fra manglende opfyldelse af kravene om hovedsageligt indenlandsk forbrug eller roamingkunderns hovedsagelige ophold i udbyderens medlemsstat over den definerede observationsperiode, som angivet i artikel 4, stk. 4, femte afsnit, tages der hensyn til yderligere indikatorer for risici, som hidrører fra roamingkunderns samlede ophold i udlandet eller anvendelse i udlandet, med henblik på at afgøre eventuelle senere klager, som angivet i stk. 1, eller på at afgøre tvistbilæggelsesprocedurer, jf. artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, i forbindelse med pålæggelsen af et tillæg.

Dette stykke finder anvendelse, uanset om roamingkunden fremlægger dokumentation for ophold i eller andre faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, jf. artikel 4, stk. 1.

4. Når roamingkunden underrettes i henhold til stk. 3, oplyser roamingudbyderen kunden om, at hvis forbrugsmønstret ikke ændres inden for en periode på mindst to uger, og der ses et faktisk indenlandsk forbrug eller indenlandsk ophold, kan der blive pålagt et tillæg i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012 for yderligere anvendelse af regulerede detailroamingtjenester med det pågældende sim-kort efter den dato, hvor underretningen har fundet sted.

5. Roamingudbyderen skal ophøre med at pålægge tillægget, så snart kundens forbrug ikke længere tyder på nogen risiko for misbrug eller unormal anvendelse af den pågældende regulerede detailroamingtjeneste på grundlag af de objektive indikatorer, der fremgår af artikel 4, stk. 4.

6. Hvis en roamingudbyder konstaterer, at sim-kort er blevet mål for organiseret gensalg til personer, som normalt hverken bor i detailroamingudbyderens medlemsstat eller har faste forbindelser hertil med hyppige og længerevarende ophold til følge, der muliggør forbrug af regulerede detailroamingtjenester med andre formål end periodiske rejser uden for den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 3, i medlemsstaten til følge, anmelder operatøren de beviser, som karakteriserer det pågældende systematiske misbrug, til den nationale tilsynsmyndighed sammen med de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende kontrakt, senest når foranstaltninger er truffet.

AFDELING III

ANMODNINGER OG METODE TIL VURDERING AF, OM AFSKAFFELSEN AF DETAILROAMINGTAKSTER ER BÆREDYGTIG

Artikel 6

Data, der understøtter anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

1. Anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel (»anmodningen«) vurderes på grundlag af data for det overordnede forbrug af regulerede detailroamingtjenester fremskaffet af den anmodende roamingudbyder prognosticeret over en periode på 12 måneder, der tidligst begynder den 15. juni 2017. For den første anmodning skal de prognosticerede mængder være vurderet ved hjælp af én eller en kombination af følgende muligheder:

- a) faktiske mængder regulerede detailroamingtjenester udbudt af den anmodende udbyder til den gældende regulerede detailroamingpris før 15. juni 2017
- b) prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester efter 15. juni 2017, hvor de prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester over den pågældende periode er vurderet på grundlag af det faktiske indenlandske detailforbrug af mobiltjenester og den tid, der er tilbragt andre EU-medlemsstater af den anmodende udbyders roamingkunder
- c) prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester efter 15. juni 2017, hvor mængderne af regulerede detailroamingtjenester er vurderet på grundlag af den proportionelle ændring i mængderne af regulerede detailroamingtjenester, som er set i de af den anmodende roamingudbyders pris- og abonnementsvilkår, som udgør en væsentlig del af kundebasen, og på baggrund af hvilke priserne for regulerede detailroamingtjenester blev fastsat af den anmodende roamingudbyder i egen medlemsstat for en periode på mindst 30 dage, jf. metoden i bilag I.

Hvis der indsendes ajourførte data til anmodningen i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, ajourføres de prognosticerede samlede mængder regulerede roamingtjenester på grundlag af det faktiske gennemsnitlige forbrugsmønster for indenlandske mobiltjenester multipliceret med det konstaterede antal roamingkunder og med den periode, de har tilbragt i besøgte medlemsstater i løbet af de forgangne 12 måneder.

2. Alle oplysninger om den anmodende roamingudbyders omkostninger og indtægter er baseret på regnskaber, som gøres tilgængelige for den nationale tilsynsmyndighed, og de kan justeres i henhold til mængdeestimerne i stk. 1. Hvis omkostningerne er prognosticerede, tages afvigelse fra tal fra tidligere regnskaber kun i betragtning, hvis de understøttes af beviser for finansielle forpligtelser for den periode, der er omfattet af prognoserne.

3. Den anmodende roamingudbyder fremlægger alle nødvendige data, som er brugt til at fastslå fortjenesten på mobiltjenester og de samlede faktiske og prognosticerede omkostninger og indtægter ved at udbyde regulerede roamingtjenester i den relevante periode.

Artikel 7

Fastsættelse af roamingspecifikke omkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester

1. For at kunne konstatere om en den anmodende roamingudbyder er i stand til at få dækket sine omkostninger med den konsekvens, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel ellers undermineres, tages kun følgende roamingspecifikke omkostninger i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg:

a) omkostninger til indkøb af engrosroamingadgang

b) roamingspecifikke detailomkostninger.

2. For så vidt angår omkostningerne til køb af regulerede engrosroamingtjenester, er det kun det beløb, hvormed den anmodende roamingudbyders samlede betalinger til modparten, der leverer sådanne tjenester inden for Unionen, forventes at overstige de samlede skyldige beløb for levering af disse tjenester til andre roamingudbydere i Unionen, der tages i betragtning. For så vidt angår de beløb, der skyldes roamingudbyderen for levering af regulerede engrosroamingtjenester, antager roamingudbyderen, at de prognosticerede mængder af disse engrosroamingtjenester er i overensstemmelse med den antagelse, der ligger til grund for udbyderens prognosticerede mængder i artikel 6, stk. 1.

3. For så vidt angår roamingspecifikke detailomkostninger er det kun følgende omkostninger, der tages i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen:

a) omkostningerne til drift og forvaltning af roamingaktiviteter, herunder alle business intelligence-systemer og software beregnet til drift og forvaltning af roamingaktiviteter

b) dataclearings- og betalingsomkostninger, herunder både omkostninger til dataclearing og finansiel clearing

c) omkostninger til forhandling og kontrakter, herunder eksterne omkostninger og brugen af interne ressourcer

d) omkostninger afholdt med henblik på at kunne overholde kravene i bestemmelserne for regulerede detailroamingtjenester, som er fastsat i artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 531/2012, under hensyntagen til den gældende politik om rimeligt forbrug, som roamingudbyderen har vedtaget.

4. I forbindelse med de omkostninger, der fremgår af stk. 3, litra a), b) og c), tages kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen for den anmodende roamingudbyders regulerede detailroamingtjenester set i forhold til den samlede udgående detailtrafik og indgående engrostrafik hidrørende fra den anmodende udbyders roamingtjenester, i betragtning i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 2), og kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafik hidrørende fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 3).

5. For de omkostninger, der er henvist til i stk. 3, litra d), er det kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafikmængde fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen, der tages i betragtning, jf. den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 3).

Artikel 8

Tilregning af detailfællesomkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester

1. I tillæg til de omkostninger, der er fastsat i artikel 7, kan en andel af fællesomkostningerne til levering af detailmobiltjenester generelt inkluderes i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg. Det er kun følgende oplysninger, der tages i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen:

a) fakturerings- og opkrævningsomkostninger, herunder alle omkostninger i forbindelse med behandling, beregning, fremstilling og fremsendelse af regningen til kunden

b) salgs- og distributionsomkostninger, herunder omkostninger til drift af butikker og andre distributionskanaler til salg af detailmobiltjenester

- c) kundeserviceomkostninger, herunder omkostninger til drift af kundeservicetjenester, som er tilgængelige for slutbrugeren
- d) omkostninger til forvaltning af ubetalte regninger, herunder omkostninger til afskrivning af kunders uindfriede gæld og inkasso
- e) markedsføringsomkostninger, herunder alle omkostninger til reklamer for mobiltjenester.

2. De omkostninger, der er omhandlet i stk. 1, tages kun i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen, og det er kun den forholdsमैssige andel af den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede detailtrafik for alle detailmobiltjenester beregnet som et vægtet gennemsnit af denne andel pr. mobiltjeneste, hvorved vægtingen afspejler de respektive gennemsnitlige engrosroamingpriser betalt af den anmodende roamingudbyder i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 4).

Artikel 9

Fastsættelse af indtægter fra levering af regulerede detailroamingtjenester

1. For at kunne konstatere om en anmodende roamingudbyder er i stand til at få dækket sine omkostninger med den konsekvens, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel ellers undermineres, tages kun følgende roamingspecifikke indtægter i betragtning, og de medregnes i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg:

- a) indtægter, der stammer direkte fra trafik fra detailmobiltjenester, som er origineret i en besøgt medlemsstat
- b) en andel af de samlede indtægter fra salg af detailmobiltjenester på grundlag af faste periodiske afgifter.

2. De i stk. 1, litra a), omhandlede indtægter omfatter:

- a) alle detailtakster pålagt i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012 for trafik, der overstiger den mængde, som er fastsat i roamingudbyderens politik om rimeligt forbrug
- b) alle indtægter fra andre regulerede roamingtjenester i henhold til artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012
- c) alle indenlandske detailpriser faktureret pr. enhed eller ud over faste periodiske takster for levering af detailmobiltjenester, som er udløst af brugen af detailmobiltjenester i en besøgt medlemsstat.

3. Med henblik på at fastsætte de indtægter, der fremgår af stk. 1, litra b), er det i forbindelse med salg af detailmobiltjenester i en pakke med andre tjenester eller terminaler kun indtægter, der stammer fra salget af detailmobiltjenesterne, der skal tages i betragtning. Disse indtægter fastsættes ved henvisning til de priser, der gælder for separat salg af hver af komponenterne i pakken, hvis disse er tilgængelige, eller for salg af tjenester med samme karakteristika for sig selv.

4. Med henblik på at fastsætte den andel af de samlede indtægter, der stammer fra salg af detailmobiltjenester, som er forbundet med levering af regulerede detailroamingtjenester, er det den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 5), der finder anvendelse.

Artikel 10

Vurdering af anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

1. Ved vurdering af en anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel kan den nationale tilsynsmyndighed kun konkludere, at den anmodende roamingudbyder ikke er i stand til at få dækket sine omkostninger ved levering af regulerede detailroamingtjenester, hvilket betyder, at udbyderens indenlandske afregningsmodel undermineres, hvis den anmodende roamingudbyders negative detailnettofortjeneste udgør 3 % eller mere af dennes fortjeneste på mobiltjenester.

Detailroamingnettofortjenesten er det beløb, der er tilbage efter fradrag af omkostningerne til levering af regulerede detailroamingtjenester fra indtægterne ved levering af disse tjenester som fastsat i nærværende forordning. For udregne den reviderer den nationale tilsynsmyndighed de data, der er fremsendt med anmodningen med henblik på at sikre, at metoden til fastsættelse af omkostninger og indtægter er overholdt, jf. artikel 7, 8 og 9.

2. Hvis den samlede værdi af detailroamingnettofortjenesten udgør 3 % eller mere af fortjenesten på mobiltjenester, giver den nationale tilsynsmyndighed imidlertid ikke tilladelse til at pålægge et tillæg, hvis det kan fastslås, at specifikke omstændigheder gør det usandsynligt, at bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel undermineres. Sådanne omstændigheder omfatter situationer, hvor

- a) den anmodende roamingudbyder er en del af en koncern, og der er dokumentation for intern transfer pricing til fordel for andre datterselskaber i koncernen inden for Unionen, navnlig hvis der forekommer væsentlige ubalancer i engrosroamingtakster inden for koncernen
- b) graden af konkurrence på det indenlandske marked betyder, at der er kapacitet til at klare nedsatte fortjenester
- c) anvendelsen af en restriktiv politik om rimeligt forbrug, som stadig er overensstemmelse med artikel 3 og 4, ville nedsætte detailroamingnettofortjenesten til en andel svarende til under 3 %.

3. I det ekstraordinære tilfælde, at en operatør har en negativ fortjeneste på mobiltjenester og en negativ detailroamingnettofortjeneste, godkender den nationale tilsynsmyndighed anmodningen om at pålægge regulerede roamingtjenester et tillæg.

4. Hvis den kompetente nationale tilsynsmyndighed godkender et tillæg på regulerede roamingtjenester, fastsætter den i sin endelige afgørelse det beløb af den konstaterede negative detailroamingfortjeneste, der kan dækkes af et detailtillæg på roamingtjenester leveret inden for Unionen. Tillægget skal være i overensstemmelse med de forudsætninger for roamingtrafik, der underbygger vurderingen af anmodningen, og det skal bringes i overensstemmelse med de principper, der fremgår af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Tilsyn med politikker om rimeligt forbrug og anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

For at føre tilsyn med, at artikel 6b og 6c i forordning (EU) nr. 531/2012 og bestemmelserne i nærværende forordning anvendes konsekvent, og med henblik på årligt at informere Kommissionen om anmodninger i henhold til artikel 6d, stk. 5, i forordning (EU) nr. 531/2012, indsamler den nationale tilsynsmyndighed jævnligt oplysninger om følgende:

- a) foranstaltninger truffet for at overvåge anvendelsen af artikel 6b i forordning (EU) nr. 531/2012 og de detaljerede regler fastsat i nærværende forordning
- b) antallet af anmodninger om at pålægge et roamingtillæg, som er blevet indgivet, godkendt og fornyet i løbet af året, jf. artikel 6c, stk. 2 og 4, i forordning (EU) nr. 531/2012
- c) antallet af negative detailroamingnettofortjenester, som er anerkendt i tilsynsmyndighedens afgørelser om at tillade roamingtillæg, og de omstændigheder, der vedrører tillæg, som er angivet i anmodningerne om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

*Artikel 12***Revision**

Kommissionen vurderer denne gennemførelsesretsakt senest i juni 2019, efter at have rådført sig med BEREC, uden at det berører muligheden for at foretage en tidligere revision i lyset af den første erfaring med gennemførelsen og om betydelige ændringer i de forhold, der er nævnt i artikel 6d, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Proportional ændring i den faktiske mængde af regulerede roamingtjenester omfattet af »roaming til hjemmetakst« sammenlignet med samme periode året før:

$$\left(\frac{\sum_{t=1}^n \text{volume}_k(t)}{\sum_{t=1}^n \text{volume}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = sms, 3 = data)

n er antallet af dage, der er blevet anvendt »roaming til hjemmetakst« ($n \geq 30$), og

t er det år »roaming til hjemmetakst« først blev anvendt.

Denne procentsats skal bruges til at prognosticere ændringen i mængder over de prognosticerede 12 måneder ved at multiplicere denne med mængderne for det foregående år.

BILAG II

- 1) Vægtning w_i af detailmobiltjenester:

$$w_k = \frac{\text{gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

»gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren« henviser til den gennemsnitlige enhedspris for ubalanceret trafik betalt af operatøren for hver tjeneste, hvor enheden for hver tjeneste i eurocent er i) pr. minut for opkald, ii) SMS for SMS'er og iii) pr. MB for data.

- 2) Forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester set i forhold til den samlede udgående detailtrafik og indgående engrostrafik for udbyderens roamingtjenester:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik}}{(\text{udgående detailroamingtrafik} + \text{indgående engrostdetailroamingtrafik})} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik}_k}{(\text{udgående detailroamingtrafik} + \text{indgående engrostdetailroamingtrafik})_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

- 3) Forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik af udbyderens detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}_k}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

- 4) Forholdsmæssige andel af den samlede trafik af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede detailtrafik for alle detailmobiltjenester:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU} + \text{indenlandsk detailtrafik}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{retail outbound EU roaming traffic}_k}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k + \text{indenlandsk detailtrafik}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

5) Detailroamingindtægter i EU:

Detailroamingindtægt i EU = indenlandsk mobildetailindtægt

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}_k}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k + \text{indenlandsk detailtrafik}_k} \right)$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2287**af 16. december 2016****om ændring af forordning (EF) nr. 431/2008 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset oksekød og gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 187, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 431/2008 ⁽²⁾ fastsættes der bestemmelser om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 ⁽³⁾ fastsættes der bestemmelser om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød.
- (3) Med Republikken Kroatiens tiltrædelse blev EU's toldunion udvidet. Derfor er EU i henhold til WTO-reglerne forpligtet til at indlede forhandlinger med WTO-medlemmer, som har forhandlingsrettigheder med den tiltrædende medlemsstat, for at aftale en kompensationsstilpasning.
- (4) Aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens liste i tilslutning til dens tiltrædelse af Den Europæiske Union, godkendt ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1884 ⁽⁴⁾, omfatter en forlængelse af to eksisterende toldkontingenter for oksekød. Der bør tilføjes 76 ton til det eksisterende kontingent for udbenet kød af hornkvæg og 1 875 ton til det eksisterende kontingent for frosset kød af hornkvæg.
- (5) Idet aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay gælder fra den 1. januar 2017, bør nærværende forordning gælde fra den dato.
- (6) For at sikre at toldkontingenterne i forordning (EF) nr. 431/2008 forvaltes korrekt, bør de tilføjede mængder af frosset kød af hornkvæg kunne anvendes fra kontingentperioden 2017/2018.
- (7) Forordning (EF) nr. 431/2008 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 bør derfor ændres.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 431/2008 af 19. maj 2008 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (EUT L 130 af 20.5.2008, s. 3).⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 af 21. juni 2013 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød (EUT L 170 af 22.6.2013, s. 32).⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1884 af 18. oktober 2016 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens liste i tilslutning til dens tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 291 af 26.10.2016, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 431/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) I første afsnit ændres »53 000 ton« til »54 875 ton«.
- 2) Som andet afsnit indsættes:
»For importkontingentperioden 2016/2017 er den samlede mængde dog 53 000 ton.«

Artikel 2

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra a), affattes således:
»a) 66 826 ton for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, henhørende under KN-kode 0201 og 0202, og for produkter henhørende under KN-kode 0206 10 95 og 0206 29 91.«
- 2) I artikel 2, litra c), første afsnit, ændres »6 300 ton« til »6 376 ton«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2288**af 16. december 2016****om godkendelse af piperonylbutoxid som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 89, stk. 1, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ er der opstillet en liste over eksisterende aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel godkendelse til anvendelse i biocidholdige produkter. Denne liste omfatter piperonylbutoxid.
- (2) Piperonylbutoxid er blevet vurderet til anvendelse i produkttype 18, insekticider, acaricider og produkter til bekæmpelse af andre leddyr, jf. bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012.
- (3) Grækenland blev udpeget som kompetent vurderingsmyndighed og fremsendte vurderingsrapporten sammen med sine henstillinger den 29. maj 2015.
- (4) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 fremsatte Udvalget for Biocidholdige Produkter den 16. juni 2016 Det Europæiske Kemikalieagenturs udtalelse, hvori der var taget hensyn til den kompetente vurderingsmyndigheds konklusioner.
- (5) Det fremgår af udtalelsen, at biocidholdige produkter af produkttype 18, som indeholder piperonylbutoxid, kan forventes at opfylde kravene i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012, forudsat at visse specifikationer og betingelser vedrørende deres anvendelse er opfyldt.
- (6) Derfor bør piperonylbutoxid godkendes til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18, forudsat at visse specifikationer og betingelser er opfyldt.
- (7) Da piperonylbutoxid opfylder kriterierne for at være meget persistent i henhold til bilag XIII i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽³⁾, bør behandlede artikler, som er behandlet med eller indeholder piperonylbutoxid, være behørigt mærket, når de markedsføres.
- (8) Der bør gå en rimelig tid, inden et aktivstof godkendes, således at de berørte parter kan træffe de fornødne forberedelser til at opfylde de nye krav.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Piperonylbutoxid godkendes som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18 med forbehold af specifikationerne og betingelserne i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 af 4. august 2014 om det arbejdsprogram for systematisk undersøgelse af alle eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 (EUT L 294 af 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Aktivstoffets minimumsrenheds- grad ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for godkendelsen	Produkttype	Særlige betingelser
Piperonyl- butoxid	IUPAC-navn: 5-[[2-(2-butoxyethoxy) ethoxy] methyl]-6-pro- pyl-1,3-benzodioxol EF-nr.: 200-076-7 CAS-nr.: 51-03-6	94 % w/w	1. juli 2018	30. juni 2028	18	Godkendelserne af biocidholdige produkter meddeles på følgende betingelser: 1) Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, de risici og den effektivitet, der er forbundet med enhver anvendelse, som er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstof-fet på EU-plan. 2) I betragtning af de risici, der er konstateret for de anvendelser, der er vurderet ved vurderingen af produktet, skal der lægges særlig vægt på: a) overfladevand og sedimenter med hensyn til produkter, der an-vendes indendørs til tågesprøjtning b) overfladevand, sedimenter og jord med hensyn til produkter, der anvendes udendørs til tågesprøjtning. 3) For produkter, som kan føre til restkoncentrationer i fødevarer eller foder, undersøges behovet for at fastsætte nye eller ændre eksiste-rende maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med Europa-Par-lamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 ⁽²⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽³⁾, og der træffes alle hensigtsmæssige risikobegrænsende foranstaltninger til at sikre, at gældende maksimalgrænseværdier ikke overskrides. Behandlede artikler kan bringes i omsætning på følgende betingelse: Den person, som er ansvarlig for at bringe en behandlet genstand, der er blevet behandlet med eller indeholder piperonylbutoxid, i omsæt-ning, skal sikre, at mærkningen af den behandlede genstand indeholder de oplysninger, der er anført i artikel 58, stk. 3, andet afsnit, i forord-ning (EU) nr. 528/2012.

- ⁽¹⁾ Renheden som angivet i denne kolonne er det minimum af renheden af aktivstoffet, der er blevet vurderet efter artikel 89, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012. Aktivstoffet i det produkt, der markedsføres, kan have samme eller en anden renhedsgrad, hvis der er påvist teknisk ækvivalens med det vurderede aktivstof.
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2289**af 16. december 2016****om godkendelse af *epsilon*-momfluorothrin som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 90, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Forenede Kongerige modtog den 29. maj 2013 en ansøgning i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ om optagelse af aktivstoffet *epsilon*-momfluorothrin i bilag I til nævnte direktiv til anvendelse i produkter af produkttype 18, insekticider, acaricider og produkter til bekæmpelse af andre leddyr, som beskrevet i bilag V til nævnte direktiv, hvilket svarer til produkttype 18 som beskrevet i bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012.
- (2) Det Forenede Kongerige fremsendte vurderingsrapporten sammen med sine henstillinger den 6. oktober 2015 i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012.
- (3) Udvalget for Biocidholdige Produkter fremsatte den 16. juni 2016 Det Europæiske Kemikalieagenturs udtalelse, hvori der var taget hensyn til den kompetente vurderingsmyndigheds konklusioner.
- (4) Det fremgår af udtalelsen, at biocidholdige produkter af produkttype 18, som indeholder *epsilon*-momfluorothrin, kan forventes at opfylde kravene i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012, forudsat at visse specifikationer og betingelser vedrørende deres anvendelse er opfyldt.
- (5) Derfor bør *epsilon*-momfluorothrin godkendes til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18, forudsat at de pågældende specifikationer og betingelser er opfyldt.
- (6) Der bør gå en rimelig tid, inden et aktivstof godkendes, således at de berørte parter kan træffe de fornødne forberedelser til at opfylde de nye krav.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

epsilon-momfluorothrin godkendes som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18 med forbehold af specifikationerne og betingelserne i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

BILAG

Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Aktivstoffets minimumsrenhedegrad ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for godkendelsen	Produkt-type	Særlige betingelser
<i>epsilon</i> -Momfluorothrin	IUPAC-navn: Alle isomerer: 2,3,5,6-tetrafluor-4-(methoxymethyl)benzyl (EZ)-(1RS,3RS;1SR,3SR)-3-(2-cyanprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat RTZ-isomer: 2,3,5,6-tetrafluor-4-(methoxymethyl)benzyl (Z)-(1R,3R)-3-(2-cyanprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat EF-nr.: ingen CAS-nr.: Alle isomerer: 609346-29-4 RTZ-isomer: 1065124-65-3	Alle isomerer: 93 % w/w RTZ-isomerer: 82,5 % w/w	1. juli 2017	30. juni 2027	18	Godkendelserne af biocidholdige produkter meddeles på følgende betingelser: 1) Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, de risici og den effektivitet, der er forbundet med enhver anvendelse, som er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstoffet på EU-plan. 2) I betragtning af de risici, der er konstateret for de anvendelser, der er vurderet, skal der i vurderingen af produktet lægges særlig vægt på overfladevand, sediment og jord med hensyn til produkter, der anvendes i) indendørs som rumspray og ii) udendørs som overfladespray. 3) For produkter, som kan føre til restkoncentrationer i fødevarer eller foder, undersøges behovet for at fastsætte nye eller ændre eksisterende maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 ⁽²⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽³⁾, og der træffes alle hensigtsmæssige risikobegrænsende foranstaltninger for at sikre, at gældende maksimalgrænseværdier ikke overskrides.

⁽¹⁾ Renheden som angivet i denne kolonne er det minimum af renheden af aktivstoffet, der er blevet vurderet efter artikel 90, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012. Aktivstoffet i det produkt, der markedsføres, kan have samme eller en anden renhedsgrad, hvis der er påvist teknisk ækvivalens med det vurderede aktivstof.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2290**af 16. december 2016****om godkendelse af pereddikesyre som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 11 og 12****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 89, stk. 1, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ er der opstillet en liste over eksisterende aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel godkendelse til anvendelse i biocidholdige produkter. Listen omfatter pereddikesyre.
- (2) Pereddikesyre er blevet vurderet til anvendelser i produkter af produkttype 11, konserveringsmidler til væske i køle- og behandlingssystemer, og af produkttype 12, midler mod slim, som beskrevet i bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012.
- (3) Finland blev udpeget som kompetent vurderingsmyndighed og fremsendte vurderingsrapporterne sammen med sine henstillinger den 3. juli 2015.
- (4) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 fremsatte Udvalget for Biocidholdige Produkter den 14. juni 2016 Det Europæiske Kemikalieagenturs udtalelser, hvori der var taget hensyn til den kompetente vurderingsmyndigheds konklusioner.
- (5) Det fremgår af udtalelsen, at biocidholdige produkter af produkttype 11 og 12, som indeholder pereddikesyre, kan forventes at opfylde kravene i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012, forudsat at visse specifikationer og betingelser vedrørende dets anvendelse er opfyldt.
- (6) Derfor bør pereddikesyre godkendes til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 11 og 12, forudsat at visse specifikationer og betingelser er opfyldt.
- (7) Pereddikesyre er i en vandig opløsning, der indeholder eddikesyre og hydrogenperoxid. På grund af tilstedeværelsen af hydrogenperoxid, der kan anvendes til fremstilling af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, bør meddelelse af godkendelser af biocidholdige produkter, som indeholder pereddikesyre, ske, uden at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 derved tilsidesættes ⁽³⁾.
- (8) Der bør gå en rimelig tid, inden et aktivstof godkendes, således at de berørte parter kan træffe de fornødne forberedelser til at opfylde de nye krav.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 af 4. august 2014 om det arbejdsprogram for systematisk undersøgelse af alle eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 (EUT L 294 af 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Pereddikesyre godkendes som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 11 og 12 med forbehold af specifikationerne og betingelserne i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Aktivstoffets minimumsrenhedsgrad ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for godkendelsen	Produkttype	Særlige betingelser
Pereddikesyre	IUPAC-navn: Peroxyeddikesyre EF-nr.: 201-186-8 CAS-nr.: 79-21-0	Specifikationen bygger på udgangsmaterialerne hydrogenperoxid og eddikesyre, som anvendes til at fremstille pereddikesyre. Pereddikesyre i en vandig opløsning, der indeholder eddikesyre og hydrogenperoxid.	1. juli 2018	30. juni 2028	11	Godkendelserne af biocidholdige produkter meddeles på følgende betingelser: 1) Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, de risici og den effektivitet, der er forbundet med enhver anvendelse, som er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstoffet på EU-plan. 2) På grund af tilstedeværelsen af hydrogenperoxid berører godkendelser af biocidholdige produkter ikke forordning (EU) nr. 98/2013. 3) I betragtning af de risici, der er konstateret for de anvendelser, der er vurderet ved vurderingen af produktet, skal der lægges særlig vægt på: a) industrielle og erhvervsmæssige brugere b) havvand for så vidt angår produkter, der anvendes i gennemløbskølesystemer c) jord og overfladevand for så vidt angår produkter, der anvendes i store åbne recirkulationskølesystemer.
					12	Godkendelserne af biocidholdige produkter meddeles på følgende betingelser: 1) Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, de risici og den effektivitet, der er forbundet med enhver anvendelse, som er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstoffet på EU-plan. 2) På grund af tilstedeværelsen af hydrogenperoxid berører godkendelser af biocidholdige produkter ikke forordning (EU) nr. 98/2013. 3) I betragtning af de risici, der er konstateret for de anvendelser, der er vurderet ved vurderingen af produktet, skal der lægges særlig vægt på industrielle og erhvervsmæssige brugere.

⁽¹⁾ Renheden som angivet i denne kolonne er det minimum af renheden af aktivstoffet, der er blevet vurderet efter artikel 89, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012. Aktivstoffet i det produkt, der markedsføres, kan have samme eller en anden renhedsgrad, hvis der er påvist teknisk ækvivalens med det vurderede aktivstof.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2291**af 16. december 2016****om godkendelse af L(+)-mælkesyre som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 90, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tyskland modtog den 29. august 2013 en ansøgning i henhold til artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ om optagelse af aktivstoffet L(+)-mælkesyre i bilag I til nævnte direktiv til anvendelse i produkttype 1, hygiejne for mennesker, som beskrevet i bilag V til direktivet, hvilket svarer til produkttype 1 som beskrevet i bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012.
- (2) Tyskland fremsendte vurderingsrapporten sammen med sine henstillinger den 5. februar 2015 i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i forordning (EU) nr. 528/2012.
- (3) Udvalget for Biocidholdige Produkter fremsatte den 10. december 2015 Det Europæiske Kemikalieagenturs udtalelse, hvori der var taget hensyn til den kompetente vurderingsmyndigheds konklusioner.
- (4) Det fremgår af udtalelsen, at biocidholdige produkter af produkttype 1, som indeholder L(+)-mælkesyre, kan forventes at opfylde kravene i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012, forudsat at visse specifikationer og betingelser vedrørende deres anvendelse er opfyldt.
- (5) Derfor bør L(+)-mælkesyre godkendes til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1, forudsat at visse specifikationer og betingelser er opfyldt.
- (6) Der bør gå en rimelig tid, inden et aktivstof godkendes, således at de berørte parter kan træffe de fornødne forberedelser til at opfylde de nye krav.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

L(+)-mælkesyre godkendes som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1 med forbehold af specifikationerne og betingelserne i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Aktivstoffets minimumsrenheds- grad ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for godkendelsen	Produkttype	Særlige betingelser
L(+)-mælkesyre	IUPAC-navn: (S)-2-hydroxypropansyre EF-nr.: 201-196-2 CAS-nr.: 79-33-4	95,5 % w/w	1. juli 2017	30. juni 2027	1	Godkendelserne af biocidholdige produkter meddeles på følgende betingelser: 1) Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, de risici og den effektivitet, der er forbundet med enhver anvendelse, som er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstoffet på EU-plan. 2) I betragtning af de risici, der er konstateret for de anvendelser, der er vurderet ved vurderingen af produktet, skal der lægges særlig vægt på ikke-erhvervsmæssige brugere.

⁽¹⁾ Renheden som angivet i denne kolonne er det minimum af renheden af aktivstoffet, der er blevet vurderet efter artikel 89, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012. Aktivstoffet i det produkt, der markedsføres, kan have samme eller en anden renhedsgrad, hvis der er påvist teknisk ækvivalens med det vurderede aktivstof.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2292**af 16. december 2016****om fastsættelse af et vægtet gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i Unionen og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen ⁽¹⁾, særlig artikel 6e, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 må de indenlandske udbydere ikke pålægge roamingkunderne i nogen medlemsstat tillægsudgifter ud over den indenlandske detailpris hverken for foretagne eller modtagne regulerede roamingopkald inden for rammerne af politikken om rimeligt forbrug. Denne bestemmelse gælder fra den 15. juni 2017, forudsat at den retsakt, der skal vedtages som konsekvens af forslaget om engrosroamingmarkedet, som der henvises til i forordningens artikel 19, stk. 2, er blevet gældende på denne dato.
- (2) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 531/2012 må de indenlandske udbydere pålægge tillægsudgifter ud over den indenlandske detailpris på brug af regulerede detailroamingtjenester i en overgangsperiode fra den 30. april 2016 indtil den dato, hvor den retsakt, der henvises til i forordningens artikel 19, stk. 2, bliver gældende.
- (3) Forordning (EU) nr. 531/2012 tillader de indenlandske udbydere at pålægge tillægsudgifter ud over den indenlandske detailpris på brug af regulerede detailroamingtjenester i en overgangsperiode ud over enhver begrænsning, der fastsættes i en politik om rimeligt brug.
- (4) Forordning (EU) nr. 531/2012 begrænser enhver tillægsudgift, der pålægges modtagelsen af regulerede roamingopkald til det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i hele Unionen.
- (5) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352 ⁽²⁾ fastsætter det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i hele Unionen, der skal gælde fra den 30. april 2016 på baggrund af dataværdier fra den 1. juli 2015.
- (6) Sammenslutningen af Europæiske tilsynsmyndigheder har forsynet Kommissionen med opdaterede oplysninger, der er indsamlet hos medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder vedrørende: i) De maksimale mobiltermineringstakster, som de har pålagt individuelle mobilnet i overensstemmelse med artikel 7 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽³⁾ (rammedirektivet) og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF ⁽⁴⁾ (adgangsdirektivet) på hvert enkelt engrosmarked for taleopkald og ii) det samlede antal abonnenter i medlemsstaterne.
- (7) Kommissionen har beregnet det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i EU i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 531/2012 ved at: i) gange den maksimale mobiltermineringstakst, der er tilladt i en given medlemsstat med det samlede antal abonnenter i denne medlemsstat, ii) lægge resultatet sammen for alle medlemsstater og iii) dividere det samlede resultat med det samlede antal abonnenter i alle medlemsstater på baggrund af dataværdierne fra den 1. juli 2016. For ikke-eurolandene er den relevante vekselkurs gennemsnittet for andet kvartal af 2016 fra Den Europæiske Centralbanks database.

⁽¹⁾ EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352 af 16. december 2015 om fastsættelse af et vægtet gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i EU (EUT L 331 af 17.12.2015, s. 7).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7).

- (8) Det er derfor nødvendigt at opdatere værdien af det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i Europa som anført i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352.
- (9) Gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352 bør derfor ophæves.
- (10) Kommissionen skal årligt revidere det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster i EU i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 531/2012.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Kommunikationsudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster fastsættes til 0,0108 EUR pr. minut.

Artikel 2

Gennemførelsesforordning (EU) 2015/2352 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2293**af 16. december 2016****om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 2658/87 blev der opstillet en varenomenklatur (i det følgende benævnt »den kombinerede nomenklatur«), som på en og samme tid skal opfylde behovene i forbindelse med den fælles toldtarif, statistikken over Unionens udenrigshandel og andre EU-politikker for import og eksport af varer.
- (2) Ved afgørelse (EU) 2016/1885 ⁽²⁾ indgik Rådet aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »aftalen«). I aftalen fastsættes toldnedsættelse for to varekategorier. Unionen og Kina har givet hinanden meddelelse om, at de interne procedurer, der er nødvendige for, at aftalen kan træde i kraft, er gennemført, og aftalen træder i kraft den 1. januar 2017.
- (3) Det er nødvendigt at gennemføre foranstaltningerne i afgørelse (EU) 2016/1885 i den fælles toldtarif. Bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 bør derfor ændres.
- (4) Ændringerne af tolsatserne bør finde anvendelse fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden. Nærværende forordning bør derfor træde i kraft snarest.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1885 af 18. oktober 2016 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 291 af 26.10.2016, s. 7).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Del II i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 ændres som følger:

1) I afsnit XII i kapitel 64 affattes linjen vedrørende KN-kode 6404 19 90 således:

»6404 19 90	— — — Andet fodtøj	16,9	pa«
-------------	--------------------	------	-----

2) I afsnit XVI i kapitel 84 affattes linjen vedrørende KN-kode 8415 10 90 således:

»8415 10 90	— — Split-system	2,5	—«.
-------------	------------------	-----	-----

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2294**af 16. december 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
	AR	76,7
0805 50 10	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandsvarer for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/2295

af 16. december 2016

om ændring af beslutning 2000/518/EF, 2002/2/EF, 2003/490/EF, 2003/821/EF, 2004/411/EF, 2008/393/EF, afgørelse 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU og gennemførelsesafgørelse 2012/484/EU og 2013/65/EU om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i visse lande, i henhold til artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF

(meddelt under nummer C(2016) 8353)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, særlig artikel 25, stk. 6,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I dom af 6. oktober 2015, sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner ⁽²⁾, fandt den Europæiske Unions Domstol, at Kommissionen ved vedtagelsen af artikel 3 beslutning 2000/520/EF ⁽³⁾ overskred de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, sammenholdt med chartret om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, og fastslog, at artikel 3 i beslutningen er ugyldig.
- (2) I artikel 3, stk. 1, første afsnit, i beslutning 2000/520/EF fastsatte Kommissionen restriktive betingelser for, hvornår nationale tilsynsmyndigheder kan beslutte at suspendere overførslen af oplysninger til en amerikansk virksomhed, der har gjort brug af selvcertificering, uanset Kommissionens konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.
- (3) I Schrems-dommen præciserede Domstolen, at de nationale tilsynsmyndigheder fortsat har beføjelse til at føre tilsyn med overførslen af personoplysninger til et tredjeland, der har været genstand for en kommissionsbeslutning om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, og at Kommissionen ikke har kompetence til at begrænse deres beføjelser i medfør af artikel 28 i direktiv 95/46/EF. I henhold til denne bestemmelse er de nævnte myndigheder således bl.a. tillagt beføjelser til at iværksætte undersøgelser, såsom beføjelsen til at tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage deres tilsynsopgaver, beføjelser til at gribe effektivt ind, såsom beføjelsen til midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling af oplysninger, eller beføjelse til at indbringe sager for retsinstanserne ⁽⁴⁾.
- (4) Domstolen bemærkede i Schrems-dommen, at medlemsstaterne og deres organer i medfør af artikel 25, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 95/46/EF skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde EU-institutionernes retsakter, da der i princippet gælder en formodning om, at disse retsakter er lovlige, og de afføder derfor retsvirkninger, så længe de ikke er blevet trukket tilbage, annulleret under et annullationssøgsmål eller erklæret ugyldige som følge af en præjudiciel forelæggelse eller en ulovlighedsindsigelse.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2000/520/EF af 26. juli 2000 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af safe harbor-principperne til beskyttelse af privatlivets fred og de dertil hørende hyppige spørgsmål fra det amerikanske handelsministerium (EFT L 215 af 25.8.2000, s. 7).

⁽⁴⁾ Schrems-dommen, præmis 40 ff., s. 101-103.

- (5) En kommissionsbeslutning om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF er følgelig bindende for alle organer i den medlemsstat, som den er rettet til, herunder deres uafhængige tilsynsmyndigheder, for så vidt som den bevirker, at der gives tilladelse til videregivelse af personoplysninger fra medlemsstaterne til det af beslutningen omfattede tredjeland ⁽¹⁾. Det følger heraf, at de nationale tilsynsmyndigheder ikke kan vedtage foranstaltninger, der er i strid med en sådan beslutning, såsom retsakter, ved hvilke det med bindende virkning tilsigtes at konstatere, at det i beslutningen omhandlede tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Som det præciseres i Schrems-dommen, er dette ikke til hinder for, at en national tilsynsmyndighed behandler henvendelser fra en person vedrørende niveauet for beskyttelse af personlige oplysninger i et tredjeland, der har været genstand for en kommissionsbeslutning om tilstrækkeligheden af beskyttelsen, og hvor den finder grundlag herfor at indbringe en sag for de nationale retter, således at disse, såfremt de deler myndighedens tvivl vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning, kan foretage en præjudiciel forelæggelse med henblik på en efterprøvelse af denne beslutnings gyldighed ⁽²⁾.
- (6) Kommissionens beslutninger 2000/518/EF ⁽³⁾, 2002/2/EF ⁽⁴⁾, 2003/490/EF ⁽⁵⁾, 2003/821/EF ⁽⁶⁾, 2004/411/EF ⁽⁷⁾ og 2008/393/EF ⁽⁸⁾, Kommissionens afgørelser 2010/146/EU ⁽⁹⁾, 2010/625/EU ⁽¹⁰⁾ og 2011/61/EU ⁽¹¹⁾, Kommissionens gennemførelsesafgørelser 2012/484/EU ⁽¹²⁾ og 2013/65/EU ⁽¹³⁾ som er beslutninger om tilstrækkeligheden af beskyttelsen, indeholder en lignende begrænsning af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser som den, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i beslutning 2000/520/EF, som Domstolen erklærede ugyldig.
- (7) Henset til Schrems-dommen og i henhold til traktatens artikel 266 skal bestemmelserne i disse beslutninger om begrænsning af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser derfor erstattes.
- (8) I Schrems-dommen præciserede Domstolen endvidere, at da det beskyttelsesniveau, som et tredjeland sikrer, kan ændre sig, påhviler det Kommissionen efter vedtagelse af en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF at undersøge med regelmæssige mellemrum, om konstateringen vedrørende det tilstrækkelige beskyttelsesniveau, som er sikret i det pågældende tredjeland, stadig er faktisk og retligt begrundet ⁽¹⁴⁾. Henset til Domstolens bemærkninger i dommen for så vidt angår offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, skal der ligeledes føres tilsyn med de regler og den praksis, der gælder for en sådan adgang.
- (9) For de lande, for hvilke der er truffet en beslutning om, hvorvidt beskyttelsesniveauet er tilstrækkeligt, vil Kommissionen derfor løbende overvåge udviklingen såvel i lovgivningen som i praksis, idet den kan få indvirkning på sådanne beslutninger, herunder vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger.
- (10) For at fremme et effektivt tilsyn med virkningen af de gældende beslutninger om tilstrækkeligheden af beskyttelsen, bør medlemslandene underrette Kommissionen om relevante foranstaltninger, der træffes af de nationale tilsynsmyndigheder.

⁽¹⁾ Schrems-dommen, præmis 51, 52 og 62.

⁽²⁾ Schrems-dommen, præmis 52, 62 og 65.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2000/518/EF af 26. juli 2000 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 45/46/EF vedrørende tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Schweiz (EUT L 215 af 25.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2002/2/EF af 20. december 2001 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse af personoplysninger, der opnås ved hjælp af Canadas lov om beskyttelse af personoplysninger og elektroniske dokumenter (Canadian Personal Information Protection and Electronic Documents Act) (EFT L 2 af 4.1.2002, s. 13).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning 2003/490/EF af 30. juni 2003 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Argentina (EUT L 168 af 5.7.2003, s. 19).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2003/821/EF af 21. november 2003 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Guernsey (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 27).

⁽⁷⁾ Kommissionens beslutning 2004/411/EF af 28. april 2004 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Isle of Man (EUT L 151 af 30.4.2004, s. 48).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning 2008/393/EF af 8. maj 2008 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger på Jersey i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT L 138 af 28.5.2008, s. 21).

⁽⁹⁾ Kommissionens afgørelse 2010/146/EU af 5. marts 2010 om tilstrækkeligheden af det beskyttelsesniveau, der sikres ved den færøske lov om behandling af personoplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT L 58 af 9.3.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens afgørelse 2010/625/EU af 19. oktober 2010 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Andorra i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT L 277 af 21.10.2010, s. 27).

⁽¹¹⁾ Kommissionens afgørelse 2011/61/EU af 31. januar 2011 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om, hvorvidt staten Israel yder en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger (EUT L 27 af 1.2.2011, s. 39).

⁽¹²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/484/EU af 21. august 2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om, hvorvidt Den Østlige Republik Uruguay yder en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger (EUT L 227 af 23.8.2012, s. 11).

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/65/EU af 19. december 2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om, hvorvidt New Zealand yder tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger (EUT L 28 af 30.1.2013, s. 12).

⁽¹⁴⁾ Schrems-dommen, præmis 76. En sådan undersøgelse skal under alle omstændigheder foretages, når Kommissionen modtager oplysninger, der giver anledning til begrundet tvivl i denne henseende.

- (11) Ved denne afgørelse er der taget hensyn til den udtalelse, som den ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF nedsatte gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger har afgivet.
- (12) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der blev nedsat ved artikel 31, stk. 1, i direktiv 95/46/EF.
- (13) Beslutning 2000/518/EF, 2002/2/EF, 2003/490/EF, 2003/821/EF, 2004/411/EF og 2008/393/EF, afgørelse 2010/146/EU, 2010/625/EU og 2011/61/EU, og gennemførelsesafgørelse 2012/484/EU og 2013/65/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2000/518/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Schweiz for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.»

- 2) Følgende artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i den schweiziske retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Schweiz fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Schweiz, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at de schweiziske myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente schweiziske myndighed herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 2

I beslutning 2002/2/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til en modtager i Canada, hvis aktiviteter er omfattet af Canadas lov om beskyttelse af personoplysninger og elektroniske dokumenter, for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.»

2) Følgende artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i den canadiske retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Canada fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Canada, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter gensidigt hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at de canadiske myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er omfattet af stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente canadiske myndighed herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 3

I beslutning 2003/490/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Argentina for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.»

2) Følgende artikel 3a indsættes:

»Artikel 3 a

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i den argentinske retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Argentina fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Argentina, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at de argentinske myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente argentinske myndighed herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 4

I beslutning 2003/821/EF affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Bailiwick of Guernsey for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Guernseys retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Guernsey fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Guernsey, ikke sikrer en sådan overholdelse.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Guernseys myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.

4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i Guernsey herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 5

I beslutning 2004/411/EF affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Isle of Man for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Isle of Mans retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Isle of Man fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Isle of Man, ikke sikrer en sådan overholdelse.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Isle of Mans myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.

4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i Isle of Man herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 6

I beslutning 2008/393/EF affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Jersey for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Jerseys retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Jersey fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne på Jersey, ikke sikrer en sådan overholdelse.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Jerseys myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.

4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed på Jersey herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne beslutning eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 7

I afgørelse 2010/146/EU affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til en modtager på Færøerne, hvis aktiviteter er omfattet af den færøske lov om behandling af personoplysninger, for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Færøernes retsorden, der kan påvirke denne afgørelses virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Færøerne fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne på Færøerne, ikke sikrer en sådan overholdelse.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Færøernes myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.

4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed på Færøerne herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne afgørelse eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 8

I afgørelse 2010/625/EU affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Andorra for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Andorras retsorden, der kan påvirke denne afgørelses virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Andorra fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Andorra, ikke sikrer en sådan overholdelse.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Andorras myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.

4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i Andorra herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne afgørelse eller begrænse dens rækkevidde.»

Artikel 9

I afgørelse 2011/61/EU affattes artikel 3 og 4 således:

»Artikel 3

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Israel for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Israels retsorden, der kan påvirke denne afgørelses virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Staten Israel fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Israel, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Israels myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i Israel herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne afgørelse eller begrænse dens rækkevidde.«

Artikel 10

I gennemførelsesafgørelse 2012/484/EU affattes artikel 2 og 3 således:

»Artikel 2

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til Den Østlige Republik Uruguay for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 3

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i Den Østlige Republik Uruguays retsorden, der kan påvirke denne beslutnings virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om Den Østlige Republik Uruguay fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i Den Østlige Republik Uruguay, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at Uruguays myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i Uruguay herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne afgørelse eller begrænse dens rækkevidde.«

Artikel 11

I gennemførelsesafgørelse 2013/65/EU affattes artikel 2 og 3 således:

»Artikel 2

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller et definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til New Zealand for at beskytte personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger, underretter den berørte medlemsstat uden ugrundet ophold Kommissionen, der videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Artikel 3

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med ændringer i New Zealands retsorden, der kan påvirke denne afgørelses virkning, herunder tiltag vedrørende offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, med henblik på at vurdere, om New Zealand fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de organer, som er ansvarlige for overholdelsen af beskyttelsesnormerne i New Zealand, ikke sikrer en sådan overholdelse.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor der er tegn på, at New Zealands myndigheder med ansvar for den nationale sikkerhed, retshåndhævelse eller andre offentlige interesser griber ind i den enkeltes ret til beskyttelse af sine personoplysninger ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og/eller hvor der tilsyneladende ikke er en effektiv retsbeskyttelse mod sådanne indgreb.
4. Når der er grundlag for at antage, at der ikke længere er sikkerhed for et passende beskyttelsesniveau, herunder i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i New Zealand herom og forelægger om nødvendigt et udkast til foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med henblik på at ophæve eller suspendere denne afgørelse eller begrænse dens rækkevidde.«

Artikel 12

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne
Věra JOUROVÁ
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/2296**af 16. december 2016****om oprettelse af en uafhængig ekspertgruppe, der udpeges som præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Arbejdet i præstationsvurderingsorganet for det fælles europæiske luftrum bidrager positivt til at forbedre det fælles europæiske lufttrafikstyringsnet, navnlig ved at organet forsyner Kommissionen med upartiske evidensbaserede henstillinger vedrørende luftfartstjenesternes og netfunktionernes præstation på EU-plan og lokalt plan. Den bistand, som præstationsvurderingsorganet yder, er uundværlig i gennemførelsen af Kommissionens luftfartsstrategi ⁽²⁾ og mere specifikt i indsatsen for at nå målet om et fælles europæisk luftrum; vigtige drivkræfter i denne indsats er den præstationsordning, der er oprettet i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 ⁽³⁾, herunder den nødvendige videreudvikling heraf i lyset af de hidtil høstede erfaringer, og den afgiftsordning, der er oprettet i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 391/2013 ⁽⁴⁾, og som er tæt forbundet med præstationsordningen.
- (2) Perioden for udpegningen af det nuværende præstationsvurderingsorgan udløber i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/672/EU ⁽⁵⁾ den 31. december 2016. Kommissionen bør udpege et nyt præstationsvurderingsorgan, der kan bistå Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder efter denne dato. Udpegningen bør gælde for perioden fra den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2024, så perioden bliver tilstrækkelig lang, og der dermed sikres kontinuitet og stabilitet, samtidig med at udpegningen sker for et fast tidsrum, som falder sammen med referenceperioderne, således som fastsat artikel 3, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 309/2013.
- (3) I betragtning af, at ovennævnte periode strækker sig fra den anden til den tredje referenceperiode, bør enhver fornyelse af medlemskabet af præstationsvurderingsorganet sikre en glat overgang og kontinuitet for så vidt angår den erfaring og viden, der er til rådighed.
- (4) For at styrke præstationsvurderingsorganets upartiskhed bør der oprettes en uafhængig ekspertgruppe til at støtte gennemførelsen af præstationsordningen, og denne ekspertgruppe bør udpeges som præstationsvurderingsorgan.
- (5) Artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004 indeholder en generel beskrivelse af præstationsvurderingsorganets rolle i forbindelse med præstationsordningen. Artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 indeholder yderligere ikke-udtømmende oplysninger om organets opgaver og aktiviteter. Artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 598/2014 ⁽⁶⁾ pålægger ligeledes organet visse opgaver. For at sikre klarhed og fuldkommenhed bør alle præstationsvurderingsorganets opgaver i overensstemmelse med disse

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En luftfartsstrategi for Europa, COM(2015) 598 final.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 af 3. maj 2013 om oprettelse af en præstationsordning for luftfartstjenester og netfunktioner (EUT L 128 af 9.5.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 391/2013 af 3. maj 2013 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester (EUT L 128 af 9.5.2013, s. 31).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/672/EU af 24. september 2014 om en forlængelse af den periode, som præstationsvurderingsorganet for det fælles europæiske luftrum udpeges for (EUT L 281 af 25.9.2014, s. 5).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 598/2014 af 16. april 2014 om fastsættelse af bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Unionens lufthavne inden for en afbalanceret strategi og om ophævelse af direktiv 2002/30/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 65).

bestemmelser nu opføres samlet. Præstationsvurderingsorganet bør bistå Kommissionen med råd, ekspertise og andre ydelser. Dette bør ske i koordination med de nationale tilsynsmyndigheder. Præstationsvurderingsorganet bør også bistå de nationale tilsynsmyndigheder, såfremt de anmoder herom.

- (6) For at sikre, at præstationsvurderingsorganet fungerer effektivt og virkningsfuldt, bør det støttes af et sekretariat, som varetages af Kommissionen.
- (7) Medlemmerne af præstationsvurderingsorganet bør være højt kvalificerede specialister med relevante kompetencer inden for de centrale præstationsområder. Bortset fra formanden bør medlemmerne udvælges ved hjælp af en indkaldelse af ansøgninger og en udvælgelsesprocedure, der overholder principperne om objektivitet, lige muligheder og gennemsigtighed, og som gør det muligt at påpege faktiske eller potentielle interessekonflikter; medlemmerne bør endvidere udnævnes personligt. I betragtning af formandens særlige opgaver og ansvar, bør vedkommende udnævnes af Kommission i overensstemmelse med dennes interne administrative ordninger, idet de nævnte principper overholdes, og det sikres, at potentielle interessekonflikter påpeges.
- (8) I lyset af deres kvalifikationer og ekspertise og kravene om upartiskhed og fravær af interessekonflikter, det faktum, at de udnævnes personligt, og vigtigheden af deres arbejde bør de menige medlemmer ud over refusion af udgifter modtage et vederlag, der står i et rimeligt forhold til deres opgaver. Formanden bør modtage et vederlag, og vedkommendes rejse- og opholdsudgifter bør refunderes af Kommissionen i overensstemmelse med dennes interne administrative ordninger.
- (9) Derfor er det også passende, at præstationsvurderingsorganets aktiviteter og de omkostninger, der er forbundet med den administrative og tekniske støtte, finansieres over Unionens budget.
- (10) For at kunne udføre sit arbejde skal præstationsvurderingsorganet have adgang til de i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 nævnte præstationsdata, som Eurocontrol råder over. Derfor bør Kommissionen aftale en passende ordning med Eurocontrol, der sikrer præstationsvurderingsorganet adgang til disse data, herunder indsamling, validering, forudgående analyse og tilrådighedsstillelse af dataene. Denne ordning skal anerkende den paneuropæiske dimension af præstationsvurdering i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2015/2394 ⁽¹⁾.
- (11) For at sikre, at præstationsvurderingsorganet fungerer tilfredsstillende, bør der opstilles passende regler for organets forretningsorden og dets rapportering til Kommissionen. Der bør ligeledes fastsættes regler om offentliggørelse af oplysninger.
- (12) Personoplysninger bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (13) Denne afgørelse bør ikke længere finde anvendelse, efter at perioden for udpegningen af præstationsvurderingsorganet som omhandlet i afgørelsen er udløbet.
- (14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum, der er nedsat i medfør af artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 549/2004 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Udpegning af præstationsvurderingsorganet

1. Der oprettes herved en uafhængig ekspertgruppe for luftfartstjenesters og netfunktioners præstation i det fælles europæiske luftrum for perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2024.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/2394 af 8. december 2015 om den holdning, der skal indtages af medlemsstaterne på vegne af Den Europæiske Union vedrørende de beslutninger, der skal træffes af Eurocontrols Permanente Kommission om Eurocontrols roller og opgaver og om centraliserede tjenester (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 136).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

2. Den i stk. 1 nævnte ekspertgruppe udpeges som præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum for perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2024.

Artikel 2

Opgaver

Præstationsvurderingsorganet har til opgave at:

- a) bistå Kommissionen med at gennemføre præstationsordningen, navnlig for så vidt angår aktiviteterne i artikel 3, stk. 3, og stk. 6, litra a), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013
- b) forelægge ad hoc-oplysninger eller rapporter om præstationsrelaterede spørgsmål på Kommissionens anmodning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013
- c) bistå Kommissionen på dennes anmodning med at fastlægge vilkårene for adgang til præstationsrelaterede oplysninger som omhandlet i artikel 21 og 22 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013
- d) bistå de nationale tilsynsmyndigheder på disses anmodning i gennemførelsen af præstationsordningen ved at give et uafhængigt syn på præstationsproblemer og fastlægge vejledende værdier for opstilling af mål i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra b) og c), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013
- e) bistå de kompetente myndigheder på disses anmodning med at vurdere støjsituationen i lufthavne, som de er ansvarlige for, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 598/2014.

Artikel 3

Rådgivende rolle

1. Kommissionen kan høre præstationsvurderingsorganet om ethvert spørgsmål, der vedrører luftfartstjenesters og netfunktioners præstation i det fælles europæiske luftrum.
2. Præstationsvurderingsorganet kan på eget initiativ aflægge rapport og rette henstillinger til Kommissionen med henblik på at forbedre præstationsordningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013.

Artikel 4

Præstationsvurderingsorganets sammensætning samt udnævnelse af dets medlemmer og formand

1. Præstationsvurderingsorganet består af ni medlemmer, herunder en formand.
2. Bortset fra formanden udnævnes de enkelte medlemmer personligt efter en udvælgelse baseret på en indkaldelse af ansøgninger.
3. Bortset fra formanden udnævnes medlemmerne på Kommissionens vegne af generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Transport og Mobilitet blandt de specialister med den relevante erfaring, der har svaret på indkaldelsen af ansøgninger, efter at medlemsstaterne er blevet hørt om de planlagte udnævnelser. Kriterierne for udvælgelse og udnævnelse bør omfatte de kriterier, der er opstillet i bilaget.

4. I overensstemmelse med Kommissionens administrative ordninger og efter at have hørt medlemsstaterne udnævner generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Transport og Mobilitet på Kommissionens vegne en specialist med passende erfaring som formand for præstationsvurderingsorganet. Formanden fungerer som repræsentant for præstationsvurderingsorganet og leder dets møder.
5. Formandens og de øvrige medlemmers mandatperiode er på to år og kan fornyes to gange. Der kan ikke udskiftes mere end to tredjedele af medlemmerne på samme tid.
6. Et medlem, der ikke længere er i stand til at bidrage effektivt til præstationsvurderingsorganets drøftelser, som træder tilbage, eller som ikke overholder betingelserne i artikel 5 og 6, kan erstattes i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4, alt efter omstændighederne, for resten af det pågældende medlems mandatperiode.
7. Generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Transport og Mobilitet kan på Kommissionens vegne opstille en reserveliste over passende kandidater, der kan bruges, når der skal udnævnes afløsere for medlemmer bortset fra formanden. Kommissionen skal bede ansøgerne om samtykke, inden deres navne opføres på reservelisten.
8. Navnene på de personer, der er udnævnt som medlemmer af præstationsvurderingsorganet, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
9. Personoplysninger indsamles, behandles og offentliggøres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 5

Principper vedrørende medlemsskab

1. Præstationsvurderingsorganet og dets medlemmer skal, når de udfører deres opgaver i medfør af denne afgørelse, være upartiske og handle uafhængigt af enhver indflydelse udefra og i offentlighedens interesse. Medlemmerne skal underskrive en erklæring herom, hvori de forpligter sig til at varetage deres hverv i præstationsvurderingsorganet i overensstemmelse med dette princip.
2. Medlemmer kan ikke delegere deres ansvarsopgaver til andre personer.
3. Personer, der ansøger om at blive medlem af præstationsvurderingsorganet, skal oplyse om ethvert forhold, der vil kunne føre til en interessekonflikt, ved at indgive en interesseerklæring som omhandlet i den indkaldelse af ansøgninger, der henvises til i artikel 4, stk. 2. Den person, der skal udnævnes som formand, skal også oplyse om sådanne forhold i god tid inden udnævnelsen. I interesseerklæringen skal alle disse personer som minimum oplyse om eventuelle relevante erhvervsmæssige og økonomiske interesser og situationer, hvor deres interesser kan påvirke eller med rimelighed kan anses for at påvirke deres evne til at handle upartisk og i offentlighedens interesse som medlem af præstationsvurderingsorganet.
4. I vurderingen af, om der kan være tale om en interessekonflikt, bør der tages hensyn til en række faktorer, herunder karakteren, typen og vigtigheden af den pågældende persons interesse, samt i hvilken grad denne interesse med rimelighed kan forventes at have indflydelse på personens rådgivning og den generelle beslutningsproces i præstationsvurderingsorganet. En interesse skal anses for at være ubetydelig eller minimal, hvis det er usandsynligt, at den vil påvirke eller med rimelighed kan anses for at påvirke personens evne til at handle upartisk og i offentlighedens interesse, når vedkommende rådgiver Kommissionen.
5. Kommissionen skal offentliggøre de udnævnte medlemmers interesseerklæringsformularer på et særligt websted. Der skal træffes tekniske foranstaltninger til at angive over for søgemaskiner, at interesseerklæringsformularer ikke bør vises i deres søgeresultater.
6. Medlemmerne er underlagt tavshedspligt og Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af Unionens klassificerede informationer som fastsat i Kommissionens afgørelser (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ og (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

7. Medlemmerne underskriver en fortrolighedserklæring i begyndelsen af hver mandatperiode.

Artikel 6

Arbejdsmetode

1. Forudsat at generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Mobilitet og Transport giver forhåndsgodkendelse hertil på Kommissionens vegne, navnlig hvad angår finansieringen af præstationsvurderingsorganet, vedtager præstationsvurderingsorganet følgende dokumenter:

- a) sit årlige arbejdsprogram og årsrapporten
- b) sin forretningsorden
- c) de nærmere bestemmelser for samarbejdet med de nationale tilsynsmyndigheder
- d) samarbejdsordningerne med luftfartstjenesteudbydere, lufthavnsoperatører, lufthavnskoordinatorerne og luftfartselskaberne som omhandlet i artikel 3, stk. 8, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013
- e) en dataforvaltningsplan

2. Præstationsvurderingsorganet vedtager sine rapporter og henstillinger og dokumenterne som omhandlet i stk. 1, ved simpelt flertal.

3. Med henblik på at undersøge specifikke spørgsmål, der er relevante for dets arbejde, kan præstationsvurderingsorganet oprette undergrupper blandt medlemmerne på grundlag af mandater, som det fastlægger i samråd med generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Mobilitet og Transport, der handler Kommissionens vegne. Sådanne undergrupper opløses, når deres mandat er opfyldt.

4. Præstationsvurderingsorganet og dets undergrupper afholder møder i Kommissionens lokaler. I ekstraordinære tilfælde kan møderne afholdes andetsteds.

5. Det er obligatorisk for medlemmerne af præstationsvurderingsorganet at deltage i de møder, der afholdes i organet og undergrupperne. I tilfælde af fravær skal der forelægges en begrundelse for formanden og sekretariatet.

6. Med støtte fra sekretariatet skal præstationsvurderingsorganet sikre, at dets arbejdsmetode afspejler de nyeste videnskabelige standarder.

Artikel 7

Administrativ og teknisk bistand

1. Kommissionen yder den nødvendige administrative og tekniske bistand til præstationsvurderingsorganet og varetager blandt andet sekretariatsfunktionerne for organet og dets undergrupper, således at det kan fungere effektivt og virkningsfuldt. Sekretariatet indkalder til plenarmøderne i præstationsvurderingsorganet og yder støtte hertil, og det indkalder til møderne i undergrupperne.

Den administrative og tekniske bistand ydes på omkostningseffektiv vis og på en måde, der sikrer præstationsvurderingsorganet funktionel og teknisk uafhængighed i udførelsen af dets opgaver.

2. I tilfælde, hvor Eurocontrol er udpeget som den relevante dataudbyder, fastlægger Kommissionen en passende ordning med Eurocontrol med henblik på indsamling, validering, forudgående analyse og tilrådighedsstillelse af de pågældende data og på at sikre præstationsvurderingsorganet kontinuerlig adgang til de præstationsrelaterede data, jf. artikel 21 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013, som Eurocontrol råder over.

*Artikel 8***Rapportering og gennemsigtighed**

1. Under udførelsen af de opgaver, som det er pålagt i henhold til artikel 2, udarbejder præstationsvurderingsorganet rapporter og henstillinger til Kommissionen.
2. Præstationsvurderingsorganet skal give de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at kontrollere faktuelle oplysninger vedrørende vurderingen og overvågningen af præstationsplanerne, før det udsender sine rapporter.
3. Kommissionen offentliggør alle præstationsvurderingsorganets rapporter og henstillinger på et særligt websted.
4. En sådan offentliggørelse må ikke finde sted i tilfælde, hvor offentliggørelse af en rapport eller en henstilling eller dele heraf ville undergrave beskyttelsen af offentlige eller private interesser, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.
5. Præstationsvurderingsorganet vedtager en årsrapport om sit arbejde, herunder om samarbejdet med Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur og samarbejdsordningerne med luftfartstjenesteudbydere, lufthavnsoperatører, lufthavnskoordinatører og luftfartsselskaberne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 7 og 8, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013, samt ordningen med Eurocontrol vedrørende adgang til de præstationsrelaterede data, jf. artikel 7, stk. 2.
6. Kommissionen overvåger, hvordan præstationsvurderingsorganet fungerer, og informerer jævnligt medlemsstaterne om fremskridtene i dets arbejde.

*Artikel 9***Godtgørelser, udgifter og vederlag**

1. Medlemmerne af præstationsvurderingsorganet bortset fra formanden er berettiget til en særlig godtgørelse på maksimalt 600 EUR i form af daglige enhedsomkostninger for hver hele arbejdsdag. Den samlede godtgørelse beregnes og rundes op til det beløb, der svarer til nærmeste halve arbejdsdag. Betalingen sker i euro.
2. Reise- og opholdsudgifter for medlemmerne bortset fra formanden refunderes af Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse C(2007) 5858 ⁽²⁾. Disse udgifter refunderes inden for rammerne af de disponible midler, der afsættes til formålet som led i den årlige procedure for tildeling af ressourcer.
3. Præstationsvurderingsorganets formand modtager et vederlag, og vedkommendes rejse- og opholdsudgifter refunderes af Kommissionen i overensstemmelse med dennes administrative ordninger.

*Artikel 10***Finansiering**

Omkostningerne i forbindelse med de aktiviteter, der er nødvendige for at udføre opgaverne i artikel 2, herunder de omkostninger, der svarer til godtgørelser og refusion af udgifter for medlemmerne af præstationsvurderingsorganet, jf. artikel 9, samt udgifterne til administrativ og teknisk støtte, jf. artikel 7, finansieres over Unionens budget. De

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse C(2007) 5858 af 5. december 2007 om en ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter.

omkostninger, der svarer til godtgørelser og refusion af udgifter, jf. artikel 9, stk. 1 og 2, finansieres i overensstemmelse med artikel 204 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og artikel 287 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾.

Artikel 11

Ophævelse

Gennemførelsesafgørelse 2014/672/EU ophæves.

Artikel 12

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2024.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

BILAG

Kriterier for udvælgelse og udpegning af medlemmerne af præstationsvurderingsorganet

Kriterierne for udvælgelse og udpegning af medlemmerne af præstationsvurderingsorganet omfatter følgende:

- a) dokumenteret og relevant ekspertise, kompetence og faglig erfaring på højt niveau inden for områder, der er relevante for de centrale præstationsområder
 - b) afbalanceret repræsentation af kompetencer og ekspertise inden for alle centrale præstationsområder og afbalanceret sammensætning med hensyn til køn og geografisk oprindelse
 - c) afbalanceret repræsentation af viden inden for, men ikke begrænset til, følgende områder:
 - EU's politik og gældende lovgivning på luftfartsområdet
 - forvaltning af luftfartsselskaber og/eller lufthavne
 - behov i forbindelse med militærmissioner og forvaltning af militæroperationer
 - luftfartøkonomiske spørgsmål, forvaltning af SESAR-implementeringen og EU-finansieringsordninger
 - benchmarking, cost-benefit-analyseteknikker og finansiel planlægning
 - indbyrdes afhængigheder mellem omkostninger og de øvrige præstationsområder såvel som mellem civile og militære behov
 - kortlægning af sikkerhedsrisici og sikkerhedspræstationsmåling
 - emissionshandelssystemet (ETS) og måling af miljøpræstationer (med hensyn til luftfartens miljøpåvirkninger, brændstofeffektivitet, CO₂-og støjemissioner mm.)
 - virkningerne af interaktioner med luftrum, der grænser op til det fælles europæiske luftrum, herunder hotspots og lufttrafikregulering
 - d) evne til at analysere og vurdere indbyrdes afhængigheder og interaktioner mellem præstationsområderne og at fastlægge fremtidige præstationsmål på grundlag af de planlagte driftsmæssige og teknologiske forbedringer
 - e) sprogfærdigheder, der tillader ansøgeren at deltage fuldt ud og effektivt i præstationsvurderingsorganets arbejde
 - f) uafhængighed og fravær af interessekonflikter.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/2297**af 16. december 2016****om ændring af beslutning 2001/497/EF og afgørelse 2010/87/EU om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til tredjelande og registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF***(meddelt under nummer C(2016) 8471)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, og

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin dom af 6. oktober 2015 i sag C-362/14 Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner ⁽²⁾ fandt Den Europæiske Unions Domstol, at ved at vedtage artikel 3 i beslutning 2000/520/EF ⁽³⁾ har Kommissionen overskredet den kompetence, som den er blevet tillagt i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og EU-Domstolen erklærede artikel 3 i førnævnte beslutning ugyldig.
- (2) Under de begrænsende betingelser i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i beslutning 2000/520/EF er det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at suspendere overførslen af oplysninger til et selvcertificeret foretagende i USA, uanset om Kommissionen har konstateret et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.
- (3) I Schrems-dommen præciserede Domstolen, at de nationale tilsynsmyndigheder fortsat har kompetence til at overvåge videregivelsen af personoplysninger til et tredjeland, som har været genstand for en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, og at Kommissionen ikke har kompetence til at begrænse deres beføjelser i medfør af artikel 28 i direktiv 95/46/EF. I henhold til denne artikel besidder myndighederne navnlig beføjelser til at iværksætte undersøgelser, såsom beføjelsen til at indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage deres tilsynsopgaver, beføjelser til at gribe effektivt ind, såsom beføjelsen til midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling af oplysninger, eller beføjelsen til at indbringe sager for retsinstanserne ⁽⁴⁾.
- (4) I samme dom bemærkede Domstolen endvidere, at medlemsstaterne og deres organer i medfør af artikel 25, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 95/46/EF skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde EU-institutionernes retsakter, da der i princippet gælder en formodning om, at disse retsakter er lovlige, og de afføder derfor retsvirkninger, så længe de ikke er blevet trukket tilbage, annulleret under et annulationssøgsmål eller erklæret ugyldige som følge af en præjudiciel forelæggelse eller en ulovlighedsindsigelse.
- (5) En kommissionsafgørelse truffet i henhold til artikel 26, stk. 4, i direktiv 95/46/EF er med de fornødne ændringer bindende for alle organer i de medlemsstater, som den er rettet til, herunder deres uafhængige tilsynsmyndigheder, for så vidt som dens virkning er at anerkende, at videregivelser på grundlag af de standardkontraktbestemmelser, som omhandles i førnævnte artikel, frembyder tilstrækkelige garantier som krævet direktivets artikel 26, stk. 2. Dette forhindrer ikke en national tilsynsmyndighed i at udøve sine beføjelser til at overvåge videregivelser af oplysninger, herunder beføjelsen til at suspendere eller forbyde en videregivelse af personoplysninger, hvis den finder, at videregivelsen udføres i strid med EU's databeskyttelsesregler eller de nationale databeskyttelsesregler, for eksempel hvis dataimportøren ikke overholder standardkontraktbestemmelserne.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2000/520/EF af 26. juli 2000 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af safe harbor-principperne til beskyttelse af privatlivets fred og de dertil hørende hyppige spørgsmål fra det amerikanske handelsministerium (EFT L 215 af 25.8.2000, s. 7).⁽⁴⁾ Schrems, præmis 40 ff., s. 101-103.

- (6) Kommissionens beslutning 2001/497/EF ⁽¹⁾ og Kommissionens afgørelse 2010/87/EU ⁽²⁾ indeholder en begrænsning af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser, der kan sammenlignes med artikel 3, stk. 1, første afsnit, i beslutning 2000/520/EF, som Domstolen har fundet ugyldig.
- (7) I betragtning af Schrems-dommen og i henhold til traktatens artikel 266 bør bestemmelserne i førnævnte beslutninger og afgørelse, hvori de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser begrænses, ændres.
- (8) For at sikre en effektiv overvågning af, hvordan beslutningerne og afgørelsen fungerer i forbindelse med de gældende standardkontraktbestemmelser, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om relevante foranstaltninger truffet af de nationale tilsynsmyndigheder.
- (9) Gruppen vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, har afgivet en udtalelse, som er taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne afgørelse.
- (10) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 31, stk. 1, i direktiv 95/46/EF.
- (11) Beslutning 2001/497/EF og afgørelse 2010/87/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 4 i beslutning 2001/497/EF affattes således:

»Artikel 4

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller definitivt forbud mod overførsel af oplysninger til tredjelande med det formål at beskytte personer i forbindelse med behandlingen af deres personoplysninger, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.«

Artikel 2

Artikel 4 i afgørelse 2010/87/EU affattes således:

»Artikel 4

Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udøver deres beføjelser i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 95/46/EF, og dette fører til suspension eller definitivt forbud mod videregivelse af oplysninger til tredjelande med det formål at beskytte personer i forbindelse med behandlingen af deres personoplysninger, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.«

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2016.

På Kommissionens vegne
Věra JOUROVÁ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2001/497/EF af 15. juni 2001 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til direktiv 95/46/EF (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 19).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2010/87/EU af 5. februar 2010 om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (EUT L 39 af 12.2.2010, s. 5).

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/2298

af 2. november 2016

om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2016/31)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, samt artikel 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med indførelsen af en fælles pengepolitik kræves der en definition af de værktøjer, instrumenter og procedurer, som skal anvendes af Eurosystemet, bestående af Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), for at sikre, at denne politik gennemføres på en ensartet måde i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
- (2) I forbindelse med de pengepolitiske operationer kan Eurosystemet udføre auktioner til enten fast eller variabel rente. Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ bør ændres for at indarbejde visse nødvendige tekniske og redaktionelle præciseringer med hensyn til de operationelle trin i auktionerne.
- (3) Eurosystemet er af den opfattelse, at det er nødvendigt at ændre belånbarkriterierne og at tilpasse de risikokontrolforanstaltninger, der gælder for usikrede seniorgældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller enheder, med hvilke de har snævre forbindelser inden for dets rammer for sikkerhedsstillelse, for at tage højde for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾ i medlemsstaterne.
- (4) Eurosystemet har udviklet en fælles ramme for aktiver, der kan anvendes som sikkerhed, således at alle Eurosystemets kreditoperationer udføres på en harmoniseret måde med gennemførelsen af retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) i alle medlemsstater, der har euroen som valuta. Styrelsesrådet er af den opfattelse, at det er nødvendigt at indføre visse ændringer til Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse for at inkludere kuponstrukturer med potentielt negative pengestrømme for omsættelige aktiver.
- (5) Eurosystemet kræver, at der indberettes omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af aktiver, der genererer pengestrømme og er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed-typen. De relevante parter indberetter data på lånniveau til et datalager for data på lånniveau, som Eurosystemet har godkendt. Det er nødvendigt at præcisere Eurosystemets kriterier for godkendelse af datalagre for data på lånniveau samt den faktiske godkendelsesprocedure af hensyn til gennemsigthed.
- (6) Med det formål at sikre, at den sikkerhed, der stilles i Eurosystemet, er tilstrækkelig, bør belånbarkriterierne for gældsfordringer, og navnlig kriteriet for begrænsninger i forbindelse med realisering, ændres. De nationale centralbanker bør træffe specifikke foranstaltninger til udelukkelse eller betydelig mindskelse af modregningsrisici ved accept af gældsfordringer som sikkerhed. Gældsfordringer med oprindelse før 1. januar 2018, som ikke er underlagt disse foranstaltninger, kan mobiliseres som sikkerhed indtil 31. december 2019, såfremt alle andre belånbarkriterier er opfyldt.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (7) For at beskytte Eurosystemet mod risikoen for finansielle tab i tilfælde af en modparts misligholdelse bør belånbare aktiver, der mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, være omfattet af de risikokontrolforanstaltninger, der er fastsat i fjerde del, afsnit VI, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). I forlængelse af den regelmæssige gennemgang af Eurosystemets ramme for risikokontrol mener Styrelsesrådet, at der bør foretages en række tilpasninger.
- (8) Belånbare aktiver skal opfylde Eurosystemets krav til kreditkvalitet, som er nærmere angivet i Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF). Disse rammer fastsætter de procedurer, regler og teknikker, der skal sikre, at Eurosystemets krav til høje kreditstandarder for belånbare aktiver opretholdes. En gennemgang af reglerne i Eurosystemets rammer for kreditvurdering har vist, at der bør foretages specifikke ændringer, navnlig for så vidt angår de almindelige godkendelseskriterier for eksterne kreditvurderingsbureauer (ECAI'er) og yderligere operationelle krav til eksterne kreditvurderingsbureauer henset til særligt dækkede obligationer.
- (9) Det er nødvendigt at foretage en række mindre tekniske ændringer af hensyn til klarhed, f.eks. i terminologien for særligt dækkede obligationer.
- (10) Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer

Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1) Artikel 2 affattes som følger:

a) Punkt 12) erstattes af følgende:

»12) »særligt dækkede obligationer« (covered bonds): et gældsinstrument, der har en dobbelt regresret (dual recourse) a) direkte eller indirekte mod et kreditinstitut, og b) mod en dynamisk sikkerhedspulje af underliggende aktiver, og for hvilke der ikke sker en trancheopdeling af risiko«.

b) Følgende punkt 46a) indsættes:

»46a) »investeringselskab« (investment firm): et investeringselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

c) Punkt 48 erstattes af følgende:

»48) »særligt dækkede obligationer af jumbo-typen« (jumbo covered bonds): særligt dækkede obligationer med en udstedelsesværdi på mindst 1 mia. EUR, for hvilke mindst tre market makers løbende stiller købs- og salgspriser«.

d) Punkt 71) erstattes af følgende:

»71) »andre særligt dækkede obligationer« (other covered bonds): strukturerede særligt dækkede obligationer eller multi cédulas«.

e) Punkt 74) erstattes af følgende:

»74) »offentlig kreditvurdering« (public credit rating): en kreditvurdering, som er a) udstedt eller godkendt af et kreditvurderingsbureau, der er registreret i EU, og som er godkendt som et eksternt kreditvurderingsbureau af Eurosystemet, og b) offentliggjort eller distribueret pr. abonnement«.

f) Punkt 88) erstattes af følgende:

»88) »strukturerede særligt dækkede obligationer« (structured covered bonds): særligt dækkede obligationer, bortset fra multi cédulas, som ikke er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).«

g) Punkt 94) erstattes af følgende:

»94) »investeringsinstitut-konforme særligt dækkede obligationer« (UCITS compliant covered bonds): særligt dækkede obligationer, som er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF.«

2) Artikel 25 affattes som følger:

a) I stk. 1 erstattes tabel 4 af følgende:

»Tabel 4

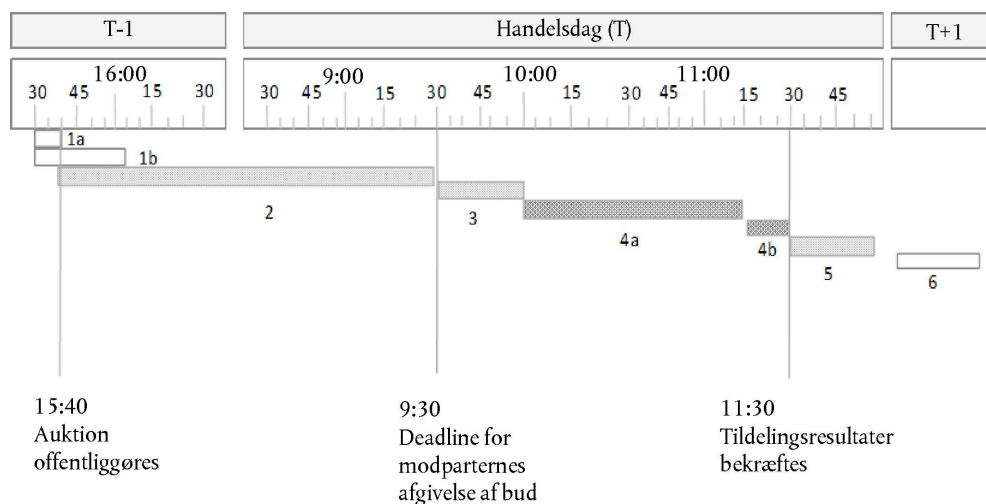
Trin i auktionerne

Trin 1	Auktionen offentliggøres
	a) ECB offentliggør auktionen
	b) De nationale centralbanker offentliggør auktionen og fremsender en meddelelse direkte til de individuelle modparter (hvis det skønnes nødvendigt)
Trin 2	Modparterne forbereder og afgiver bud
Trin 3	Eurosystemet opgør buddene
Trin 4	Beløbene tildeles, og auktionsresultaterne offentliggøres
	a) ECB træffer beslutning om tildeling
	b) ECB offentliggør tildelingsresultaterne
Trin 5	De enkelte tildelingsresultater bekræftes
Trin 6	Transaktionerne afvikles«

b) I stk. 2 erstattes tabel 5 og 6 af følgende:

»Tabel 5

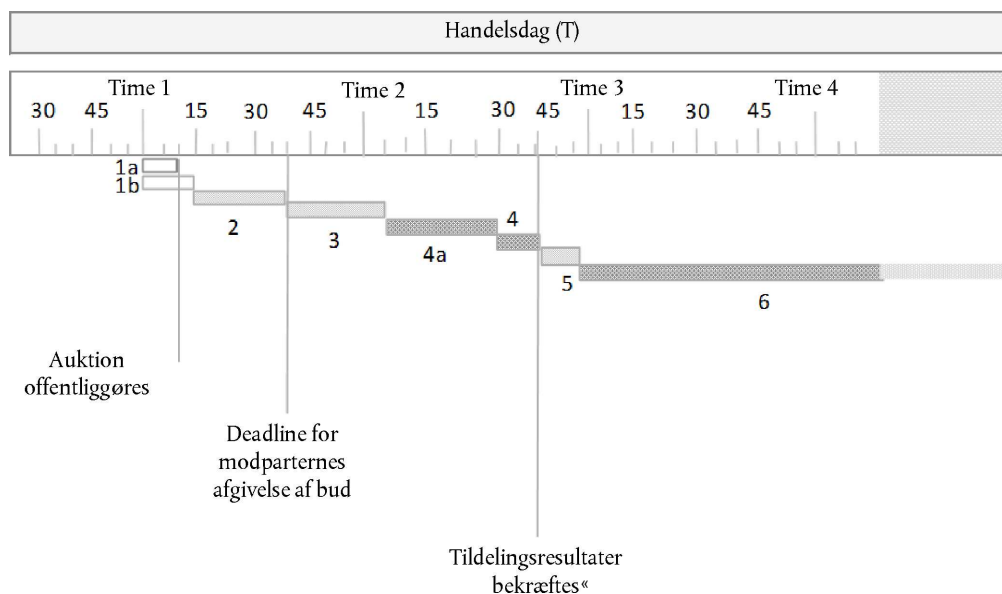
Vejledende tidsramme for de operationelle trin i standardauktioner (tiderne er opgivet i centraleuropæisk tid ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Centraleuropæisk tid (CET) tager højde for ændring til centraleuropæisk sommertid.

Tabel 6

Vejledende tidsramme for de operationelle trin i ekstraordinære auktioner (tiderne er opgivet i centraleuropæisk tid)

3) Artikel 30, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Standardauktioner offentliggøres på forhånd af ECB. Derudover kan de nationale centralbanker offentliggøre standardauktioner og fremsende meddelelse direkte til de enkelte modparter, hvis det skønnes nødvendigt.

2. Ekstraordinære auktioner kan offentliggøres på forhånd af ECB. I en ekstraordinær auktion, som er offentliggjort på forhånd, kan den nationale centralbank kontakte de udvalgte modparter direkte, hvis det skønnes nødvendigt. I ekstraordinære auktioner, som ikke er offentliggjort på forhånd, kontakter de nationale centralbanker de udvalgte modparter direkte.«

4) Artikel 43, stk. 1, affattes som følger:

»1. ECB offentliggør sin tildelingsafgørelse vedrørende auktionsresultaterne. Derudover kan de nationale centralbanker offentliggøre ECB's tildelingsafgørelse og fremsende meddelelse direkte til de enkelte modparter, hvis det skønnes nødvendigt.«

5) Artikel 55a, stk. 3, affattes således:

»3. I tilfælde af filialer skal oplysningerne indberettet under stk. 1 vedrøre instituttet, som filialen tilhører.«

6) Artikel 61, stk. 1, affattes således:

»1. ECB offentliggør en opdateret liste over belånbare omsættelige aktiver på sit websted i overensstemmelse med den metode, der er anført på webstedet. Listen opdateres på alle dage, hvor TARGET2 er åben. Omsættelige aktiver, som er optaget på listen over belånbare omsættelige aktiver, bliver godkendt til brug i Eurosystemets kreditoperationer, når de offentliggøres på listen. Som en undtagelse fra denne regel kan Eurosystemet i det særlige tilfælde af kortfristede gældsinstrumenter med afvikling af værdiansættelsesoperationer samme dag lade godkendelsen gælde fra udstedelsesdagen. Aktiver, som vurderes i henhold til artikel 87, stk. 3, offentliggøres ikke på denne liste over belånbare omsættelige aktiver.«

7) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter have en af følgende kuponstrukturer indtil den endelige indfrielse:

a) faste kuponrenter, nul kuponrenter eller flertrinskuponrenter (multi-step coupons) med en på forhånd defineret tidsplan og på forhånd definerede kuponrenteværdier, eller

b) variable kuponrenter, som har følgende struktur: kuponrente = (referencerente * l) ± x, med $f \leq \text{kuponrente} \leq c$, hvor:

i) referencerenten kun er én af de følgende på et enkelt tidspunkt:

- en europengemarkedsrente, f.eks. EURIBOR, LIBOR eller lignende indeks,
- en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EISDA, EUSA,
- renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer, der har en løbetid på et år eller derunder
- et inflationsindeks i euroområdet.

ii) f (gulv), c (loft), l (gearings-/nedgearingsfaktor) og x (margin), såfremt de foreligger, er tal, som enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kun kan ændres over tid i henhold til en udvikling, der er defineret ved udstedelsen, hvor l er større end eller lig med nul gennem hele aktivets løbetid. For variable kuponrenter med et inflationsindeks som referencerente skal l være lig med en.»

8) Følgende indsættes som artikel 77a:

»Artikel 77a

Begrænsninger for investeringer i værdipapirer af asset-backed typen

Investeringsbeløb, der står som kreditbeløb på en bankkonto tilhørende udstederen eller en mellemmand for et special purpose vehicle (SPV) i transaktionsdokumentationen, må ikke, det være sig helt eller delvist, faktisk eller potentielt, bestå af trancher af andre værdipapirer af asset-backed typen, credit-linked notes, swaps eller andre derivater, syntetiske værdipapirer eller tilsvarende fordringer.»

9) I artikel 73 udgår stk. 7.

10) Artikel 78, stk. 1, affattes således:

»1. Der skal stilles omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af pengestrømsgenererende aktiver, der er sikkerhed for værdipapirerne af asset-backed typen, til rådighed i overensstemmelse med procedurerne fastsat i bilag VIII, hvilket omfatter oplysninger om den krævede score for datakvaliteten og kriterierne for Eurosystemets godkendelse af datalagre for data på lånniveau. Eurosystemet tager i sin godkendelsesvurdering højde for a) eventuelle tilfælde af manglende indberetning af data og b) hvor ofte individuelle felter til data på lånniveau ikke indeholder relevante data.«

11) I fjerde del, afsnit II, kapitel 1, sektion 2, indsættes følgende delsektion 4:

»Delsektion 4

Særlige belånbarhedskriterier for visse usikrede gældsinstrumenter

Artikel 81a

Belånbarhedskriterier for visse usikrede gældsinstrumenter

1. For at kunne godkendes som belånbare i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer skal usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller af enheder, hvormed de har snævre forbindelser, som defineret i artikel 138, stk. 2, opfylde de generelle belånbarhedskriterier for alle typer omsættelige aktiver, der er fastsat i sektion 1, med undtagelse af kravene i artikel 64 i det omfang, det usikrede gældsinstrument er omfattet af en lovpligtig efterstilling.

2. I denne delsektion betyder lovpligtig efterstilling en efterstilling baseret på en lovgivningsmæssig ramme, der finder anvendelse på udstederen, af et usikret gældsinstrument, der ikke er omfattet af efterstilling i henhold til de vilkår og betingelser, der gælder for gældsinstrumentet, dvs. en kontraktmæssig efterstilling.»

12) I artikel 83 erstattes litra a) af følgende:

- »a) ECAI-vurdering: Denne vurdering henviser til enten en ECAI-kreditvurdering, der er tildelt en udstedelse, eller såfremt der ikke findes en vurdering af udstedelsen fra det samme eksterne kreditvurderingsbureau, det program/den udstedelsesserie, som aktivet er udstedt inden for. Et eksternt kreditvurderingsbureaus vurdering for et program eller en udstedelsesserie er kun relevant, hvis den gælder for det pågældende aktiv og udtrykkeligt og utvetydigt matches med aktivets ISIN-kode af det eksterne kreditvurderingsbureau, og der ikke findes en anden udstedelsesvurdering fra det samme eksterne kreditvurderingsbureau. For så vidt angår eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger af udstedelser, skelner Eurosystemet ikke efter aktivets oprindelige løbetid.«

13) I artikel 104 indsættes følgende stk. 3a:

- »3a. Fra 1. januar 2018 anvender de nationale centralbanker en mekanisme, der sikrer, at modregningsrisici er elimineret eller betydeligt reduceret, når de accepterer gældsfordringer med oprindelse efter denne dag som sikkerhed. Gældsfordringer med oprindelse før 1. januar 2018, som ikke er omfattet af denne mekanisme, kan mobiliseres som sikkerhed indtil 31. december 2019, såfremt alle andre belånbarhedskriterier er opfyldt.«

14) Artikel 120 affattes som følger:

a) Stk. 1 og 2 erstattes af følgende:

- »1. I forbindelse med Eurosystemets rammer for kreditvurdering gælder følgende generelle kriterier for godkendelse af eksterne kreditvurderingsbureauer:

a) Eksterne kreditvurderingsbureauer (ECAI'er) skal være registreret af Den Europæiske Værdipapirs- og Markedstilsynsmyndighed i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

b) Eksterne kreditvurderingsbureauer skal opfylde operationelle kriterier og yde relevant dækning for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Navnlig er anvendelsen af et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering betinget af, at Eurosystemet råder over oplysninger om disse vurderinger samt oplysninger med henblik på sammenligning og klassificering (mapping) af vurderingerne i forhold til Eurosystemets kreditkvalitetstrin samt med henblik på performanceovervågningen i henhold til artikel 126.

2. Eurosystemet forbeholder sig ret til at træffe afgørelse om, hvorvidt der efter ansøgning fra et kreditvurderingsbureau (CRA) skal indledes en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering. I forbindelse med denne afgørelse tager Eurosystemet bl.a. hensyn til, hvorvidt kreditvurderingsbureauet yder den relevante dækning for den effektive gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med de i bilag IXa fastsatte krav.«

b) Som stk. 2a indsættes:

- »2a. I forbindelse med indledningen af en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering undersøger Eurosystemet alle yderligere oplysninger, som skønnes at være relevante for at sikre den effektive gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering, herunder det eksterne kreditvurderingsbureaus kapacitet til at opfylde de kriterier og regler, der gælder for performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i henhold til kravene, som er fastsat i bilag IX og de specifikke kriterier i bilag IXb (såfremt det er relevant). Eurosystemet forbeholder sig ret til at træffe afgørelse om, hvorvidt et eksternt kreditvurderingsbureau kan godkendes med henblik på Eurosystemets rammer for kreditvurdering på grundlag af de forelagte oplysninger og dets egen due diligence-vurdering.«

15) Artikel 122, stk. 3, litra b), affattes som følger:

- »b) den nyeste vurdering foretaget af den kompetente myndighed, som afspejler de oplysninger, der for nærværende foreligger om alle spørgsmål, der påvirker anvendelsen af det interne ratingbaserede system som grundlag for sikkerhedsstillelse og alle spørgsmål, som vedrører de data, der anvendes i forbindelse med performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering«

16) Artikel 137, stk. 2, affattes således:

- »2. De generelle belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver, som er fastsat i fjerde del, afsnit II, finder anvendelse, idet omsættelige aktiver dog:

a) kan udstedes, opbevares og afvikles uden for EØS, og

b) kan være denomineret i andre valutaer end euro, og

c) ikke må have en kuponrenteværdi, der medfører en negativ betalingsstrøm.«

17) Artikel 138, stk. 3, litra a), affattes som følger:

- »a) snævre forbindelser mellem modparten og en offentlig enhed i EØS, der kan udskrive skatter, eller tilfælde, hvor et gældsinstrument er garanteret af en eller flere offentlige enheder i EØS, der kan udskrive skatter, og den relevante garanti besidder de karakteristika, der er fastsat i artikel 114, dog i alle tilfælde med forbehold af bestemmelserne i artikel 139, stk. 1«.

18) Artikel 139, stk. 1, affattes således:

- »1. Usikrede gældsinstrumenter udstedt af en modpart eller en anden enhed med snævre forbindelser til denne modpart, som defineret i artikel 138, stk. 2, og fuldt ud garanteret af en eller flere offentlige enheder i EØS, der kan opkræve skatter, må ikke mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer af denne modpart, hverken

a) direkte eller

b) indirekte, såfremt de indgår i en pulje af særligt dækkede obligationer.«

19) Artikel 141, stk. 1, affattes således:

- »1. En modpart må ikke stille eller anvende usikrede gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut eller en anden enhed, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, som sikkerhed, i det omfang værdien af den pågældende sikkerhed udstedt af kreditinstituttet eller anden enhed, hvormed det har snævre forbindelser, tilsammen overstiger 2,5 % af den samlede værdi af de aktiver, som den pågældende modpart anvender som sikkerhed, efter anvendelse af det gældende haircut. Denne grænse på 2,5 % gælder ikke i følgende tilfælde:

a) hvis værdien af de nævnte aktiver ikke overstiger 50 mio. EUR efter anvendelse af et gældende haircut, eller

b) hvis de nævnte aktiver er garanteret af en offentlig enhed, som kan opkræve skatter gennem en garanti, som besidder de i artikel 114 fastsatte karakteristika.«

20) Artikel 143 udgår.

21) Følgende indsættes som artikel 144a:

»Artikel 144a

Belånbare aktiver med negative betalingsstrømme

1. De nationale centralbanker træffer foranstaltninger til sikring af, at en modpart fortsat hæfter for den rettidige betaling af alle negative betalingsstrømme i forbindelse med belånbare aktiver, som denne har stillet eller anvendt som sikkerhed.

2. Hvis en modpart ikke foretager rettidig betaling i henhold til stk. 1, kan Eurosystemet, men er ikke forpligtet til, foretage den pågældende betaling. De nationale centralbanker træffer foranstaltninger til sikring af, at en modpart på Eurosystemets anmodning omgående tilbagebetaler beløb, som hidrører fra negative betalingsstrømme, og som Eurosystemet har betalt som følge af modpartens misligholdelse. Hvis en modpart ikke foretager rettidig betaling i henhold til stk. 1, har Eurosystemet ret til omgående og uden forudgående varsel at trække et beløb, der svarer til det beløb, som Eurosystemet skal betale på vegne af en sådan modpart, enten fra:

a) den pågældende modparts PM-konto i TARGET2, som fastsat i artikel 36, stk. 6, bilag II, til retningslinje ECB/2012/27, eller

b) med forudgående tilladelse fra en afviklingsbank, afviklingsbankens TARGET2 PM-konto, som anvendes til den pågældende modparts kreditoperationer i Eurosystemet, eller

- c) enhver anden konto, der kan anvendes til Eurosystemets pengepolitiske operationer, og som den pågældende modpart har hos den nationale centralbank.

3. Et beløb betalt af Eurosystemet i henhold til stk. 2, som en modpart ikke har tilbagebetalt omgående på anmodning, og som Eurosystemet ikke kan trække fra en relevant konto, som anført i stk. 2, betragtes fra Eurosystemets side som en fordring, der er omfattet af bestemmelserne om sanktion i henhold til artikel 154.«

22) Artikel 154, stk. 1, litra a), affattes som følger:

- »a) vedrørende tilbageførselsforretninger og valutaswaps, der udføres af pengepolitiske årsager: forpligtelserne til at stille tilstrækkelig sikkerhed for og afvikle det beløb, som modparten er blevet tildelt gennem en bestemt operations løbetid, herunder eventuelle udestående beløb af en bestemt operation i tilfælde af førtidig afslutning foretaget af den nationale centralbank gennem en operations resterende løbetid, som fastlagt i artikel 15.«

23) I artikel 154, stk. 1, indsættes følgende litra e):

- »e) enhver betalingsforpligtelse i henhold til artikel 144a, stk. 3).«

24) Artikel 156, stk. 1, litra a), affattes som følger:

- »a) var grundlag for pålæggelse af et gebyr«.

25) Artikel 156, stk. 4, litra a), affattes som følger:

- »a) var grundlag for pålæggelse af et gebyr«.

26) I artikel 166 indsættes følgende som stk. 4a:

»4a. Den nationale centralbank skal anvende kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, der til enhver tid sikrer, at hjemmecentralbanken har ret til at pålægge et gebyr, hvis en modpart helt eller delvist ikke tilbagebetaler eller betaler et hvilket som helst beløb af fordringen eller af genkøbsprisen eller undlader at levere de købte aktiver på udløbsdatoen eller på anden måde ved forfald, i det tilfælde at det ikke er muligt at bringe andre midler i anvendelse i henhold til artikel 166, stk. 2. Gebyret beregnes i overensstemmelse med bilag VII, sektion 1, stk. 1, litra a), til denne retningslinje og bilag VII, sektion 1, stk. 2 og 4 til denne retningslinje under hensyntagen til det kontantbeløb, som modparten ikke kunne betale eller tilbagebetale eller til de aktiver, som modparten ikke kunne levere, og antallet af kalenderdage, hvor modparten ikke har betalt, tilbagebetalt eller leveret.«

27) Bilag VII, VIII og XII ændres, og nye bilag IXa og bilag IXb indsættes i overensstemmelse med bilaget til denne retningslinje.

Artikel 2

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

2. De nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde denne retningslinje og anvender dem fra den 1. januar 2017. De skal senest den 5. december 2016 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

*Artikel 3***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. november 2016.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

BILAG

Bilag VII, VIII og XII til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres, og nye bilag IXa og IXb indsættes som følger:

1. I bilag VII affattes stk. 1, litra b), som følger:

- »b) Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d) eller e), beregnes et gebyr ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 5 procentpoint. Ved gentagne overtrædelser af forpligtelsen i artikel 154, stk. 1, litra d), eller af den i artikel 154, stk. 1, litra e) omhandlede forpligtelse inden for en periode på 12 måneder, beregnet ud fra datoen for den første overtrædelse, stiger gebyrsatsen med yderligere 2,5 procentpoint for hver overtrædelse.«

2. I bilag VII affattes stk. 5, litra a), som følger:

- »a) En henstandsperiode på syv kalenderdage anvendes, hvis overtrædelserne skyldes en værdiændring uden indberetning af yderligere sådanne usikrede gældsinstrumenter, og uden at aktiverne fjernes fra den samlede sikkerhedspulje, på grundlag af følgende:

- i) værdien af de allerede indberettede usikrede gældsinstrumenter er steget, eller
- ii) den samlede værdi af sikkerhedspuljen er faldet.

I disse tilfælde skal modparten justere værdien af sin samlede sikkerhedspulje og/eller værdien af sådanne usikrede gældsinstrumenter i løbet af henstandsperioden for at sikre, at den gældende grænse overholdes.«

3. I bilag VII affattes stk. 6 som følger:

- »6. Hvis modparten har indberettet oplysninger, der set ud fra Eurosystemets perspektiv påvirker værdien af dennes sikkerhedsstillelse negativt for så vidt angår artikel 145, stk. 4, f.eks. ukorrekte oplysninger om det udestående beløb af en anvendt gældsfordring, som er eller har været falsk eller forældet, eller hvis modparten ikke rettidigt har fremsendt de oplysninger, som kræves i henhold til artikel 101, stk. 1, litra a), punkt iv), tages der højde for beløbet (værdien) af den sikkerhed, der er blevet påvirket negativt, ved beregningen af gebyret i stk. 3, og der anvendes ingen henstandsperiode. Hvis de ukorrekte oplysninger rettes inden for den gældende underrettningsperiode, for gældsfordringer f.eks. inden for den næste bankdag i henhold til artikel 109, stk. 2, pålægges der ikke gebyr.«

4. I bilag VII affattes stk. 7 som følger:

- »7. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d) eller e), beregnes et gebyr ved at anvende gebyrsatsen i overensstemmelse med stk. 1, litra b), på værdien af modpartens uretmæssige adgang til den marginale udlånsfacilitet eller ubetalte kredit fra Eurosystemet.«

5. Bilag VIII ændres som følger:

- a) Overskriften affattes således:

»RAPPORTERINGSKRAV VEDRØRENDE DATA PÅ LÅNNIVEAU OM VÆRDIPAPIRER AF ASSET-BACKED TYPEN OG PROCEDURER FOR EUROSISTEMETS GODKENDELSE AF DATALAGER FOR DATA PÅ LÅNNIVEAU«

- b) Det indledende afsnit affattes således:

»Dette bilag gælder for indberetningen af omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af aktiver, der genererer pengestrømme og er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, jf. artikel 78, og fastsætter proceduren for Eurosystemets godkendelse af datalager for data på lånniveau.«

- c) Afsnit I.1 affattes som følger:

- »1. De relevante parter indberetter data på lånniveau til et datalager for data på lånniveau, som Eurosystemet har godkendt. Datalageret for data på lånniveau offentliggør disse data elektronisk.«

d) Som nyt afsnit IV indsættes:

»IV. GODKENDELSE AF DATALAGRE FOR DATA PÅ LÅNNIVEAU

I. **Kriterier for godkendelse**

1. For at kunne blive godkendt skal datalageret på lånniveau opfylde Eurosystemets krav, herunder åben adgang, ikke-forskelsbehandling, dækning, passende ledelsesstruktur og gennemsigtighed.
2. For så vidt angår kravene om åben adgang og ikke-forskelsbehandling, gælder følgende for datalagre for data på lånniveau:
 - a) de må ikke diskriminere urimeligt mellem databrugere i forbindelse med adgang til data på lånniveau,
 - b) de skal lægge kriterier til grund for adgangen til data på lånniveau, som er objektive, ikke-diskriminerende og offentligt tilgængelige,
 - c) de må kun begrænse adgangen i det mindst mulige omfang for at opfylde kravet om proportionalitet,
 - d) de skal fastsætte rimelige procedurer, f.eks. i tilfælde hvor databrugere eller dataleverandører nægtes adgang,
 - e) de skal have de nødvendige tekniske muligheder for at give adgang til både databrugere og dataleverandører under alle rimelige omstændigheder, herunder data backup-procedurer, datasikkerhedsforanstaltninger og katastrofeberedskabsordninger,
 - f) de må ikke påføre databrugere omkostninger ved levering eller udtræk af data på lånniveau, som er diskriminerende, eller som giver anledning til unødige begrænsninger for adgangen til data på lånniveau.
3. For så vidt angår kravene om dækning, gælder følgende for datalagre for data på lånniveau:
 - a) de skal etablere og vedligeholde robuste teknologiske systemer og operationelle kontrolprocedurer, som gør det muligt at behandle data på lånniveau på en måde, som understøtter Eurosystemets krav til indberetning af data på lånniveau for så vidt angår belånbare aktiver, der er underlagt krav om indberetning af data på lånniveau, som specificeret både i artikel 78 og i dette bilag,
 - b) de skal godtgøre over for Eurosystemet på en troværdig måde, at deres teknologiske og operationelle kapacitet gør det muligt for dem at opnå betydelig dækning, hvis de opnår status som godkendt datalager for data på lånniveau.
4. For så vidt angår kravene om en passende ledelsesstruktur og gennemsigtighed, gælder følgende for datalagre for data på lånniveau:
 - a) de skal etablere ledelsesordninger, der tjener de interesser, som tilkommer interessenterne på markedet for værdipapirer af asset-backed typen, ved at fremme gennemsigtighed,
 - b) de skal etablere klart dokumenterede ledelsesordninger, respektere passende ledelsesstandarder og sikre vedligehold og drift af en passende organisatorisk struktur for at sikre kontinuitet, og at den er velfungerende, og
 - c) de skal give Eurosystemet tilstrækkelig adgang til dokumenter og underbyggende oplysninger for at gøre det muligt for Eurosystemet løbende at overvåge, at ledelsesstrukturen for datalageret for data på lånniveau vedbliver med at opfylde kravene.

II. **Procedurer for godkendelse og inddragelse af godkendelse**

1. En ansøgning til Eurosystemet om godkendelse som datalager for data på lånniveau skal fremsendes til ECB's Afdeling for Risikostyring. Ansøgningen skal indeholde en passende begrundelse og ledsages af en fuldstændig, underbyggende dokumentation, som godtgør, at ansøgeren opfylder de i denne retningslinje fastsatte krav for datalagre for data på lånniveau. Ansøgningen, begrundelsen og den underbyggende dokumentation skal fremsendes skriftligt og, hvor det er muligt, elektronisk.

2. Senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ECB, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Er ansøgningen ikke fuldstændig, fastsætter ECB en tidsfrist, inden for hvilken datalageret for data på lånniveau skal fremsende de yderligere oplysninger.
3. Vurderes en ansøgning at være fuldstændig, underretter ECB datalageret for data på lånniveau herom.
4. Inden for en rimelig tidsramme som fastlagt i stk. 6 undersøger Eurosystemet ansøgningen om godkendelse, som et datalager for data på lånniveau har indgivet, baseret på datalageret for data på lånniveaus opfyldelse af de i denne retningslinje fastsatte krav. Som led i denne undersøgelse kan Eurosystemet stille krav om, at datalageret for data på lånniveau afholder en eller flere live interaktive demonstrationer for Eurosystemets personale for at vise datalageret for data på lånniveaus tekniske muligheder med hensyn til de krav, der er fastsat i afsnit IV.I, stk. 2 og 3. Kræves en sådan demonstration afholdt, betragtes den som et obligatorisk krav i ansøgningsprocessen.
5. Eurosystemet kan i tilfælde, hvor det vurderer, at yderligere afklaring er nødvendig, eller hvor en demonstration kræves afholdt i overensstemmelse med stk. 4, forlænge undersøgelsesperioden med 20 arbejdsdage.
6. Eurosystemet sigter mod at vedtage en begrundet afgørelse om godkendelse af eller afslag på ansøgningen inden for 60 arbejdsdage efter den i stk. 3 omhandlede underretning eller inden for 80 arbejdsdage derefter i tilfælde, hvor stk. 5 finder anvendelse.
7. Senest fem dage efter vedtagelsen af den i stk. 6 omhandlede afgørelse underretter Eurosystemet det pågældende datalager for data på lånniveau om sin afgørelse. Hvis Eurosystemet afslår at godkende et datalager for data på lånniveau eller inddrager godkendelsen af et datalager for data på lånniveau, giver det en begrundelse for afgørelsen i meddelelsen.
8. Eurosystemets afgørelse i henhold til stk. 6 får virkning den femte arbejdsdag efter afgivelse af meddelelse i henhold til stk. 7.
9. Et godkendt datalager for data på lånniveau skal uden ugrundet ophold underrette Eurosystemet om væsentlige ændringer i dets opfyldelse af kriterierne for godkendelse.
10. Eurosystemet inddrager godkendelsen som datalager for data på lånniveau, såfremt datalageret for data på lånniveau:
 - a) har opnået godkendelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis, eller
 - b) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå godkendelse.
11. En afgørelse om at inddrage godkendelsen af et datalager for data på lånniveau får omgående virkning. Værdipapirer af asset-backed typen, for hvilke data på lånniveau er gjort tilgængelige gennem et datalager for data på lånniveau, hvis godkendelse er blevet inddraget i overensstemmelse med stk. 10, kan forblive med at være belånbare som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, såfremt alle andre krav er opfyldt, i en periode
 - a) frem til den næste dato for indberetning af data på lånniveau, som er fastsat i afsnit I.3, eller
 - b) hvis den tilladte periode i henhold til a) af tekniske årsager ikke er mulig for den part, der indberetter data på lånniveau, og der er fremsendt en skriftlig forklaring til den nationale centralbank, som indeholder en vurdering af belånbareheden på den næste dato for indberetning af data på lånniveau, som fastsat i afsnit I.3, tre måneder efter afgørelsen i henhold til stk. 10.

Efter udløbet af denne periode skal data på lånniveau for sådanne værdipapirer af asset-backed typen gøres tilgængelige gennem et godkendt datalager for data på lånniveau i overensstemmelse med alle Eurosystemets krav.

12. Eurosystemet offentliggør en liste på ECB's websted over datalagre for data på lånniveau, som er godkendt i overensstemmelse med denne retningslinje. Denne liste opdateres senest fem arbejdsdage efter vedtagelse af en afgørelse i henhold til stk. 6 eller 10.«

6. Følgende indsættes som bilag IXa:

»BILAG IXa

MINIMUM-DÆKNINGSKRAV FOR EKSTERNE KREDITVURDERINGSBUREAUER INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING

Dette bilag finder anvendelse i forbindelse med godkendelse af et kreditvurderingsbureau (CRA) som et eksternt kreditvurderingsbureau (ECAI) inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF) som specificeret i artikel 120, stk. 2.

1. DÆKNINGSKRAV

1. For så vidt angår den nuværende dækning, skal kreditvurderingsbureauet i hver enkelt af mindst tre ud af de fire aktivklasser a) udkækkede bankobligationer, b) erhvervsobligationer, c) særligt dækkede obligationer og d) værdipapirer af asset-backed typen yde en minimumsdækning på:
 - i) 10 % i universet af belånbare aktiver udstedt i euroområdet opgjort på grundlag af kreditvurderede aktiver og udstedere, bortset fra aktivklassen værdipapirer af asset-backed typen, for hvilke dækning kun kræves på grundlag af kreditvurderede aktiver,
 - ii) 20 % i universet af belånbare aktiver udstedt i euroområdet opgjort på grundlag af nominelle udestående beløb,
 - iii) i mindst 2/3 af de eurolande, der har belånbare aktiver i de respektive aktivklasser, skal kreditvurderingsbureauet yde den krævede dækning af de kreditvurderede aktiver, kreditvurderede udstedere eller kreditvurderede nominelle beløb som omhandlet i punkt i) og ii).
2. Kreditvurderingsbureauet skal som minimum foretage en kreditvurdering af de offentlige låntagere for alle lande i euroområdet, hvor udstederne har deres residens, såfremt aktiverne i en af de fire aktivklasser, der er nævnt i stk. 1, kreditvurderes af dette kreditvurderingsbureau, med undtagelse af aktiver, for hvilke Eurosystemet betragter risikovurderingen af det pågældende land som irrelevant for kreditvurderingsbureauets kreditvurdering af udstedelsen, udstederen eller garanten.
3. For så vidt angår historisk dækning, skal kreditvurderingsbureauet opfylde mindst 80 % af det i stk. 1 og 2 fastsatte krav til minimumsdækning i hvert enkelt af de sidste tre år forud for ansøgningen om godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, og mindst 100 % af disse krav på tidspunktet for ansøgning samt under hele perioden med godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

2. BEREGNING AF DÆKNING

1. Dækningen beregnes på grundlag af kreditvurderinger, som er udstedt eller godkendt af kreditvurderingsbureauet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, og som opfylder alle andre krav inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.
2. Dækningen for et givet kreditvurderingsbureau baseres på kreditvurderinger af belånbare aktiver, der kan benyttes i forbindelse med Eurosystemets pengepolitiske operationer, og opgøres i overensstemmelse med prioritetsreglerne i artikel 84 ved kun at basere sig på det pågældende kreditvurderingsbureaus kreditvurderinger.
3. Ved beregning af minimumsdækningen for et kreditvurderingsbureau, der endnu ikke har opnået godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, inkluderer Eurosystemet også relevante kreditvurderinger for aktiver, der ikke er belånbare som følge af, at der ikke foreligger en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau, der er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

3. REVISION AF OPFYLDELSE

1. Godkendte eksterne kreditvurderingsbureauers opfyldelse af disse dækningskrav tages op til fornyet overvejelse en gang årligt.
2. Manglende opfyldelse af dækningskravene kan medføre pålæggelse af sanktioner i overensstemmelse med reglerne og procedurerne inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.«

7. Følgende indsættes som bilag IXb:

»BILAG IXb

MINIMUMSKRAV INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING TIL NYE UDSTEDELSER AF OG OVERVÅGNINGSRAPPORTER OM PROGRAMMER FOR SÆRLIGT DÆKKEDE OBLIGATIONER

1. INDLEDNING

Inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF) skal eksterne kreditvurderingsbureauer (ECA'er), for så vidt angår artikel 120, stk. 2a, opfylde specifikke operationelle kriterier med hensyn til særligt dækkede obligationer med virkning fra 1. juli 2017. De eksterne kreditvurderingsbureauer skal navnlig:

- a) redegøre for programmer for særligt dækkede obligationer, som de har kreditvurderet for nylig, i en offentligt tilgængelig kreditvurderingsrapport, og
- b) offentliggøre overvågningsrapporter om programmer for særligt dækkede obligationer en gang i kvartalet.

Dette bilag fastsætter minimumskravene i detaljer.

Det tages regelmæssigt op til revision, om de eksterne kreditvurderingsbureauer opfylder disse krav. Er kriterierne ikke opfyldt for et specifikt program for særligt dækkede obligationer, kan Eurosystemet fastslå, at den offentlige kreditvurdering/de offentlige kreditvurderinger for det pågældende program for særligt dækkede obligationer ikke opfylder de høje kreditstandarder i Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Det pågældende eksterne kreditvurderingsbureaus kreditvurdering må derfor ikke anvendes til at opfylde kreditkvalitetskravene for omsættelige aktiver, der er udstedt under det specifikke program for særligt dækkede obligationer.

2. MINIMUMSKRAV

- a) Den i stk. 1, litra a), omhandlede offentligt tilgængelige kreditvurderingsrapport (rapport over nye udstedelser) skal indeholde en omfattende analyse af programmets strukturelle og juridiske aspekter, en detaljeret vurdering af sikkerhedspuljen, en analyse af refinansierings- og markedsrisikoen, en analyse af deltagerne i transaktionen, en redegørelse for det eksterne kreditvurderingsbureaus proprietære antagelser og parametre samt en analyse af andre relevante særegenheder i transaktionen.
- b) De i stk. 1, litra b), omhandlede overvågningsrapporter skal offentliggøres af det eksterne kreditvurderingsbureau senest otte uger efter udgangen af hvert kvartal. Overvågningsrapporterne skal indeholde følgende oplysninger:
 - i) Det eksterne kreditvurderingsbureaus proprietære parametre, herunder de senest foreliggende dynamiske proprietære parametre, som ligger til grund for fastsættelsen af vurderingen. Hvis datoen, som ligger til grund for de proprietære parametre, afviger fra datoen for offentliggørelse af rapporten, anføres datoen, som ligger til grund for de proprietære parametre.
 - ii) En programoversigt, der som minimum omfatter oplysninger om udestående aktiver og forpligtelser, udsteder og andre centrale parter i transaktionen, den type aktiv, der er stillet som primær sikkerhed, den retlige ramme, som programmet er underlagt, og kreditvurderingen af programmet og udstederen.
 - iii) Niveauet for overkollateralisering, herunder aktuel og forpligtet overkollateralisering.
 - iv) Profilen for aktiver og forpligtelser profilen, herunder løbetidstypen for de særligt dækkede obligationer, f. eks. garanterede (hard bullet), ikke-garanterede (soft bullet) eller pass-through, den vægtede gennemsnitlige levetid for de særligt dækkede obligationer og sikkerhedspuljen samt informationer om rente- og valutamismatch.
 - v) Rente- og valutaswapordninger, som eksisterer på tidspunktet for offentliggørelse af rapporten, herunder swapmodparternes navn og identifikatoren for deres juridiske enhed, hvis denne oplysning foreligger.
 - vi) Fordelingen af valutaer, herunder en opdeling efter værdi på niveau for både sikkerhedspuljen og de individuelle obligationer.
 - vii) Sikkerhedspuljens aktiver, herunder aktivsaldo, aktivtyper, antal og størrelse på lån, sæsoneffekter, løbetid, belåningsgrad, regional fordeling og fordeling af restancer.
 - viii) Substituerende aktiver for sikkerhedspuljen, herunder aktivsaldoen.
 - ix) Listen over alle kreditvurderede værdipapirer i programmet, identificeret ved deres internationale værdipapir-identifikationsnummer (ISIN). Oplysningerne kan også fremlægges i form af en separat fil, som offentliggøres på og kan downloades fra det eksterne kreditvurderingsbureaus websted.

- x) En liste over de datadefinitioner og datakilder, der er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af overvågningsrapporten. Disse oplysninger kan også fremlægges i form af en separat fil, der offentliggøres på det eksterne kreditvurderingsbureaus websted.»

8. Bilag XII, afsnit VI affattes således:

a) Tabel 1 affattes således:

»Tabel 1

Omsættelige aktiver, der mobiliseres i transaktionerne

Karakteristika

Navn	Aktivklasse	Indfrielsesdato	Rentedefinition	Rentetermin	Restløbetid	Haircut
Aktiv A	Investeringsinstitut-konforme særligt dækket obligation af jumbo-typen	30.8.2018	Fast rente	Hver 6. måned	4 år	2,50 %
Aktiv B	Stats obligation	19.11.2018	Variabel rente	12 måneder	4 år	0,50 %
Aktiv C	Erhvervsobligation	12.5.2025	Nulkupon-rente		> 10 år	13,00 %

Kurser i pct. (herunder påløbne renter) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Kurserne for en bestemt valørdato er de mest repræsentative kurser på bankdagen før denne valørdato.»

b) Stk. 1 under »SYSTEM MED ØREMÆRKNING« affattes således:

- »1. Den 30. juli 2014 indgår modparten en genkøbsforretning med den nationale centralbank, der køber aktiv A for 50,6 mio. EUR. Aktiv A er en investeringsinstitut-konform særligt dækket obligation af jumbo-typen med fast rente, der forfalder den 30. august 2018 og er tildelt kreditkvalitetstrin 1-2. Den har således en restløbetid på fire år, hvilket indebærer et haircut på 2,5 pct. Markedskursen på aktiv A på referencemarkedet er den dag 101,61 pct. inkl. vedhængende renter. Modparten skal levere aktiv A til en værdi, der efter fradrag af et haircut på 2,5 pct. overstiger det tildelte beløb på 50 mio. EUR. Modparten leverer derfor aktiv A til en nominal værdi af 50,6 mio. EUR, hvilket den dag har en justeret kursværdi på 50 129 294 EUR.«

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/2299**af 2. november 2016****om ændring af retningslinje (EU) 2016/65 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2016/32)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, samt artikel 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Alle aktiver, som er belånbare i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer, er underlagt specifikke risikokontrollforanstaltninger for at beskytte Eurosystemet mod finansielle tab under omstændigheder, hvor dets sikkerhed skal realiseres på grund af en modparts misligholdelse. I forlængelse af den regelmæssige gennemgang af Eurosystemets ramme for risikokontrol er det nødvendigt at foretage en række justeringer for at sikre tilstrækkelig beskyttelse.
- (2) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

*Artikel 1***Ændringer**

Retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ændres som følger:

- 1) Artikel 1 affattes som følger:

*»Artikel 1***Haircuts, der anvendes i forbindelse med belånbare omsættelige aktiver**

1. I overensstemmelse med fjerde del, afsnit VI, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) underlægges omsættelige aktiver haircuts som defineret i artikel 2, punkt 97, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), på de niveauer, der er fastsat i tabel 2 og 2a i bilaget til denne retningslinje.
2. Et haircut for et specifikt aktiv afhænger af følgende faktorer:
 - a) den haircut-kategori, som aktivet henføres til, jf. artikel 2
 - b) restløbetiden for aktivets vægtede gennemsnitlige levetid, som defineret i artikel 3
 - c) aktivets kuponstruktur, og
 - d) det kreditkvalitetstrin, som aktivet henføres til«
- 2) I artikel 2 erstattes litra b) og c) af følgende:
 - »b) Gældsinstrumenter udstedt af lokale og regionale myndigheder, enheder, som Eurosystemet har klassificeret som »agencies«, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, samt investeringsinstitut-konforme særligt dækkede obligationer af jumbo-typen indgår i haircutkategori II
 - c) investeringsinstitut-konforme særligt dækkede obligationer, bortset fra investeringsinstitut-konforme obligationer af jumbo-typen, andre særligt dækkede obligationer og gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle selskaber indgår i haircutkategori III«

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 af 18. november 2015 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2015/35) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 30).

3) Artikel 3 affattes som følger:

»Artikel 3

Haircuts for omsættelige aktiver

1. Haircuts for omsættelige aktiver, der henføres til kategori I til IV, fastlægges på grundlag af:

- a) henførelsen af det specifikke aktiv til kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3
- b) aktivets restløbetid som beskrevet i stk. 2
- c) aktivets kuponstruktur som beskrevet i stk. 2.

2. For omsættelige aktiver, der henføres til haircutkategori I til IV, afhænger den haircut, der skal anvendes, af restløbetiden og kuponstrukturen som følger:

- a) For omsættelige aktiver med nul kuponrente og fast kuponrente fastsættes det gældende haircut på grundlag af tabel 2 i bilaget til denne retningslinje. Løbetiden, som lægges til grund for fastsættelsen af haircuttet, er aktivets restløbetid.
- b) For omsættelige aktiver med variabel kuponrente anvendes et haircut, der svarer til det haircut, der anvendes på omsættelige aktiver med fast kuponrente med en restløbetid på 0-1 år, undtagen i følgende tilfælde:
 - i) variable kuponrenter med en rentetilpasningsperiode på over 1 år behandles som faste kuponrenter, og den relevante løbetid i forbindelse med haircuttet er aktivets restløbetid
 - ii) variable kuponrenter, der har et inflationsindeks i euroområdet som referencerente, behandles som faste kuponrenter, og den relevante løbetid i forbindelse med haircuttet er aktivets restløbetid
 - iii) variable kuponrenter med et gulv, der ikke svarer til nul, og/eller variable kuponrenter med et loft behandles som faste kuponrenter.
- c) Haircuttet for aktiver, der har mere end én kuponstruktur, afhænger udelukkende af den kuponstruktur, der gælder for aktivets restløbetid, og skal svare til det højeste haircut for et omsætteligt aktiv med samme restløbetid og kreditkvalitetstrin. Alle kuponstrukturer, der gælder for aktivets restløbetid, kan anvendes til dette formål.

3. For omsættelige aktiver, der henføres til haircutkategori V, uanset deres kuponstruktur, fastsættes haircuttet på grundlag af aktivets vægtede gennemsnitlige levetid som beskrevet i stk. 4 og 5. Haircuttet for omsættelige aktiver i kategori V er fastsat i tabel 2a i bilaget til denne retningslinje.

4. Den vægtede gennemsnitlige levetid for den foranstillede tranche til et værdipapir af asset-backed typen estimeres som den forventede vægtede gennemsnitlige tid, der resterer indtil tilbagebetaling er foretaget for tranchen. For ikke-afhændede mobiliserede værdipapirer af asset-backed typen foretages beregningen af den vægtede gennemsnitlige levetid på grundlag af den antagelse, at udsteders call-optioner ikke vil blive udøvet.

5. I stk. 4 betyder »ikke-afhændede mobiliserede værdipapirer af asset-backed typen« værdipapirer af asset-backed typen, som anvendes i et omfang, der overstiger 75 % af det udestående nominelle beløb, af en modpart, som har udstedt værdipapiret af asset-backed typen eller af enheder med snævre forbindelser til udstederen. Snævre forbindelser af denne art fastsættes i overensstemmelse med artikel 138 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).«

4) Artikel 5, stk. 5, affattes således:

»5. Ikke-omsættelige detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom underlægges et haircut på 36,5 %.«

5) Artikel 5, stk. 7, affattes således:

»7. Hver underliggende gældsfordring, der indgår i sikkerhedspuljen for et ikke-omsætteligt gældsinstrument med sikkerhed i belånbare gældsfordringer, underlægges et haircut, der anvendes på individuelt niveau i henhold til reglerne i stk. 1-4 ovenfor. Den aggregerede værdi af de underliggende gældsfordringer, der indgår i sikkerhedspuljen efter anvendelse af de pågældende haircut, skal til enhver tid være lig med eller større end værdien af den udestående hovedstol for det ikke-omsættelige gældsinstrument med sikkerhed i belånbare gældsfordringer. Hvis den aggregerede værdi er mindre end den grænse, der er nævnt i den foregående sætning, betragtes de ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer som ikke-belånbare.«

6. Bilaget til retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) erstattes af bilaget til denne retningslinje.

*Artikel 2***Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. De nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde denne retningslinje og anvender dem fra den 1. januar 2017. De skal senest den 5. december 2016 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

*Artikel 3***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. november 2016.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

BILAG

Bilaget til retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) erstattes af følgende:

»BILAG

Tabel 1

Haircutkategorier for belånbare omsættelige aktiver baseret på udstedertype og/eller aktivtype

Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV	Kategori V
Gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer ECB-gældsbeviser Gældsbeviser udstedt af nationale centralbanker før indførelsen af euro i deres respektive medlemsstat	Gældsinstrumenter udstedt af lokale og regionale myndigheder Gældsinstrumenter udstedt af enheder, som af Eurosystemet er klassificeret som agencies Gældsinstrumenter udstedt af multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer Investeringsinstitutkonforme særligt dækkede obligationer af jumbo-typen	Investeringsinstitutkonforme særligt dækkede obligationer, undtagen investeringsinstitutkonforme særligt dækkede obligationer af jumbo-typen Andre særligt dækkede obligationer Gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle selskaber og selskaber i den offentlige sektor	Usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter Usikrede gældsinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder undtagen kreditinstitutter	Værdipapirer af asset-backed typen

Tabel 2

Haircutniveauer for belånbare omsættelige aktiver i haircutkategori I til IV

		Haircutkategorier							
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Kategori I		Kategori II		Kategori III		Kategori IV	
		Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente
Trin 1 og 2	[0-1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1-3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3-5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5-7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7-10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Haircutkategorier							
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Kategori I		Kategori II		Kategori III		Kategori IV	
		Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente
Trin 3	[0-1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1-3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3-5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5-7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7-10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) Dvs. [0-1) en restløbetid på under et år, [1- 3) en restløbetid på et år eller over et år, men under tre år osv.

Tabel 2a

Haircutniveauer for belånbare omsættelige aktiver i haircutkategori V

		Kategori V
Kreditkvalitet	Vægtet gennemsnitlig levetid (WAL) (*)	Haircut
Trin 1 og 2 (AAA til A-)	[0-1)	4,0
	[1-3)	4,5
	[3-5)	5,0
	[5-7)	9,0
	[7-10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) Dvs. [0-1) en vægtet gennemsnitlig levetid på under et år, [1- 3) en vægtet gennemsnitlig levetid på et år eller over et år, men under tre år osv.

Tabel 3

Haircutniveauer for belånbare gældsfordringer med faste rentebetalinger

		Værdiansættelsesmetode	
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af en teoretisk kurs, fastsat af den nationale centralbank	Fast rentebetaling og værdiansættelse i henhold til det udestående beløb fastsat af den nationale centralbank
Trin 1 og 2 (AAA til A-)	[0-1)	10,0	12,0
	[1-3)	12,0	16,0
	[3-5)	14,0	21,0
	[5-7)	17,0	27,0
	[7-10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Værdiansættelsesmetode	
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af en teoretisk kurs, fastsat af den nationale centralbank	Fast rentebetaling og værdiansættelse i henhold til det udestående beløb fastsat af den nationale centralbank
Trin 3 (BBB+ til BBB-)	[0-1)	17,0	19,0
	[1-3)	28,5	33,5
	[3-5)	36,0	45,0
	[5-7)	37,5	50,5
	[7-10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) Dvs. [0-1) en restløbetid på under et år, [1- 3) en restløbetid på et år eller over et år, men under tre år osv.»

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/2300**af 2. november 2016****om ændring af retningslinje ECB/2014/31 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosistemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed (ECB/2016/33)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, og artikel 5.1, 12.1, 14.3 og 18.2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Alle aktiver, som er belånbare i forbindelse med Eurosistemets kreditoperationer, er underlagt specifikke risikokontrollforanstaltninger for at beskytte Eurosistemet mod finansielle tab under omstændigheder, hvor dets sikkerhed skal realiseres på grund af en modparts misligholdelse. I forlængelse af den regelmæssige gennemgang af Eurosistemets ramme for risikokontrol er det nødvendigt at foretage en række justeringer med hensyn til værdipapirer af asset-backed typen for at sikre tilstrækkelig beskyttelse.
- (2) Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

*Artikel 1***Ændringer til retningslinje ECB/2014/31**

Retningslinje ECB/2014/31 ændres som følger:

1) Artikel 3 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Værdipapirer af asset-backed typen nævnt i stk. 1, som ikke har to offentlige kreditvurderinger svarende til mindst kreditkvalitetstrin 2 i Eurosistemets harmoniserede ratingskala i overensstemmelse med artikel 82, stk. 1, litra b), i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (*), skal underlægges et haircut, der afhænger af deres vægtede gennemsnitlige levetid som nærmere specificeret i bilag IIa.

(*) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosistemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).«

b) Som stk. 2a indsættes:

»2a. Den vægtede gennemsnitlige levetid for den foranstillede tranche til et værdipapir af asset-backed typen estimeres som den forventede vægtede gennemsnitlige tid, der resterer indtil tilbagebetaling er foretaget for tranchen. For ikke-afhændede mobiliserede værdipapirer af asset-backed typen foretages beregningen af den vægtede gennemsnitlige levetid på grundlag af den antagelse, at udsteders call-optioner ikke vil blive udøvet.«

c) Stk. 3 ophæves.

d) Stk. 5 affattes som følger:

»5. En national centralbank kan som sikkerhed for Eurosistemets pengepolitiske operationer acceptere værdipapirer af asset-backed typen, hvis underliggende aktiver omfatter pantsikrede boliglån eller lån til små og mellemstore virksomheder, eller begge, og som ikke opfylder kreditvurderingskravene i henhold til fjerde del, afsnit II, kapitel 2, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og kravene nævnt i stk. 1, litra a) til d), og i stk. 4, men som ellers opfylder alle belånbarkriterier for værdipapirer af asset-backed typen i henhold til

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 af 9. juli 2014 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosistemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 (EUT L 240 af 13.8.2014, s. 28).

retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og som har to offentlige kreditvurderinger på mindst kreditkvalitetstrin 3 i Eurosystemets harmoniserede ratingskala. Værdipapirer af asset-backed typen af denne art begrænses til værdipapirer, der er udstedt før 20. juni 2012 og underlægges et haircut, der afhænger af deres vægtede gennemsnitlige levetid som nærmere specificeret i bilag IIa.»

e) Stk. 6 ophæves.

f) Stk. 7, litra g), affattes som følger:

»g) »bestemmelser om kontinuerlig servicering«: bestemmelser i den juridiske dokumentation for et værdipapir af asset-backed typen, der enten består af bestemmelser om alternativ servicering eller af bestemmelser om en facilitator til alternativ servicering (såfremt der ikke findes bestemmelser om alternativ servicering). I tilfælde af bestemmelser om en facilitator til alternativ servicering bør en facilitator til den alternative servicering udpeges, og facilitatoren bør være bemyndiget til at finde passende alternativ servicering inden for 60 dage efter, at den udløsende begivenhed er indtruffet, for at sikre rettidig betaling og servicering af værdipapiret af asset-backed typen. Disse bestemmelser omfatter også begivenheder, der udløser erstatningsservicering med henblik på udnævnelse af en alternativ servicerer, og de kan være ratingbaserede og/eller ikke-ratingbaserede, f.eks. den nuværende servicerers manglende opfyldelse af sine forpligtelser. I tilfælde af bestemmelser om alternativ servicering må den alternative servicerer ikke have snævre forbindelser til servicereren. I tilfælde af bestemmelser om en facilitator til alternativ servicering må der ikke samtidig være snævre forbindelser mellem serviceren, facilitatoren til den alternative servicering og den bank, hvor udsteder har sin konto«

g) I stk. 7 indsættes litra h) og i) som følger:

»h) »snævre forbindelser«: har samme betydning som i artikel 138, stk. 2, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)

i) »ikke-afhændede mobiliserede værdipapirer af asset-backed typen«: værdipapirer af asset-backed typen, som anvendes i et omfang, der overstiger 75 % af det udestående nominelle beløb, af en modpart, som har udstedt værdipapiret af asset-backed typen eller af enheder med snævre forbindelser til udstederen.»

2) Bilaget til denne retningslinje indsættes som bilag IIa.

Artikel 2

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. De nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde denne retningslinje og anvender dem fra den 1. januar 2017. De skal senest den 5. december 2016 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

Artikel 3

Adressater

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. november 2016.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG

»BILAG IIa

Haircutniveauer, der anvendes på værdipapirer af asset-backed typen, som er belånbare i henhold til denne retningslinjes artikel 3, stk. 2

Vægtet gennemsnitlig levetid	Haircut
0-1	6,0
1-3	9,0
3-5	13,0
5-7	15,0
7-10	18,0
>10	30,0«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA